

Edebiyat Defteri

Ferda,ca -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
16 Mayıs 2025 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

DÜŞLERİMDEKİ SENİ BİLEMEZDİM

Ellerimdi ellerinin içinde
kenetleyerek tutmuştum kendimde.
Okuyordum şiiri gözlerinde
sen ve ben neredeydik bilemezdim.

Sevda yüklü dizeler hecelerde
sarmaş dolaştık ıssız gecelerde.
Kor gibi yanıyorduk yüreklerde
gecenin gizi miydi bilemezdim.

Arzuluyorduk aşkı hasretlerde
Kilitlendi dudaklar buselerde.
Sonsuz sarılmalar direnmelerde
düş müydü,gerçek miydi bilemezdim.

Çırpındım uyandım güzel düşlerde
yitirdim ben seni açık gözlerde.
Sitemim var idi sabah sözlerde
Bırakır mıydım ben aşkı bilemezdim

FERDA ÖZSOY

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/454555/duslerimdeki-seni-bilemezdim.html>

K/ANIYORUM

Bardaktan boşalarak
yağan yağmurda
yüreğime aktın
Fısıldayan seslenişinle.

Hüzünlü keman'nın tınısıydı
cama vuran damlalar...

Ruhsuz bir aynada
sağanaklar düşerken satır aralarım,
çırpınarak kanatlandı arzularım
beyaz güvercin saflığında...

Yıldız çiçekleri göndermek istedim
Gökyüzüne....
Hasretin kırıklığı düştü sözlerime.
Duvara çarpan beyaz karafil kokulu
nefesimde...
Düşlerime dalar iken
uykumun en derinliğinde...

K/aniyorum...

Saklıkentler sokağının sessizliğinde...
Sisli sokak lambasının kimsesizliğinde...

Yıldızlarımı da toplayıp
gökyüzümü değiştirmek...

Mühürle hasretimi
çoğalmasın gecelerde....

Ferda Özsoy

Dostlardan inciler

İnsan yalnız yaşayamaz, gönül birini ister,
Aşk sıcak su gibidir, onu kelimelerle göster...
Banarsın tuz gibi kanarsın ve uzunca yanarsın,
Hayat akar gider, hep eskisi gibi kalır poster..
Hakan KURTARAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/454954/k-aniyorum.html>

GECE

Bir kanat vuruşuydu gece
mavinin siyaha dönüştüğü
lacivert vakitlerde.

Yalnızlığı kelepçeleyip
yedi kat kilitlediğim
tutuksuz yargının
vurgun saatlerinde.

Kutsanmış düşlerimin
hüzün vakitlerinde...

Yaslan okyanus yüreğime
en sağlam gerçeğin ile
Işık olup vursun
yüreğimin derinlerine...

Sen benim içimdeki ben
gözlerimi açtığımda
görmek istediğim
Kanatsız MELEĞİM....

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Erkan Esendağ Hocama çok teşekkür ederim saygı ve sevgilerimle efendim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455241/gece.html>

GÜLDÜM

Altın tepside sunulmadı hayat bana da
yalnız olduğumda ağladıklarına
güldüm birileri varken yanımda
sıkıca sarıldığım hayatın aynasında.

Engebeliydi yokuşlar
diplerdeydi umutsal kırıntılar.
çocukluk masumiyetim ile
yapmak isteyip de yapamadıklarına,
annemin cevizli kurabiyelerine özlemime
kardeşlerim ile ettiğim kavgalara
O yıllarda anlamı olmayan
şimdi burnumun direğini sızlatan
buruk gülümsemelere güldüm...

Dertlendiğimde pişmanlıklarımı dile getiremediğime
dibe vuruşlarda bir dip daha olacağına
vurgun yemeden çıkacağıma
mutluluğun sıcacık saracağına
şiddetli poyrazlara rağmen güldüm...

İçimde yolculuklar yaparken
geçmişte kalmış özelemlerime
yaşayamadıklarına güldüm...

Dünden bugüne yıllarımı harcadığım
gülüşümden vazgeçemediğime güldüm...

Kimbilir hatırlayamadığım kaç anı
kaç hüznünlü gün var bu yüzde.
Yaşları belli olan yaşanmamışlıkların
Gülümseyişinde...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466538/guldum.html>

SERSERİ

Serseri
mayındı isyankar sokaklar
tövbemin firari saatlerine denk düşen
kurşunlara hesap vermeyen....

Serseri
yorgandı kaldırımlar
kahpe rüzgarın kurduğu pusulara rest çeken

Serseri
zindanlara mahkum oldu hayatım
her köşe başında ölümü beklerken...

Serseri
ölümdü gölgeler
kurşunlar yağdı ıslak yollara
kaymadı ayaklarım özgürlüğüme gülerken...

Serseri
tesbihimi salladım umutsuzluğun olduğu yerde
umutlar taşıdım izbe hayatı çekerken...

Serseri
dediğin senin eserindi çekip giderken...
Serseri bir yıldız kaydı göküzünden
çıkamaz sokaklardaki kaldırım taşlarının silinmez izlerinden...

Ferda Özsoy.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/481263/serseri.html>

(Parantez...)

İçimdeki ben'e dokunurken bugün
Rüzgarın eli savruldu sahte nefesimde.
Düşüncelerimin önem kazanmadığı anda
Çıgıllıklarım yankılandı boşluklarda.

Var oluşun mayasında gözüm toprağı seçmeden
Seçilerek dünyaya geldik nedenini bilmeden.,
Ana rahmine düştük... bir noktadan küçüktük,
Bir hiçtik, yoklukta var olduk
Var olmaya çalışırken yok olduk biz.

Yokluk ile varlık arasında kendimizi aşamadık biz kimiz?
Soğuk bir gecede yıprandı yüzlerimiz
Ayrılmanın ve geride kalmanın acısıydı hüznlerimiz
Mermer taşına yazılan acılardan kalma izlerde,
Su üstüne atılan imzalardık hepimiz.

Geçip giden zaman değil bizleriz...
Bilinmeyene adım atar,bilineni kaydedemiz...
Aynı çemberde dönüp duran kaderlerimizde,
Doğum ile açılıp,ölüm ile kapanan paranteziz...
Sonsuzluk iksirini içmeye hazırlanan bedenlerimiz...
Doğum ile başlayan yaşamda ölüm ile çoktan yüzleşti...
Sıçrayış anı gibiydi ölümle eşitlenen yaşam çizgimiz....

Ferda Özsoy

Yorumu ile şiirime ses olan sayın Hasan Dağ beyefendiye çok teşekkür ederim.Sonsuz saygılar sunuyorum efendim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/484069/parantez.html>

Gelincik

Gelincik nöbet tutar.
Cılız bacaklarıyla sevda tarlalarında
Asil ve narin güzelliğiyle ..
.Dökülüverir en ufak rüzgârda...
İnce boynuna dolanmış acılar,
Alaca şafağın kızgın karanlığında,
En yalın mucizeydin ince kıyımında
Yangınların büyük,adımların küçüktü..
Umut ekili dağların yamacında..
Zerafet,incelik,kırmızıya verdiği güzellik
Anadolu'mun gelinlerinin onurlu duruşunda...

Altay Taşkın
Ferda Özsoy

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493285/gelincik.html>

GÖLGE

GÖLGE

Sevdañ dadandı ayışında gölgeme
Yürürken kopardı peşimde hengame...

Ayışığı ateşdi derin nefeslerde soluduğum,
Küllerinden doğduğum kanat cırpan geceye...

Avuçlarımda titrek bir candı tuttuğum,
Dumanı savrulan sevdanın kor ateşinde...

Dudaklarım çatladı,sensizliğin gizinde susuyorum,
Tebessüm eden gecede,gözüme değen melek nerede?

Dolaşıyor ayışığı gümüş rengi gecede ruhum,
Virane bir rüyanın,sessiz yankılanan bestesi yüreklerde...

Gözlerim dumanlı,şisli bir ağıt yakıyorum,
Sevdañın darağacında resmettiğim suretini,zulmeden gölgeye....

Altay Taşkın-Ferda Özsoy

Yorumu ile şiirimize ses olan sayın Hasan Dağ beyefendiye çok teşekkür ederiz..Sonsuz saygılar sunuyoruz efendim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493492/golge.html>

İSTANBUL/UM

Düş ve gerçeği
aynı anda yaşıyorum seninle,
Müebbetinde karşılıyorum
suskun gölgeni,canım İstanbul'um...

Mıknatıs gibi içime çektiğim tutuklu sevdam.
Her köşe başında çiçek satan,roman kızın
özgür ruhunda kısıkvrak taşıyorum seni...

Yıldızlı gökyüzü gibi derin suların...
Yaşlandıkça içimde büyüttüğüm
gençliğimsin İstanbul...
Bir başkaydı unutulmuş sokaklarında aşk
teninde rüzgâr,ıslak ve tuzlu avuçlar...

İstiklal,Bağdat,Fener'in...
Arnavut kaldırımlarında yaşar.
Notası,güftesi olmayan gitarın tellerinde
Moda'nın ayrı tadı var...
Balık tutar Galata Köprüsünde yolcular
Sallayarak oltalarını
dağıtırlar buruşuk telaşlarını...

Çiçek tozu ile karışık baharat kokusu
Hayat iksiri idi Mısır çarşısının.
Boğazın incisinde köprü oldu
Avrupa ve Asya'ya
bitimsiz uykusunda boğaz köprüsü.
Mavinin lâciverte bakan sonsuz deryasında.

Şamdanı söndürülmüş
yorgun gecelerin iliğine işler karanlık.
Örtünür üstüne gecenin yıldızlarını
köprü altının gariban çocukları...

Göz kırpar yıldızlar adalarında
ay ışığında yıkanmış
dolunay parlaklığında...
İz düşümü muhteşem görünür
denizin aynasında...

Çocukluğumun kirli yanağında
tadı var halâ
Kanlıca'da yediğim pudra şekerli yoğurdun.
Makaraya sarılmış tellerden
adalar adadık kim bilir kaç kere,
Telli Baba'ya Sarıyer' de...
Meşhur böreğini de yedik afiyetle...

Beykoz'da Yuşa Tepesinden
baktınız mı İstanbul'a?
Yedi tepeli güzelliklerde
nazar ışıkları değmesin sana.
Aziz Mahmut Hüdai Hazretleri,Padişahlar türbesi,
Ve evliyaların şehri...
Onlar'ın duaları İstanbul'un sırtlarında.

Surların burcunda akşam sefaları
tarihin aralanmış kapısında çiçek açtı.
Selimiye, Ayasofya, Sultan Ahmet
Hırka-i Şerif sanatın doruğunda...

Ey güzel İstanbul'um!..
Görkemli mabedin ile ayaktasın asırlarca
Yedi tepeli yıldızlardan şiirler yazsam
yetmez kitaplar seni anlatmaya.

Hüzünlü, eğlenceli, kırılgan
hem de güçlü yanımla,
Doğup büyüdüğüm toprağında
İstanbul gibiyim dimdik ayakta.
Vasiyetimdir;
Ölürsem beni İstanbul'da verin toprağa...

Ferda Özsoy

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505484/istanbul-um.html>

ÖMRÜM SENİNDİR

Aşamadığım mesafelerde kavgam
çoşuyor içimde dolu dizgin sevdam.
Çöküyor sensizliğin hüznü göz kapaklarıma
Hasretim bir çift sözüne
bakışlarında erimeye
Körüklüyor ateş özlemleri
tozuyorum hasretine...

Efkarlıyım gülüm
bütün yollar kördüğüm
sensizliğin nefesinde
suskular düğüm düğüm...

Sahipsiz izleri sende yaşıyormusun şimdi?
mendil açmış dileniyorum yüreğimden öp beni...

Işıkları çakıl ltaşlarına vurmuş güneşin gergefinde
yüreğime batıyor
geçip giden gölgenin sessizliği.

Yücelerde yaşar bulutlar da sevdayı iki gözüm,
savruluyor bir kuşun son nefesinde aklımı alan uzaklar
bana sensizlik koymaz ki;
Yokluğuna sevdalı cam bir vazoda ömrüm...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/525279/omrum-senindir.html>

Hosgeldin Dünyama

Yalnızlığımın tam ortasında idim
Diyordum ki; Güneşli bir yıla uyandı İstanbul.
Yüreğimin götürdüğü yerdeyim
Sevda'lı tenime doğuyor güneşim.
Çiçek açmayan baharların gölgesinde
Yeni bir mevsimin kollarında hayallerim.
Yeniden doğuyorum toprağında aşkın.

bir kozalak filizlendi içimde ..
Sıcacık sevdanın şevkat yumağı
sararak büyütüyor dallanan sevgimi.
karın altın da mutluluk dansı ediyor,
senfoni oluşturuyor çam ağacının dalları
kuş olsan da konsan dalıma
hasret kokunu çeksem derinden içime.
Bak gökyüzüne bebeğim
yıldızlar bir başka parlıyor yeni yılda
alkış tutuyorlar parlayan kutup yıldızına
İyi ki doğdun iyi ki varsın meleğim

Herşey gönlünce olsun asılı kal yıldızım
çam ağacımın en doruğunda.
Bir dilek tutmuştum adımıza
En büyük ikramiye vurdu aşkımıza
İstanbul seninle çok güzel olacak
İyiki doğdun dünyama bebeğim
Seni tanımak
Hatta ismini anmak dünyaların en güzelidir

Artık karlar yağmasın gönül bağına
Artık rüzgarlar savurmasın yalnızlıklara
Seninle yaşam güzel be bebeğim
Özlemimsin bilesin sevda dolu özlemim.
Seni tanımak çok güzel bebeğim
Hoş geldin dünyama bebeğim hoş geldin..

Yorumu ile şiirime ses olan arkadaşım Yoldaş'a çok teşekkür ediyor,saygı ve sevgilerimi yolluyorum efendim.Sesine,nefesine
sağlık..

Yeni yılınızı kutluyor,sağlıklı,mutlu nice yıllar diliyorum arkadaşlar sizlere...Herşey gönlünüzce olsun.Saygılarımla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549876/hosgeldin-dunyama.html>

Eski Foça'da Günbatımı

Aksı vurmuştu denize
simsiyah gecenin
matem renginde
Derin bir ah vurdu tenime
ılık esen meltem rüzgarının esintisinde...
yanıp sönen hasretlere ışık tutan
gemici feneriydi uzaklara göz kırpan
devriye geziyordu uykular
fırlar eden düşlerimin
şafak vakti yorgun gözlerinde
Nice günbatımlarına gebe ağaran tan yeri
İhtışamlı aşklar gibi eski Foça'da..
Ferda Özsoy

Fotoğraflar;Ferda Özsoy

Dostlardan inciler

Eski Foça bu saatte, sizin gibi güzel görmedi,
Sarı saçlarınız denizde dalgalandığı an...
Gönül aşk pınarı,beklenen yine gelmedi,
Onun gülen gözlerinde ağaracak bugün tan...
HakanKURTARAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644136/eski-foca-da-gunbatimi.html>

İsyanımın Suskun Gezgini

Güneşin kızılığında
açıyor militan çiçekleri
dilenci düşlerim süslüyor çölleri
ellerimin vahasında .

"Yusuf'un" gömleği
ölülerin suskunluğu
hüzzam oluyor
çürüyor sevda giysileri
aşamadığım uçurumlar
azarlıyor kaderimi.

Derin bir ses var gözlerimde
bin yıllık titrek yalnızlığımın
yatılısı coğrafyasız bakışlar
sürünüyor karanlık tünellerde
avuçlarımda yanıyor.

Aşamadığım uçurumlar
kaplamış yüreğimi buzullar
geç soğuyor feryatlar
gecenin esneyen ağzında
boynumu büküyor sözler.

Karanlıklar derin
dönemiyorum güneşe
yoruyor nargile horultusu geceyi
yaslanıyor güvercinin göğsüne
fesleğen hüznü
günlerin kadavraları.

Eziliyorken zamanın tekerleğinde
tüm çalınmış çiçekler
bohçaladım şiirlerimi
ayırdım ruhumu bedenden
daha yürümeyi öğrenmeden
kalktım sana geldim.

Uyuyordun masal dünyasında
kanatlandı nefesim
yitik türkülerin ağıtlarında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669332/isyanimin-suskun-gezgini.html>

Zamanın Salıncağında Aşk

[ikiyanayasla]
İçi boş torba bir zaman
kanatlarında akşamın
nakışlanıyor firari bir suça
kanyağın sıcaklığı dolaşıyor kanımda
yırtıyor geceyi körpe gerçekler
aşınıyor sonsuzluk
can çekişiyor hayaller.

Kaydedilmiş yankının
tohumudur toprağın gizinde
talan bahçesine filiz veren
yaralı çiçeği silkeliyor rüzgar
çekiyor yayını
gerçeğin sonsuzluğunda.

Dut lekesi gülümsemeler
şahadet kuyusudur
öznesinde inancın
dikenler üstünde aşk
buğusunda can veriyor
toprağa potasında yüreğin.

Yanmış şiir eskizlerinin yarısı
savrulan tozlar
yakıyor gözlerimi
dolaniyor vahşi acılar
çiçek oyalı tülbent
gibi boynuma
yastığımda demleniyor
hüzünlü dizeler
sallıyorum zamanın kollarında.

Duyguların iktidarı ayaklanıyor
içimizdeki yolculuğa
döküyor olanca renklerini
ağacı olmayan boşluğa
aşk mevsimi sızıyor
dağılıyor yaprak rengi
pembe iklimlere
eyliyor sefer
sızıyor yeni bir bahara
aşk harflerini çeken
geyikler
uykunun tapınağında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671210/zamanin-salincaginda-ask.html>

S/onsuzlukta Toprağın Türküsü

Doğurgan anne sıcaklığında
tutkuydu taşı güle döndüren
yediveren bağrımda
umudun gelinlik kızı
aradım yolcuyu ebem kuşağında
sağır alkışlar karşıladı beni
çekilmemiş fotoğrafın arabında.

Hatıraların sedef kapısı
çınlayan sessizliğin aralığında
toz kaldırıyor dört nala
söndürülmemiş kireç kuyusu
uzak özlemlerin külü
tan yerinin dudaklarında
aşk tragetyası vuruyor kendini
yer açıyor sözlere erosun oku.

Neresinden tutayım ki ellerinin
çetrefilli tarih yazıyor gözlerin
kayan yıldız sevgi sözlerin
dolaştı aşkın kayığı defalarca
yıllanmış yalı kıyısında
yaralı bayrak gibi yenilgilerimi
astım talan edilen yüreğime
yandı güz rengi gürültüler.

Kesiliyor ömrüm
saklanıyorum
dönüştüğüm harflere
küstah bir çiçek takılıyor
şarap rengi yakama
karanlığı taç yapıyorum
saçlarıma.
Tükendi şarkılar
sol çekmecesinde tozlu arşivin
yandı hüzzam makamında
lambaları gecemin
tek seyircisiydi ay ışığı
sesine bağışladığım penceremin.

Korsan mitinglerde sorgulandı
ölülerin suskunluğu
mezarlar kazdırdı
bir kibrit çakımı bakışlar
boyacının sandığında
beyaz gömlekli kadın ağlar
tanrısal uçurumların
çayırlarında ot ol
üstüme düş isterdim
sonsuzlukta...

virüs ülkesinde tek kişilikti aşk
kanat şakırtısı idiolojilerde
söküp atamadım hasreti
sesim soğudu
toprağın türkülerinde...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671742/s-onsuzlukta-topragin-turkusu.html>

UÇURUM ÇİÇEKLERİ

Uslu bir çiçektir çocuk
evrensel dorukların
uçurum kuytularında
mevsim üstü mavinin
büyüsüyle dağılan
düşsel cennette.

Serpiştirdiler
her birini naylon saksılara
çiçek tozlarında.

Susuz isyanlar büyüdü
erteledikleri hıçkırıklarında.

Mutluluğun kehanetiydi
masum gülüşler
çıplak yol aldı
siyanürün ucunda
iç çekişler
yürekleri közleyen.

Kara bir balgam
ağlayan sesleri
geleceğin kurağında
ayaklarında kaçak şehirler
yemiş damgasını kaderin.

Cebinden çıkardığı
belirsizlikte iz sürüyor
geçmiş günleri.

Dikenli tele takılan çiçek
taş değil yüreğimiz
yazdığımız şiirlerin
satır arasında ağırlığınız
zil zurna yağmurlar
süzülerek geçiyor
gök kuşağının kafesinden
sessizlikte çiftleşen güneş
doğuruyor barışı
zeytinin gölgesinde
bölüşeceğiz
kavrulmuş yalnızlıkları
yıldızlı şiirler çekecek
beyaz güvercinler
kutsal bir ruh gibi
göğe çıkacak alkışlarınız...

Ferda ÖzsoY

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672824/ucurum-cicekleri.html>

İçim(İZ)deki Sokak Çocuğu

Yalnızlıkları çoğaltıyor yollar
köprü altında intihar ediyor
ayrıntının rengi yalnızlıklar.

Yürekleri aksırır durur
sallanan gecede
düşlerin anısı
göklerin demirli perdesinde.

dünya tersine döndü
dürbünün öbür ucunda
kendinden daha dipte yıldızlar
yitik bir yaz leşinde tutkular.

Bir demet geçiyor
dört mevsimin ellerinden
intihar ediyor kara göldeler.

çağırıyor varoş türküleri
damarlarında harf harf
koşuyor ısıklarda yüz metre
direnişçi şiir oluyor tünekler
alabora olmuş yenilgi kadrosu
celladın tekmesinde
vuruyor sandalyeye
toplumsal cellat.

Genişliyor kambur
sonsuzluğun kafesinde
yıldızlar düşmek ister miydi
altlarına gazete hüznü serilmiş
tozlu ayaklar üstüne
hepimizin yalnız bıraktıkları
bizlerden biriydi işte
göbek çukurunda kendini bölen...
konuşan gözlerin enkazında
şimdi çuha çiçeği sözler...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673272/icim-iz-deki-sokak-cocugu.html>

S/onsuz Sessizlik

[ikiyanayasa]

Sil benli günleri

titrek bir geçit yüreğim

gölgeme çakılı bir sen kaldın işte.

Bir kelebek havalandı içimde

sessice kanat çıptı

göğüs kafesime

üşüyen ellerimden düştü

nefessiz kelebeğin düşleri

atıl almış parmaklarımın

eşsiz parmak izleri gibi

yüreğimin toprağında izi.

İmgelem serasında

eğildim tüm beyaz çiçeklerin üstüne

siyahın bağnaz karanlığı

griye boyadı tenlerin rengini

Kanıyor bir sıyrıktı

kırmızı sevda mevsimi.

Bezgin bir güneşti

acılara dokunan

bırakıp giderken elvedalar

sereyim ayaklarının altına

yürek seramın son çiçeklerini

kara bir uçurum gibi çekme içini.

Yankısında yangınlar uzanır

uçuk çalıntısı sonsuzluk dudaklarımda

sesi sendin sessizliğimin

bulunmaz tanrıların kitabında

ayın yapıyor anılar

düşler perdesinde ardım sıra

en dibine düşüyorum karanlığın

gerçeklerle yüzleşip

tükürüyorum

sabıkalı yalnızlığıma...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684236/s-onsuz-sessizlik.html>

DUAMDASIN DUANDA MIYIM?

Sabah ezanına denk geliyorsa uyanmalarım,
iz/ düşümlerin kır(ıl)ıp da yansıtıyorsa suretini,
bir çöl gülü nakşediyorsa yarenliğin gönlüme,
çâresiz.. Ama hâlâ iklimsiz değil,
boşluğa açılmış ellerim.

Bir ç/akımlık ışıktan arta kalan v/edayla,
canhıraş sessiz,
çalkalıyorum tüm mevsimleri,
tek yürek olduğum sırlı aynanda.

An/sızım, Anı/sızım kalbimde Aşk/sızım,
"içimdeki ben kadar yakın,
ama gidemediğim yer kadar uzak 'sızım,
İp/issiz..sabır/sızım... Duaların girdabında,
efkarım ve aydınlığımsın,
sırrında saklı semaların ıssızlığında
Dualarımdasın...dualarında mıyım rayihanda...

Ferda Özsoy
Dostlardan inciler

Sabahın hayrı fazladır,bereket yağar,
Son yıldız işte tam 0 saatte kayar...
Karanlığı gökyüzü ezanla boğar,
Rabbim herşeyin hayırlısını yayar...
Hayırlı bir dua ile anılan hayırlı dualarla karşılık verir.
HakanKURTARAN

Dilimde ezberim seni okurken
Erişilmez zirve gönlümde surken
Gecemde yıldız günümde nurken
Dualarında mıyım rayihanda.
OZANMERDAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695327/duamdasin-duanda-miyim.html>

Süveydam

Aşk-ı Süveydam
Devr-i Kebir makamında
büyüyor içimde nakaratın
Aşk var oluyor dağlarımda
ayet olup iniyor suretin
şafak vakti naçar yüreğime.
Uçurum oluyor gamzelerin
derin çukurlarında çiçek açıyor sevgim.

Aşk-ı Süveydam,
Terenümler gizli kanayan ruhumda
Can sürgünü bedenimin,
canı atıyor solda,
Yanık düşlerim harlanıyor
Gülistan oluyor tebessümün.
Cezbe-i aşkın olmayınca,
figan eder yaralı bülbül.
Kan damlar gül yaprağına,
divane olur şahikan.

Aşk-ı Süveydam,
nokta-i süveydam ol,
damla damla çoğalsın aşk.
Maveraya açılan pencерemde,
terennüm etsin duygularım.
Gönül şahikan toplansın, vuslat çiçeklerini,
öpülmemiş gamzelerinden tek tek.

Aşk-ı Süveydam,
Ruhumun suruna üflenен musikisin Sen
Gel koy başını göğsüme dinle,
neyin nefesinde tüm hücrelerim.
Süveydam ,Sen doğuyorsun içime,
ben yavaş yavaş ölüyorum ,
Aşk-ı Semazen hislerimde...

Ferda Özsoy

Nokta-i süveydam;Sevda noktası,kalpте olduğuma inanılır.
Aşk-ı Süveydam;Kalpteki Siyah Benek, Kalbin Ortasında Olduğu Kabul Edilen Siyah Nokta; Tohumun Ortasındaki Tanecik; K
Giz.
Devr-i Kebir;. devr-i kebir, genellikle peşrev formunda kullanılan bir usûldür diyebiliriz.
Terennüm;güzel ve alçak sesle şarkı söyleme.
(kuş için) şakıma, ötme.
anlatma, ifade etme.
"Cezbe bir ikramı ilahidir."

DOSTLARDAN İNCİLER

Kalbinde bir nokta olmuş, nakış gibi işlenmiş,
Gönül severse ondan başka hayatta ne ister.
Kırmızı kitapda aşk mahkumu diye fişlenmiş,
Kalp devamlı atar yayılır baktıkça üsteler...
HakanKURTARAN

Kalp yumruk kadar, ortası süveyda
yaşamın kaynağı varmış orada
Aşıkların birlikte çarpar kalbi
Seven kalpleri ayırmazmış Hüda
Kadir Zorlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699014/suveydam.html>

ZÜHRE YILDIZI

Sühregan gözlerinden
Bir b/aşka akıyorum,
en katransı vakitlerine.
Sensizlik hırkası giyindim sanma;
Eli bastonlu âmayım uzaklarda...

Sa/vurdum Arz-ı hallerimi
baharlar da kuşanacak visale..
Cevelân olan yüreğim yanar
garip bir ateş ile...

Aynı bedende şad olur hasretin
Aziz sevgimiz sığmaz kabına
ab-ı revan olur mukaddes aşk'ın
aramızda dağlar olsa da ...

Titreyen kalem konuşur ellerimde.
Üstadım;Amansız bir yas'tayım,
firak kurşununda "Allahu Ekber" der makber.
Aynı gök yüzü, aynı geceye,
açılır ellerimiz aynı duaya.
Acımız Aşk-ı kıyamet olsa da,
aynı nefesi hissederiz,
gamzelerimizin çukurunda
Aynı sevgi ağacında,
çaputtan bağlanmış dileklerimiz,
bağlıdır yan yana...

Karanlığımıza ışık tutar, ayet gibi yıldızlar.
Zühre yıldızında tüm aşk'lar ve aşık'lar,
Yıldızlar batır, güneş doğar,
Üftade aşıkların tükenişine.
Nur-i ayn'ım,
Süveydanım,
Çingenem,
Sühreganım,
En güzel,en özel
duamsın,
hasretim,
özlemimsin...
Biliyorum ki;Vuslatı kuşandı hislerim gönül arkımda,
Yaylay-ı cennetimde dolaş ,
(s)essiz ,no(k)tasız parağrafsız musikimizde,
kalbin ,kalbimde menevişlensin her akşam Ey Gül-i Ranam...

Ferda Özsoy

sühregan;İki kalp arası bakış
Arz-ı hal;Sunma.
visale;(sevgiliye) kavuşma.
Cevelân ;Dolaşma, dolanma, gezinme, gezinti
Ab-ı revan; ruhların suyudur. sufilerin kalplerinde sürekli duydukları sevinç huzur ve iç açıklığı hali anlamındadır.
Üftade; Düşkün, birçare, fakir.
Makber;Mezar, kabir, metfen
Firak;Ayrılış, ayrılık.
Şıryan;şerâ'în) (anatomi).
Kırmızı kan damarı, nabız vuran damar.
Göz nuru. (Osmanlıca'da yazılışı: nur-i ayn)
Yaylay-ı cennet;Göğüs
gül-i ra'nâ: Dışı sarı, içi kırmızı renkte bir çeşit gül.

Meneviş;Bir yüzeyde renk dalgalanması sonucu görülen parlaklık, dalgır, °hare. Terementi ağacının tohumu.

Dostlardan İnciler

Aşk; gelip çarparsa yürekler tutuşur,
Seven kalp sevdiği ile mahşerde buluşur,
Sevgi evrendir kainatta hasret oluşur,
Sühregan gözlerinde sevdây-ı mahşeri gördüm.
HakanKURTARAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700999/zuhre-yildizi.html>

Kadınca Hasbıhal

Pankart açtı çiçekler
acının yaşmağında.
Abaküsler saydırdı,boncuk boncuk
doluya tutulan ekşi erik ağacına...

Vahşi kuşun pençesi ağırdı dallarında,
aynı ağacı paylaşanlar süt dişi çıkarıyordu daha.
Biri vuruldu hepsi düştü,
bakla ıslanmaz sözler çıktı gün ışığına...

Mermerin damarına astı
bohçacı kadın ne varsa,
pıhtılaşmış anılar kan tükürdü veremli ağızdan.
gecelerin ters dönen kılında,seruma bağlandı
can çekişen kirli aşklar.
Sevişlerin yolcusu şimdi acil koğuştta...

Kaç metre koşmayı düşünüyordun mübarek
kısır döngüler izin verir miydi maratonu tamamlamana?
Etek altı kıyı arar iken, takıldın ekoseli taşlara.
Dam'dan dam'a yüksek atlayan mart kedisine
Aralığın kapısında ipi göğüslemek zordu tabii ki;
Kazma kürek sapı sözlerle,
pencere altında çok beklersin daha yeşil ışıklarda..

Bit pazarına nur yağdırmıyacak,
çavdar karası dudakta kalsın
saymasını unut dam'layan sözlerin...
bırak köklerinde ağarsın,
son yaprağı fesliğenin..
tırmandığın izleri ısırganlar dalar sonra.

Mona Liza bile bir tek Leonardo'ya gülümser unutma...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701637/kadinca-hasbihal.html>

DİZE İŞÇİSİ

Bıçak sırtı nefeslerde yarasa
düş kenar mağarasında karanlığa çarpan.
Sini sini yer sofrası kadar haksızlık
vur başına soğanın al acısını ayrılığın...

Uzan uzana bilersen aslanın midesine
al açılmamış kahır şişelerini.
Ceylanın indiği pınarda durakula
bir bardak su getirir belki sana...

Diner mi gerilla öfkesi bir gül dalında?

Binlerce kez batarsın uçurum sözlerde de,
Bir Atlantis olamazsın;
İrtifa kaybettirir tutunduğun her çiçek...

Aşk dilinde şakımak mı?
mazoşist raylarda flu bir tren sesi,
ölmüş gecelerin yalnızlık çarpması.
Koca karı soğuklarında sevişmece oynaması...
Bağlılarına taş basan anaların baldıran görüntüsü...

Bağla acıtan aşkların çenesini
ölmeye mahkum et kralın soytarısını..

Kırmak yok kalemi yargıcı,
çilingir sofrasını kurmuş güneş
tütünün eşref saatinde karanfil bahçesi
gölgesini büyütüyor portakal çiçekleri...

Ben yine de kalemimi,karanfil kokulu çayımı ve yalnızlığımı özlüyorum
şiirlerime su vermek, yağmurun ıslağında,güneşin parlaklığında ela gözlerlerimi duyumsamak istiyorum.Düşlerimi gül pem
boyamak,aşk özürlü dünyanın tozunu almak istiyorum..Yeşil patika yolda yalnız kalsa da ayak izlerim.Hayatın silemediği de
uçurumlara da eyvallah diyorum...Geri geri gitse Tanrı siler miydi ayak izleri mi ? Diye de düşünmeden edemiyorum...Gırn
kılıcın düellosunda yüreğime saplanıyor kalemim ve yoruluyor dize işçisi...yorgunluğa da eyvallah diyorum....:)

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702000/dize-iscisi.html>

Var mısınız Şerefe..?

Gülün sustuğu gecede
yürekler su taşıyor sessizlik
suda kalabalıklaşıyor
iri gagalı yalnızlık.

Duman sarmış ölüm konmaz emelleri.
Kavuşmaya ramak kala, alır başını gider
günün kamburunda yitik düş dokuyan trenler.

Başımıza taç yaptık yıldız sandıklarımızı
terledi alnımızda koşuşturan yazılar...
Damlayarak düştü tortuları her acı gülümseyişimize.

Yüreğimin billur yankısı
doğuyor duygusal yıkıntılar üzerine
düşüyorum hapishane duvarlı şiir akşamına.

İz düşüm sivilcelenir sulu sepken
düşer karanlığın kuyusuna
yapışkan yosunlara karışır
cerahatlı sus işaretinde çıt kuşu.

Peygamber öğütleri giyiniriz sırtımıza
Yıpranmış sözlerin verdiği güvenin adı konur
cami avlusuna terkedilmiş günahsız çocuğa...

Yirmi dört ayar çalıntı bir şarkı çalar durur ruhlarımızda..

Yıldızları parlatma zamanı şimdi. Az ışık çok karanlık alsak da... Deli gün ışıkları esniyor sabahın ağzında ve ben karşıyorum
günü okunmuş suya bakar gibi umutla... Yelesi düşlerde unutulmuş asil bir atın terkisinden çıkarıyorum yahşi bir ölümü,
sürükleniyor pelerinim ardım sıra.. Uğurluyorum kendimi yaşanmamış yıllara... Şimdi ıslanma vaktini çalma zamanı kırmızı ş
etiketinden... Ve ayyaş zamanı düzeltmeliyiz ötekileştirmeden... varmısınız şerefe:)

Ferda Özsoy
Dostlardan inciler

Ne olursa olsun kadehte iyi birşey olsun,
Biz zemzem suyu ile yıkandık milletçe...
Gönül istediğini bu dünya da bulsun,
Kurumuş ağaçlar çiçek açacak bekledikçe...
HakanKURTARAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702724/var-misiniz-serefe.html>

MARTI SAATLERİ

Deniz iç çekiyor yosun tutan odamda
Vuruyor öfkesini harabe duvarlarıma.
Kan kızılı isyan büyütüyorum susayışıma.

Sözcükler martı olup havalanıyor
bir sürü kafiye iniyor kıyılarıma.
Şehir kaçağı çocuklar seyreliyor dalgalarımda.

Su damlasında boğuluyor
mavi yel yorgunu yapraklar..
Dışında;Kıyıya tahammülü olmayan sözsüzlük
İçimde; Maviye olan özgürlük sessizleşiyor.

Dibine dibine büyüyor kumsalım
konuk gibi geliyor yalnızlık
bahtım damgalanıyor renginde çivit mavisinin
Sağrası tutmuş sözlerim vuruyor karaya...

Mavinin aynasında boy veriyor martı çıgıkları
Masmavi kanıyor güneş gök tutuşuyor avuçlarımda
Mavi deniz biriktiriyor gözlerim rast makamında
Biliyorum martılar bir gün dönecekler kıyıya...

Yosun kokulu şiirlerin özleminde, maviyi koparıyorum güneşten. Mavi bir ışık yakıyorum yarın için...Hadi Deniz'im;Dağılsın
rüzgarda sevişen güvercin tüyleri,dağılsın kederle inen şafak vakitleri.Çakıl taşlarının arasına gizlemeliyim dünün, güne kav
martı saatlerini.Güne eğilen dağların dibinde susa(ya)n çiçekler açmalı,kalemler özgürce güneşe yazmalı isimlerini.Damarl
mavi mavi akmalı kanım,bir gök yüzü çıkarması yaşamalı gözlerim.Ve martılar kıyıya mutlaka gelmeli, gelmeli ki; Çocukları
ellerinden simit yiyebilsinler.Umutları çalınmamış simit sepetinden...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/703550/marti-saatleri.html>

GÜLLER AĞLIYOR

[ikiyanayasla]

Öfkemin derin sessizliğinde
harcadım duygularımı dün gece
kumar masasında.
Karanlığını yazdım mezar taşına
gülleri soldurdum bir bir toprağında.

Günlerden ayrılık,yıllardan hüzn.
Hangi dilin yalazıdır ki;
Budadı parmak uçlarımdaki günleri
bulunmaz bir bilmece oldu anılar.

Yaprak yaprak dağıldı
mazinin pembe gülü.
Sevincim ağrıdı penceremde
aynı kenti soluduğumuz halde.

Çiçeklerini ertelemiş bir bahar yüreğim.
yumruk gibi gözyaşları içinde
Çiğ taneleri düştü üstüme
mevsim sizim bugünlerde...

Yürüdüm toprağında azalarak
düşlerimi emeğim ile yıkayarak.
Eğildim baktım gözlerinin kuyusuna
bir gölge gibi geçtim gözlerim kamaşarak.

Gül rengi tan yeri dilendi yapraklarını
Eksik yaşanmış belli ki bahar ayı...

Tutuşan sözlerim ateşinde kıvılcım saçıldı
gözümde gülüm aynamda hayalin ağlayarak.

Ey suskun sancım
gül yoruldu ateş susadı
Güz indi gülistana.
Avucumda koşan bir anneydi yüreğim
keşke, keşke ellerine verebilseydim...

Yapraklar yaprağa düştüğünde
haykırdım anıları çağıran geceden
Sihirli bir anahtar olup açsaydım kilidini yokluğunun
Beynime zincir vursa da engelin.

İstiyorum ki;Ayakta dursun her harfim
gözlerinin elâsına bulansın duvarım.
gönül rengine boyansın
saman yolu boydan boya
pusulam asılı kalsın
soluduğun iklimin gün batımında...

Hadi kalk gel;
saçlarımı tara Nisan yağmurlarında...

Gülden mevsimler oturuyordu
dudaklarımızda pespembe,
şimdi sessiz esiyor gül kasırgaları tende...

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Sevgili A.Dinçbaş hanımefendiye çok teşekkür ediyorum.Sesinize nefesinize sağlık efendim.Çok sevgilerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716761/guller-agliyor.html>

YASAK LEVHASI SURATIN

Bakmakla görmek arasında savruluyor
içimde yanan volkanın külleri.
Bir anıyı ağırılıyor
kırıntıya kanat çırpın camdan düşlerim.

Bir düş ki;Çalıntı bir masal
Alaca karanlığın sihrinde yaşanan dram...
Hani nerede ?
gökyüzüne sıçrayan kelimeler
suyun solması mıydı başlangıçları bitiren.
Bir tek sana mıydı yoksul oluşum.
yoksa çelme taktığın çelimsiz günlere mi ...

Dökülüyorum şarap misli zamana
emiliyor hüznüm kendimi ertelediğim suskularda.

Eziliyor gölgeler kurşuna diziliyor sesim
çiçek açamayacak bahçemde
hiç gelmeyecek o yaz biliyorum.
İçimde tarumar bir kafes su yeşili...
örümcek sürülerinin döndürdüğü
saçlar engelliyor gülüşümü....

Sessiz kamaşıyor şafak gözlerimde
Eşkiya bir atın ülkesine gidiyorum
yangın yemiş türküler de gök mavisi.
Haziranda açan leylak çan çiçeği rengim
Silkeleniyor içimde rüzgar ürperiyorum
Takvimsiz kasırgalara takılıyor
uçurtmamın kanadı.
Dönüp duruyorum deli divane
günlerin rahminde...

İki çarpık resmimizin çarkı dönüyor
namlunun ucunda
Hörgücü törpülenmiş dağların
en sensizini öğreniyorum düşen kamburundan.
Yankılanıyor sesim araya giren mesafelerde
yaralanıyor özlemin...

Cızırtılı bir plakta dönüyor içimde
mezarlığın doğurduğu şarkılar doğuyor dizelerde...

Öpüyorum nisan bulutlarını
dudaklarımda en kırmızısı ile
elma şekerlerinin tadında.
Sırtıma geçiriyorum çocukluğumu
ağlamak istiyorum kana kana.

Çimenleri ıslatıyor gözyaşlarım...
Kağıttan gemilerden emekli
kaptan edasında ihtirasım.
Bir çingenenin çadır özleminde duygularım
Klarnet sesinde yayılıyor baharlarım.
geri çekmeseydik dediğim seslerde dudaklarım...

Eğilip alıyorum eski bir öpücüğü buruşuk geceden
Bir yaprak düşüyor payımıza bahçeden...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/720342/yasak-levhasi-suratin.html>

KIRLANGICIM KÜL SEVİNCİM

[ikiyanayasla]

Çalıyordu günlerdir acımasız bir fon
hayatımın arka yüzünde.

Ve çömelip oturan Anadolu insanın
dermansızlığı vardı dizlerimde.

Çıglık atıyordu hüznlerim sessizlikte
içime sığdıramadığım saatlerde...

Bir yerinden başladı kabuk tutan anılar.
kanadı hoyrat gezinmelerin kıyı boylarında
Kızgın demirin dağladığı yaralar.

Balyoz vurulan mısralar
çoğaldı dev gibi suskularda
Gecenin nabızı attı
benden çoktan geçmiş bakışlarda.
Düş saatlerine misafirdi gözlerin
çıra alevinde yanıp kavrulan
seninle bir gül olup beni ayakta tutan...

Kuş konmaz boşlukların içinde
Benim ağzımdan konuşur muhalif bir rüzgar
yırtıcı bir kuş olup konar dalıma
koparır hüznümün yakasından çiçeği...

Kaç şiire oturdun bilemezsin?
Kaç kez kucağında dinlendi tüm sevinçlerim.
Zamansız bahçemde dolaştı kaç kez
kırlangıç kuşları şefkati...

Bin çiçek açar bakışların
hadi koş .. devir ormanları.
Sana gün giyindim sevebilme ihtimaline karşı.

Zil zurna yağmurlarda
sağanak sağanak duygularım.
Gün'eşin doğuşunu bekliyorum
şirlerde ağaran sözler misali.

Çiğ olup yağ üstüme aşk soluğum
gölgenin yolunda,gölgenin kolunda
kanar umudum.

Şehir kaçağı çocuksun
yazgımın avucunda ağlayan
İçimi çektikçe dile geliyor
denizlere ad olan gün ışığı dalgalar...

Hadi sözden başka rahmi olmayan dilin asi çocuğu çık gel özledim seni.Buralar sensiz çok ıssız...Büyüyor bir yumruk gibi h
içimde.Akasyanın tutkulu özlemi dinlendirilmiş dağların ötesinde...Dokunamasam da ellerine, kırık aşk tayfında anılar...Dil
dolaştırma kısa pantolonlu yüklem cebinde.Kimsesiz kıyılarda ayak seslerin.. .Söz; Dünyanın bütün çocuklarının gülüşünü
vereceğim yüreğine.Baharlık elbiseler dikeceğim tüm o çocuklara ellerimle..Çaresiz bir bayrağın yıldızında düşmek istemiy
boşluğa...Gökyüzünde dalgalanmalı hoyrat mesafeler gururla... Direnç tohumları ekmeliyim yazgımın toprağına doya doya

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/721545/kirlangicim-kul-sevincim.html>

TENHALIK DÜŞMÜŞ ELLERİME

Ölümün uyuduğu derinlerde titredi yıldızlar
Kınalı bir bahar sızdı toprağıma
ruhuma gurbet oldu günler
çeke çeke bayrağı göklere ileten el gibi...

Sözcük ormanında büyüdü gerçekler
Uykumun kabzasını tutuyor bir asker.
Yüzümde eski bir pazar
başını beklediğim anıları demirler dağlar.
Ah ettikçe kederden yastan dumanı beni boğar.

Yurdu olmayan otlar uçurum olur bedenimde
Titrek bir orak kazınır yıkık diyarların gölgesinde
sevginin beş harfli alfabesi usulca basar hançerini
temmuz sıcaklığı peydahlanır dilimin eğesinde.

Kırmızı ışıklı imgelem
hazla süzülür sözcüklerin güneşinde.
şiirin öz suyu çatlar
ışılıtlı nakışında yaşamın
dört mevsimin hatırına
bir gül mevsimi ön sözüdür baharın
günleri boyasalar da yalana.
geçer dururduk bitmemiş sıcaklığın içinden...

Aymazlık çukurunda bir elimde gelecek
öbür elimde yetişkin bir gün ışığı.
Dört yol ağzında pembe açıyor ağaçlar
dört mevsim doğuyor ellerime.
Maviliğe bürünmüş bir sabah ile...

Nisan yağmuruydu yağın tomur tomur
içimdeki keder serinlemedi yıkım tümcesinde.
Sırtımda yüküm tırmandım varoşların yüreğine
ışıklı bir yol bir de batık bir akşam olmuşuz meğer
geriye kalan enkazın sesinden gün doğacak belki de...

Meğer yalnızlığın ayak sesleri imiş iç çekiş
Birimiz hepimizi yalnız bıraktık tekil zamanlarda
yüreklerimiz döküldü birer birer yıllara
En bakımlı bahçe bilirsiniz sessizlikmiş
akıp giden suskunluk
dağların kuytusunda pembe açan bir çiçekmiş.

Mor dağların yorgunluğu çöküyor üstüme
Çiğ olup yağıyor aşk soluğu delikanlı bir bahar üstüne...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726523/tenhalik-dusmus-ellerime.html>

FERDA,CA

FERDA,CA dır gelişlerim
Kalışlarım FERDA,CA dır
FERDA,CA dır doluşlarım
Dalışlarım FERDA,CA dır

Kalp yoksunu olanlara
Aşktan yoksun kalanlara
Süslü püslü yalanlara
Gülüşlerim FERDA.CA dır

Kurtulsam da oklarından
Nefret ettim çoklarından
Mısra mısra haklarından
Gelişlerim FERDA.CA dır

Varsın beni hedef seçin
Sormam bile neden niçin
Gerekirse aşkım için
Ölüşlerim FERDA,CA dır

Sözle yola gelmeyi
Dost yoluna ölmeyeni
Kıymetimi bilmeyeni
Silişlerim FERDA,CA dır

Gizlice kin güdenleri
Ardımdan laf edenleri
Saklanan tüm nedenleri
Bilişlerim FERDA,CA dır

Ferda özsoy(FERDA,CA)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730250/ferda-ca.html>

DÜŞMANIYIM DAMITILMIŞ ASALETİN

Bir acı rüzgar esiyor içimde
alfabenin tüm sessiz harfleri
titriyor yüreğimde.
Kör bıçak bileyleniyor
bekleyişlerin ötesinde bir yerde.
Eritiyor acımasız ışıklarını
duvağını açan umarsız gün...

Yufka gibi umudu açalım gözlerimizde
adaletin ekmeğini pişirelim halkın ellerinde
yansın adak ağacının dalları
kıpkızıl günlerin
gurbet sürgünü türkülerinde.

Onursuz sessizliğin
kıvılcımına takılmasın sözcükler.
Esmer bir hüzünde yaşamasın
toprağı kayan sözcükler.

Bak sokak lambaları da
yalancı şafağında.
Yüz görümlüğü istercesine
biriktirdiği gölgeler de maskeli.
Posta pulunu yalar gibi
ezilenler var ardında.

Tetiği düşürülmüş
buz bağlayan hüznler tufanında.
Dışlanmışlıklar takılı yakamızda
Pelür menekşe yaralı ışık tayfında.
Mor bir korku asılı dudaklarında.

Ömürden daha kalın mıdır acılar?
Sürüngenler sofrasında kaç efsane yaşar?
topla istediğin kadar kanatlarını
kırgınlık tohumları sürüldüyse tarlaya
özlemler dikilse de arasında
toprak gözlerini yakar acımasızca...

Dökülürdür durur bezginlikler
eski bir duvarın sıvasında.
Bir kuş ölür ecelsiz
alnımızın kırıışığında.
Soğuk mezarlar kazdırır
kara çürüyüşler.
Bütünlemeye kaldı günler
büyüselliğin izinde.

Hazır mıydı sözlerin kışı?
acıyı süpür öyleyse kapından.
Üç kere başında çevirmeden önce
sal bitimsiz okyanusların derinlerine.

Kağıttan bir kuş basalım bağrımıza
yürüyelim umudun kanayan yerlerinde.

Seyrelsin çiçekler kaldırım kenarında
Barış adına çoğalsınlar
imgelem serasında...

Kanatlısın çiftte kumrular
Kızılıcık renginde ilk yazda..
Uzun bir sesi gölgelemesin
çalan siren sesleri gece vardiyasında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730664/dusmaniyim-damitilmis-asaletin.html>

SON NEFESİ KAÇIRMADAN

Doğdu ruhumda sarsıntılar
Eritti güneş zincirlerini
zamanın patikasında
Nöbetçi kulübesi idim
savaş alanlarında.
Hızlıdır telaşım
zamane cesetleri
ermeden eylüle.

Her solukta örsün ipek böceği.
Parmak izlerini taşıyan
beyaz bulut merdivenini...

Aşk meyhanesinde
beş parasız gezindim
şair gibi konuştum da
şair gibi yazamadım yaşamı
geciken düşlerin yasağı
şakaklarımda
gülüşün oynak çizgileri
suçsuzluğun
tırnak ucunda
kendi oku ile kendini vuran
erosun yalanında.

Gölgelerde yıkandı
alnımdaki heyecanlar
Bir dilim öpüştü
öksürdüğüm yıllar
yamalı yüreğimde
sessiz konuktu yıldızlar.

Gelir kendi sesim
adlardan adları adsızlaştıran
sese asılı kaldı tüm yaşam.
Ucundan yansa da duygular
ateşten ilmeğe
tutsaktır bir çocuk gibi yaşam.

Temmuzlar hep ihanete uğrar
Kasım var denizlerin gölgesinde
kalabalıkların aynasında aralık
hele günlerden pazartesi ise...
Tekrarların tekrarsızlığı
gidemediğim şehirlerin
gökyüzünde.

Yok oldu saatler
kanayan acılar bakıyor
dakikaların dibinde.
Uzakların borçları
bir gül gibi takılı yakama
Bir kar tanesi tenimde
ağıtları serinletiyor toprak ana.

Yol kavşagında yokluk
ayak sesleri sürgün alacası
geçmişin pasında
bin bir renk ile duvar arasında.
Gürültünün kozasında göç
uçsuz bucaksız
enfiyenin masalında
hapşırmakta...
Kilitledim kendimi unutkanlığa
çok yaşa...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/731702/son-nefesi-kacirmadan.html>

GÖNÜL TAKVİMİNDE BESTELER

Binlerce tohum
konuşur kendi dilinde
kanar içinde suskunlugum.

Çeker kaderi
Aynaların kaburgası
Her mutluluğun öfkesi
sonra gelenin anası.
Erken bir ölümdür
Özveri sofrası.

Ayaklanır dağ yolları
Örtse de üstünü karanlık
yaklaştırır ölümü
tarçın kokusu.

Kayan her yıldız
sessizliğidir zamanın.
Gecikmiş bir hoşça kaldır
Nöbeti devralan
yolunmuş yaşam parçasının.

Aksiseda deviniyor
Kendi uçurumunda
Ölmek ve sevmek için
yüzleşirken.

Sığmıyor gürültü düşlere
İzlenmeli yokuş
kendi rüzgarında ...

Ölüyor bir ses tonu
parmağıma taktığın adında.
Hıçkırık tutması yaşıyor
Hınzır yelkovan da...

Uçar göz şehrinden
Kahverengi vuran bakışlar
Ela ile sırdaş olur
mezar taşında bekleyişler.
Toprak rakip değildir
hangi iklimden gelirse gelsin.
Kül sütunu tedirginliğinde
diri yaşıyor beklemlerim.

Çifte su verdirir
Yüreğimize umut
yarım kalan sözlerin
Hışiltısında.

Anıların giriş kapısında
sürgün olur serçeler
ısıkları büyür
öpüşlerin soluk alışında.

Utangaç operalar
ağır gece havasında.

Harlanır yaşamın hançerinde
çılgın ışık alacası.
Bir keman gıcırdar içimde
kopar tellerinde.
özlemin kanatları.
Diz çöküp yalvarıyorum şiire
Kıvrılıp uyuyayım
sesinin gölgesinde...

Dolaşır hücrelerimde bir kent
hayallerim üşür
öte yakasında.
Demirbaş defterinde
taşırım muska gibi
boynumda eserini...

Taşıyacak mı acaba
Kalbin kalbimi
saçlarımın gün kırıklarında.

Sevincin delişmen kuşları
Yumruk gibi duruyor
dört mevsimin hurçlarında...

Ferda Özsoy

Değerli seçki kuruluna,yoruma gelen arkadaşlarıma ve bu şiiri yazma sebepime sonsuz teşekkürler...Saygı ve sevgilerimle i
varsınız efendim...

Ferda,ca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/732800/gonul-takviminde-besteler.html>

ŞAMDANI SÖNDÜREN HOŞ/ÇAKALLAR

Başlar yaşam sorgusu
izsiz bir şiir repliğinde.
Alır sözler ceketini omuzuna.
Avuç içi kilometreler
dönüşüverir yumağa.

Vurur ayrılığın sığınağı
hüznü öper dudaklar.
Ölümcül denklem olur
çivi gibi
iki yüzlü tenhalar...

Gölgelerin boşluğunda
Çiftleşir durmaksızın
günah ve sevap
tükenir soluklar da.

Her çizgi
fısıldar kulağa
yavaşça bir merhaba !..

Kımıldar yaprak
yavaş yavaş...
Her yeni gün
bir fidan olur.
sürgün eyler acıyı
gürültüyle çıkar topraktan.

Savrulur hükümler
yankılanır
depresyon etkisi ile.
Yıkıntılar arasından.

Dağlır yüzü
bulutların gecede.
Bakar durur yalan ile
sokak fenerinin
aymaz ellerine

Volta atar
güçlkle bir tabur.
Mavzer bakışlı
duvarsız bahçede.

Aksırır yürekler.
Talan olur bekleyişler
Sevgiyi büyüten
Gündüz sefalarında.

Son yıldız kırıntıları
Bağlanır sözlerle düne.
Anlamsızlaşır tüm harfler
izi kalır hoş/çakalların...

Ferda Özsoy.

Eflatun bir güneş beklerken, vişne çürüğü bir mehtap ağlar glikozlu fotoğraflarda...Pişmanlıklar damgasını vursa da gökler
düşmüştür artık şehrinize...Savaş çığlıkları atan kızılderili'nin trampeti çalar durur göğsünüzde...Efelerin çıplak dizleri vurdu
titretir ya yeri ;Titrer durursunuz sevdadan kırılmış mevsimlerde dizlerinizin üstünde..Vazoda geceleyen bir ilk bahar, sade
şiirlerde mi çıkar karşınıza... Hüzünler filizi budandır zamanın kadavrasında...Rendelenmiş sözcükler masallarda mı yaşar

sadece?...Söyle öyleyse nasıl bir masalsın sen;Bir varmış, bir yokmuş Evvel zaman içinde..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733426/samdani-sonduren-hos-cakallar.html>

MELANKOLİK BİLANÇO

Söylevler katarında
kaybetti büyüsünü
turkuvaz kavgam.

Hayal kadar gerçek
bir hücre evi
kadar ketumdu.
Anlatamadıklarım.

Karartma gecelerinde
ay ışığı yıkandı düş ile
acılar yer değiştirdi
bir başka acının
ellerinde...

Süzüldü aralığın sisi
usulca kucağımdan.
Vardı sığağında
annemin merhametli izi.

Isık çaldı seneler
Fırladı kelimeler
hatıralardan...

Melankolik uğrak yerinde
el ele dolaştı
efsane gibi anılar.
Aşkın terkisinde
kanadı aynı dudaklar.

Dünden kalma çizgiler
Yaşamın aynasında ise eğer
Kırıldığında dahi
görebiliyorsam kendimi.
Azat ettim tüm aynaları
sızmasın sırları.
Ayrıntının rengi
oyun oynarken.

İsterdim ki;
Mavi küf, gökyüzü olsun
avuçlarımda..
Evrenin bilançosunda...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733892/melankolik-bilanco.html>

HANÇERDİR ACILAR

On iki ayın kuytularında
döllenen acım
emzirdim acıktığında
örttüm üstünü
üşümesin diye
gecelerin...
Ayak izleri var hala
göbeğimin üstünde
tepik izlerinin...

Mavi ile lacivert sevişirken
çok aramamıştım
seni oysa
bekleyişin ötesinde
cam arasında...

Gün ortası tuttu
sancısı doğumunun
dikiş tutmadı ten
kırmızı kanadı gövdem...
Kaçtı gözüme
Ağırbaşlılığın tozu.
Başladı okunmayan
mektupların yolculuğu.

Üşüyor yeşeren umutlar
Gri ağlıyor bulutlar.
Boğulmak istemiyorum
Akıp giden zamanda
Son kozumu oynuyorum
tükenirken anılar...

Umudumun hırsızı
aç duvağını artık.
Yolunan günde var
kent dolusu tanık.
Yer değiştirmesin
gelincikler .
Güneşin kuyruk izinde
başlangıçlarım...

Sulu boya
cennet vaat etme bana
aynasında ayın...
Kaç yaprak kaldı ki;
takvim yaprağında
dakikaları yapıştırsam
yetmez kırılgan acılarıma...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734599/hancerdir-acilar.html>

BAĞIŞLA SESSİZLİĞİMİ

Bahtsızlığın kız kardeşi
hoş geldin
bulmacalar kentine.
Gel çevir sayfalarımı
Hadi bas ayaklarını
problemin düğümüne.
Bir düğüm ki;
Zindan kadar karanlık
anlamsız çarpıntılar içinde.
Ecel nakışlı bedenimi
asma çürük iplere.
Gücenik kızın hıçkırığı
kilide kesmiş
yontulmuş dilde.

Güvercin hüznü
demirli yürekte.
Kaçınıcı hayat kurultayı bu
yatıyor kapı önünde.

Bayrağı yarıya indirdi
ışksız göz bebekleri de...

Hoyrat geziyor
kıyı boyu tutsaklığı
elçilik önlerinde.
Rüzgar vurup
üşümesin diye...

Buruk bir sigara sarımı
çekiliyor içinde
intihar ediyor
usul usul
ihanetin gizli zehrinde.

Kirli tırnaklar kırılıyor
yitik bir haziran leşinde.
Ölümün önünde
yakıyor sigarasını keyifle...

Kaybettim gölgemi
kumarda...

Sen eksik
ben eksik.
Başboş çekilen
yıldız yumağında.
Sessizliğimi sessizliğine bağışla...

Ferda Özsoy

Dostlardan inciler

dili yorgun bülbülün
belli ki
gölgeler küçülüyor bakışlarından
ne olur sorma bana
külüme aşinasın ocağından
alıştım
çakıl taşları kurtuldu yosunlarından

semada hırçın uçurtmalar
deryalarımda köpüklü dalgalar
üşüyen kirpiklerimde bir çığlık
umutlarımın gözlerini çaldı yarınlar

elbette
iki yüzü var dağların
derler ki
insan bilir insanın kıymetini
sarraf bilir altının kıymetini
05.06.2013-Ahmet BOZTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734878/bagisla-sessizligimi.html>

GECEYİ YAZGI/MA YAZDIM

Seni yüklenir gözlerim
gecenin yaralı yüzünde
Şakak hizasında
patlar bu sevdâ.

Yaramı alır gelirim
Gittiğin yollar
yürüse de üstüme...

Sürgün olur
ağaç köklerinde
yaslanır sırtım
yorgun hasretine...

İki yıldız arasında
parlar gözlerin
umudun bakışı
en mahrem yerinde
Mezopotamya gibi
karanlığın içinde.

Hadi aç ışıklarını
bak içimdeki karanlığa.
Aşk makamında ezgiler
asılı duruyor boynumda
kaçak künyeli adında.

Ah yazgı ah..!
Bütün şiirlerim sana
Değil ebabil kuşlarına.

Kokun yıkılıyor üstüme
Ne zor bilir misin
alışmak sensizliğe.
Kefenim sis rengi
harfleri silinmiş
bir tek sen varsın
ilan tahtası bedenimde.

Topla mavi düşlerini
mürekkebi kurumadan
kalemin...
Aldırma yasaklara
bırak mavi gülüşlerini
usulca koynuma.
Bak;
Tan yeri de
araladı kapısını.
Yığılıp çöktü içimde
sevdanın mahyası.
Sesinin yankısı
uğulduyor yaranın izinde
V
e
bıraktığın ışığı
emiyor kalbim...

Kendini tekrarlıyor
sabah ezanında bir dua.
Diz çöktürten sevdâna da Eyvallah...!

Ferda Özsoy.

Şiirime sesi nefesi ve emeği ile değır katan Ahmet Ormancı Beyefendiye sonsuz teşekkür ediyor saygı ve sevgilerimi sunarım efendim.Var olun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/735169/geceyi-yazgi-ma-yazdim.html>

EVRENDE DAĞILSIN ÇİÇEK TOZLARI

Diken oldu battı güneş
ötelerde kaldı sessizlik.
Örgütlendi öfke
gün ışığı boşlukta.
Millet sever peronunda.

Devrilip yattı
pas tutan çivi
memleketin tam ucunda.

Çıplaktı duvarlar...
Ümitsizlik posterinde
oynaştı engin mavide.
Boy verdi
sabahın mercan renginde.
Nokta nokta boşluklar
nöbetçi kaldı
deniz fenerinde...

Duyuldu ayak sesleri
billur oldu yankısı.
Örüldü yıkıldıkça duvar.
direnc oldu arklar...
Sahiplendi rüzgarı
kabuğa sığınan ağaçlar.

Asıldı ses telleri
ıslandı döngülü raylar.
vuruldu kalbinden
ikiz kardeşi ile istikbal...
Yaralı bir menzilde
kanadı martı çığlığı.
Mermere kesildi nabız.

Güneş mihlandı
alnın tam ortasında.
koptu mavi bir bulut
avuçlara doğdu bir çocuk
verdi içindeki bahçeden
masmavi ye boyandığı
gök yüzünden...

B
E
N

D
E

Tükürdüm mürekkebi
yalanmış mürekkepten...

Öpüyorum kirli yanaklarını
Ç/alıyorum gülücüğünden
çiçek tozlarını ...
Serpiyorum evrene.

Geleceğın ikliminde yeşillensin diye...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/735776/evrende-dagilsin-cicek-tozlari.html>

Uçuşan Etek Kırıntıları

Bitimsiz bir uykudan
açtı mavi gözlerini
pencereler.
Lake duvarların
gri rengine
firari kirpikler.

Adımlıyor düş'ün geçidini
katmerli gülüşler.
Siliyor ağır ağır şiiri
bilmem kaçınıcı vitesler.

Tükendi anılar
Son kozlar oynandı.
Tek görgü tanığı
çember çeviren
akbabalar...

Birikti akasyalar
kuş gölgesi biriktiren
uçurumda.
İndi mapushaneye
yorgun cüppeli gece.

Ağladı dövülmüş bir çocuk
şive değiştirdi ışık.

üşüdü

üşüdü

üşüdü...

Yorganın altında.

Ürperdi avucunda
ayçiçeğı açan mutluluk..

Oyuncak değildi özlem
üçüncü sınıf biletli
sinema salonunda...

İz bırakır patikalar da
çizilen yakamoz kırıntılarında.

Ferda Özsoy

Vurgun yese de sevgi kuşunun kanadı,mahsur kalsa da verilmiş sözlerde;Altın başaktır vicdanı unutma...Değneğini yasladı
omuzuna;Sığınak arayan bir çocuk sesi duyarsan eğer, yağmaladığın çocuk hesap soracak sana unutma çiğ düşen alaca kar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736529/ucusan-etek-kirintilari.html>

İÇİNDEKİ BAHÇENİ VER ÇOCUK

Akide şekeri yaşamda
eritiyordu zamanı
salyalarından
çıkagelen çocuk.

Sakladı hüznlerini
misket koyduğu ceplerinde
Vardı hayatın acıları
her bir renkte.

Yakalandı gözlerinde
Uzak zamanların
yakın yansıması.
Işık huzmeleri
yanıp yanıp söndü
Zeytin gözlerinde.

'di'li geçmiş.
Çılgınlık ülkesinde.
Döne döne bastı
umudun can kırıntısına
sıyrıldı bedeni ruhundan.
Sığmadı ağaç kovuğuna.

Dönmeden köşeyi
çaldı hücrelerinde alarm.
Nasır tuttu yüreği.
Kurmali bir saatte
yersiz yurtsuz
kaldı korkuları.
Önce kurdu
Sonra yaşadı
Bütün savaşları...

Büyüdü özlemlerin uğultusu
Hayata benzemeyen rüyalarda.
Bağısladı güne beyaz ellerini...

İçindeki çocuğu eksiltme şimdi.
Hadi çocuk durma !..
çiz mutluluğun resmini.
Sulu boya ile
boya cennetini!..

Hay Allah
Nasıl da unuttum
senin firçan yoktu değil mi?

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/737469/icindeki-bahceni-ver-cocuk.html>

Nöbetini Tuttum Sevdanın

Uzun bir yoldu gece
Yükselen ateşin içinde.
Aydınlatı ışık yolları
yaktı alev benliği
haykırdı
yüreğim yüreğine...

Duyamam sesini.
Uzak...çok uzaktan
izlerim seni...

Dokunmadan

Konuşmadan

sessizce....

Ağırlaşır yüreğim
sisin yorganı altında.
Kanatır karanlığı
ateşin göz kapakları.
Bir el tutar sıkıca
hapseder uykuyu
Kördüğüm olur gece.

Sadakat kokar tutku
Kurşuna dizilir hasret
törensiz.

Titrer sureti
bir lamba içinde.
Gerçek sevda düşü
Ötelerin ötesinde...

Boyar sabah karanlığını
beyaz bir gece kelebeği
bağlar umutlarını
yıldızı sönmeyen bakışa.
yetişir son satıra nefessiz
mağlubiyet ile
başlar sabaha.

Bozmalı makamını
sabah ezanın.
Gecenin çaresizliğinde
Bu ayrılık misafir değil
Başlangıcıdır sevmenin
olsa olsa..
Titreyen ellerin
kavuşmasıdır göz yaşına...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738095/nobetini-tuttum-sevdanin.html>

BAKİR ŞİİR

Yol aldı düşe kalka
sevişler inanç oldu
yangın yüklendi
bulutlar da...

Bir katre alevdi
kuyusunda şehadetin
bağıra düşen sevgi.

Ne giyinse
alev alevdi
ateşin közündə
dumanlı perdesi.

Yarım kalan düştü
yaralı geyik hüznü
Çiftleşti gözlerde.
İç çekti
Kırmızı imgeli gece.

Linç edildi
kozasında kelebek.
İşledi içine
lekeli acı.
İntihar etti
ipeksi düşler...

Kalbin içinde
davul çalıyor
işçi mahallesi.
Direncin yemini
Vurdu aydınlığı.
Taş idi
sineye asılan yemin...

Kalktı ayağa
kaldırımlar.
Koparıp aldı bu şiiri
Kaldırımdan söker gibi...

Mürekkebin soğuk küllerinden
Daha bakirdi belki şiir...

Ferda Özsoy..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738715/bakir-siir.html>

Gülü geç tanıdık, aşkı geç anladık...

Aşk
Saman alevidir
bazen çabucak yanar.

Göz alıcıdır.
Parlaktır
Alev alevdir rengi.

Takılıp gitmek istersin
nefes nefese ...
Gölgeyi eşitler ılık.
İliklerine işler karanlık.

Kanar sokaksız kentler
ağlar penceresiz evler.
tökezler alaca alevler.
Kalıcılığına kanarsın
dumanın.
Alevi coşkun samanının.

Aşk
Mütevazidir bazen.

Bakmayın
dıştan sert oluşuna.
Barındırır
kör ateşleri koynunda.
Közlenir mangalın
kömüründe.

Yanar
için için...
Ağır ağır...
Aheste aheste.

Vardır erdeminde
Güneşin pırıltısı
Gece gölgesiz
gündüz bedensiz olur
Erosun yaralı okunda.

Büyür...
Büyür ...
Büyür avuçlarda.

İşler içinde ateşi
işleye...
işleye...
Közü küle döner
Duru bir yüz olur
Geleceğin kucağında.

Ay düşer ıştır yollar.
Kesilir alev.
Aşk savunur kendini.
Çekirdeğinde ısıldar güneş...

Aşk şalını örtününce şehir;Ateş olur dizeler, Nar taneleri gibi saçılır kelimeler.Kan tutar şiirleri.Güle verir rengini kırmızı.Bıç
iki dudak arası çizgi.Değince dudağa gülün rengi; Açmaz mı çiçekçi kızın kanlı güllerle dolu masum sepeti...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738981/gulu-gec-tanidik-aski-gec-anladik.html>

Tutsak Bir Şarkıydı Sevda

Astım çocuk bakışlarımı
gül kurusu bir duvara
seyrettim kendimi aynada.
Kendi sessizliğim idi
duvar ören arama.

Isık çaldı içimde
karanlıkta kaybolan
tekerlemeler...

Garip bir ağlayış
sırtından vurdu yokluğu.
Sardı benliğimi
sevdalı bir ten kokusu.

Kalsam da ayazında
savurup atamadım
seni rüzgarlara.
Sense;Araf oldun
çıkamaz sokaklarda.

Emanet etmişsin
Özlem dolu sesini
nafile şiirlerin satırlarına.
Okudukça;
Hüzünlü bir gülümseme
yayıldı yüzümün kıvrımına.

Anladım ki;Sevda tutsak bir şarkıydı
Öldü göğüs kafesimde.
Kırk haneli ağızlara düştüğünde...

Yaktım tüm hayallerimi
Gerek duymadan kibrite
Ezana denk gelen sözler
daha etkiliydi kibritten.
Tutuldu ellerimde
Kurtulamadı yaylım ateşinden.

Yoruldu gözlerim
gecenin şafağında
Kendini söylemekten
kalemin sivri ucunda...

Soruyorum kendime
'Seven bir yürekten
daha güçlü yürek var mı'diye.

Sessizliği toplama zamanı şimdi.Karanlığı yansıtan gözlerden....

Ferda,ca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741049/tutsak-bir-sarkiydi-sevda.html>

İKİ KİŞİLİK AĞLADIM

An gelir yetersiz kalır sözcükler
Yuvarlanır uçurumdan
Kefensiz cesetler.

Yaslanır ölüm.
Üşür kar tutan eller.
hüzn-ü gecede
darmadağındır bulutlar.
Yorgun bir yolcunun
soluğunda gezer dururlar...

Dokunsan ağlarlar
Sürüldükleri dokuzuncu köye
gelin edilir yalnızlıklar...

Yatar gözlerin seherinde
imge kırığı mahkumlar.
Sabıkası hayli kabarık korkular.
İlişir cümlelerin en görünmez yerine
usulca acılar...

Hasret kalır mıydı
huzura sonbahar.
Sabrın sonu selamet olsaydı
etekten dökülür müydü taşlar.
Acılar unutulurdu çoktan...

Nasır tutmuş yüreği ile
sarardı etrafınızı İstanbul...
Kaybolmazdık;
Bilinen adreslerde
Gelmeden gitmeleri
öğrenirdik üç hecede
'Hoş-ca-kal'lardan ...

Buruk zamanın labirentlerinde
Tezatlıklara ihanet
etmezdi cemreler...

Kan sızardı nefeslerden
uzun ...uzun...
besmele çekerdi
ölümseten sesler.

Derman/sızardı...

Sabrı eğirir
girerdi Yusuf'un Kuyusuna
Dağ gibi sular olsa da.
Sallanırdı içindeki mavi çizgi.
Yıldız düşerdi saçlara
Züleyha olup dilerdi Mevla'dan.
Tenindeki izli özneyi.

Alıntı değildir ki hisler;
Gizli öznedeyim.
(Ç)alıntı olsun başka sevdalardan...

Sığdırdık yine merhabaları
Hoş-ça-kal-lara...

Yoksa son akordunu mu yapıyor
Sevda mevsimi...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741605/iki-kisilik-agladim.html>

Şarkılara da Yazıklar Olsun

Şimdi ben de sana diyorum ki;Git
Bana benim gibi bakmayan
gözlerini de al git.
Geçtim bir selamından
suskun gölgeni de al git şimdi...

Tutuştururdu oysa kuru bir dalı
Kalbime düşen kıvılcım.
Söndü yaktığın ateş
küllendi sevgisizlik
Sancının mihlandığı yeri de al git şimdi...

Gördüğüm ilk renkte
sevmiştim seni
Ekmiştim göbek çukuruna
Soldurdun yeşeren çiçeği
Gömdün toprağa.
Bir tohum daha atma
Uçsuz bucaksız izlerini de al git şimdi...

Gardiyan ettin
uykusuz gecelere beni
Çaldın gençliğimin alın terini
yine de;
Helal ediyorum haklarımı.
Patladı suratımda
geç de olsa gerçeğin tokadı .

Gün bitiyor bak;
Eski bir gramofonda.
Beni sensizliğe katık eden
Şarkıları da al git şimdi...

Yağdırma gergin bulutlarını
Söndür ışıklarını.
İssiz sessiz yollarını da al
çıkma sokaklarına git ;
Devriye gibi gez şimdi...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742257/sarkilara-da-yaziklar-olsun.html>

Dokuz On Beş Nöbeti...

Savrulur ömür
dört bir yana
isyan nefes alır
barut kokusunda.
Yanar ateş
önünde bir dünya
Yaşlanır hayat
bakar pencereden.

Anlamaz çocuklar savaşı
anlamaz öfkeyi
anlamaz ölümü....

Anlamadıklarını yaşarlar
ayaklarının dibinde.
Sarılır kefene umutları.
Yüklenir küçük bedenlerine
Açlık...yoksulluk ve acı...

Çalar saat gibidir yürekleri
Biri dur demeli artık
geleceklerini çalanlara.
İssız haykırış
bir yıldız gibi
kaymalı gök yüzünden.
Dilek tutabilmeli
dökülen gün ışığında
kardelenler...

Düşer çiy tanesi yaprağa
Nemlenir;
Bir çocuğun göz bebekleri.
Titrer göğsünde
zamanın dokunaklı sesi.
Harmanlanır tutsaklık
İnsafsız nefeslerde...

Eritir güneşi Mayıs
yok eder beyaz örtüyü.
yeniden doğar
kara kışta
Kardelen çiçeği...

Mavi...

sarı...

Beyaz...

İlle de Beyaz inadına...

Sazlar tel değiştirse de
Türkü aynı türkü.
Bırakır rengini
baş kaldırır siyasete.
Devir teslim eder
akrep ibresi.
Kıskıvrak döner
Bitmez kar gibi şiir...

Yeni aşklar doğar
solur kar çiçeği.
Okyanus katılmış sesi.
Örter tüm kirlilikleri
sevgi,barış,aşk çiçekleri...

Çevirir topacı
Dökülür;
Gölgelerinde yoksulluk
İçerler güneşi
toprak kaplardan
Kırmızı yanaklı
erik gözlü
masum çocuklar...

Çocuk ışıklarımı adıyorum ben de;Ölüm parkında oynayan, oyuna doymayan tüm çocuklara...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742713/dokuz-on-bes-nobeti.html>

Kilidini Açmalı Gökyüzünün

Bazen gök kuşağı olmak istiyorum!
Yakıcı güneşin dudaklarında.
Karışıp yağmur damlasına
ışık tayfının yedi renginde.

Oynayıp ıslıl ıslıl
Rengarenk saklambaç oyunu
Demeliyim;
Barış dersem çık
savaş dersem çıkma...

Düşlemeliyim kendi toprağımda
Gökyüzümü...
Emanet etmeliyim uçurtmamı da...

S/aklayıp sisin akıl almaz sırrını
güneş kaçağı bulutlarda.
Sallanan mavi bir çocuk olup
yedi renkli ipten salıncakta.

S/alındıkça koşan çocuk gibi
karanlığın arasında
kilitlense de nefesim.
B/ağlarım düşlerimi
Kuyruklu bir yıldıza...

Dayarım ağzımı
göğün çatısına
Yağmur suyu içerim
Doya doya...
İliklerim bedenime
sonsuz camekanı
Duyumsarım mistik kokusunu.

Ortak renkleri paylaşırım
Yumurtadan yeni çıkmış
Turuncu mutlulukla...

Çekilir yer yüzü ayaklarımdan.
Açar yedi renkte gülüşlerim.
Şafağın harmanında...

Çiseler bulutlar yüzümde
Semadan arza kadar.
Parmağımın ucunda
belli belirsiz şekiller.
Parlar özge bir sevinçle
Yediveren gözler...
Sarar Gök kuşağının tuvalini
toprağa bakar gibi
gök yüzüne bakan ümitler...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745393/kilidini-acmali-gokyuzunun.html>

Serime Kefen Mor Sevdan

Karışırdı baharla yaz birbirine
Hava ve toprağın rahminde
Can bulurdu mevsim.
Çağlardı sular
doğmadan önce.
Sürgün verirdi erguvanlar
Nefesini nefesime...

Eflâtun bir bahar
Bukle bukle boşluklar
kokardı sen diye...

Karışırdı tenime
Hanımeli kokusu
sarılırdım umuda
deli bir yağmur öncesi...

Kokun

Tenin

Nefesin

Ve vuslata bağı gelişlerin...
Eflatun bir kandil gibi yanardı.
Gökyüzünün pembeliğinde...

Zamanı tüketircesine hasret

avare

divane

kör bir alevin içinde...

Rüveyda bir kaçıştı öpmeler
Ufka çarpar
geri dönerdi düşünceler.
Dağılırdı duygular
erguvani akşamın yalımında.
Sarılırdı hatıraların ipi
zamanın boşluk sarkıtlarına...

Kabarırdı toprağın göğsü nevrüzda
Ertelenirdi çiçekler
cemre düşmeden bahara...

Ver sürgünlerini hadi
Elimi sen tut yine...
Serime kefen sevdan
Can versin
Özümü bahara çeviren mora
Çiçek açsın

sardunyada

erguvanda

menekşede...

Koksun buram buram Sen diye...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746019/serime-kefen-mor-sevdan.html>

Gecenin ığlığına Yazdım Şiiri

Eskir acılar
Çıban izi iki büklüm
lgn gecede.
Volta atar bekleyişler
yankılanır kürek kemiğinde.

Kızılıcık şarabı içer
Kan kusar sevda
Uzat bir dal da
tutunsun;
Bağışlanan vuslata...

şaklar kamının ucunda
anlamsız söylemler
katar katar ...
Örümcek ağlarına
eklenir düşler...

Gizler mucizeyi ruhunda.
Doğar gün
lgn bir yüzde.
Gveren yıldız kümesinde
Arza çıkar fısıltı...

Dirilişin kasıklarında
Dökülür spermler
Taşınır yolcu...
Kalır tek başına yol
Bağışlanmaz haritalarda
Ne yolcu ne de yol...

Acı ile kasılır rahim
Ağıtsız bir ağıt doğurur
Sevdanın pi hali.

Umarsızlık armihında
unutursun kendini.
Terane zamanda
Yediğin tırnaklar
Tarumar sustur
şizofren duygulara.

Serçelerin duası
secde eder
saçak altıda...
Halaya durur
suretler...
Dili lal olur
Not alınmamış hatalar.

Milad-ı evvel şiidir
darbelenen yürekler.
Bağdaş kurar bir peri
zne z

şairini bekler.
Son dizelerde...

Kadın ve adam
aynı şiirde
patlama sevdasında şimdi...

Mavi bilyeli gülüşleri
avuçlardan kaydırma vakti haydi!...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746339/gecenin-cigliquina-yazdim-siiri.html>

TIRNAK İZLERİM VAR AYNADA

Kavradım evrenin
kısır döngüsünü
Bir aynanın
zalim damarında.

Doğurdu kendi uçurumunu
görmedi kalplerin yamacını
Bıçkın kaldırımlarda
destursuz yaşandı hayat.
Sırça köşklerden kovuldu
soldu rengi ağustos akşamının.

İzi var taşranın
yorgun arka sokaklarında.
Sıkılğan bir merhaba ile
yanlışa düşüşlerde iç burkan.

Yaşandı haklı sevinç
çoğu zaman turist haritalarında.
Yol buldu seyyar satıcının
Aksiyonlu yorulmuş bağırmasında.

Yabancılaştık iç sesimize
Üç beş entel filimde
yaşadığımız hayat gibi kendimize.
Ezikliğin ve kompleksin daniskası
Özetlenen fotoğrafın hatıra defterinde...

Kendi yaprağını dilenen
gülce miydi güller?
Güldüğünde bekareti
okunan beyaz dişlerinden.
Hüzünlü bakan tüm şairlerin
nöbet tutan gözlerinin...

Bekleyerek yaşlandı uğultu
Nara dönüştü kem sözler.
Kanaviçe kırığı eski bir sevda.
Sarıldı ipekli bir kumaşa.

Aklın darası çökmüş
yürek diş sızlatır.
Hangi kavşağa varılsa "U" dönüşü.
Yakar her yanı
eski yenilgilerin öpüşü.
Notalar değil "es" ler oluşturdu müzüğü
İçlenen hayatlar taşraya götürdü bizi.

Vakitsiz makas değiştirdi trenler.
Donuk bir gülüşe benzedi
dillerdeki sözcükler.

Yürür geçmişin izleri
kara mizahlı gözlük gibi...

Döneriz yüzümüzü
korkmadan geleceğe.
Tevekkül penceresinde meziyettir
değerli ve kalıcı olan tevazu...
Çimdikler göğsü sessizliğin
Titreyen yaprak hışırtısı...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746833/tirnak-izlerim-var-aynada.html>

Yaşamak Bazen Bir Şiir Misali Dolu Dolu...

Yedi güvercin kanadında
parladı hüznün ve sevinçlerim.
Patladı yumuşacık tüylerde
dokunmak istediğim hayallerim.
Vitrin yansımasıydı ölüm
tozlu raflarda çıbandı anılar.

Dokunsam elimi
bağırsam dilimi yakardı.
Asardım şafağa
vurulsa da acılarımı...

El feneri ile
aydınlattım korkularımı...
Aldım sayısız rüzgarları
ansızın geceme.
Yükledim gözlerimi
açılmış bir demet çiçeğe...

Kurdum soframı
mavi yamacına sabahın.
Övündü gün ışığı
titrese de dudaklarım.
Dönüştü melodiye ıslığım...

Dolaştım hayatın
labirentli kapısında.
Tek başıma sağlam adımlarla...

Turkuvaz kavgalar yaşasam da;
Kerrat cetvelinde hesaplar ağırdı.
Uzun yol otobüsünde
çarpmış sesler gürültü ile uğuldadı.

Dalasa da;
Yüreğimi yaban arıları.
gül kurusu öptüm
yüreğinden aşkı...

Gecikmiş bir itiraftı hayatım
Yaşadım her karesinde
taze bir yarayı...
Karaladım suskunluğu kağıda.
Bir bakış bile
anlatmaya yeterken her şeyi.
'Nasılsın'sözünde ağardı günüm
yapıştı eteğime salyangoz düşüm...

Göçebe kıvılcımlar at koşturdu
iki boşluk arasında dört nala...

Kaldım savaş çocuğu gibi ortada
Düştü boynuma gölge
ömrüme alkış ...

Islak çimenler arasında
atsam da boy.
Hiç değişmedi yerim.
Nallandı;
Aynı adreste göz bebeklerim.

Canlı yayın yapsa da ölüm
Vazoda geceledi zaman
Yiğitçe vurdu...
Taaa... kalbimden beni...

Eski zaman sandığı olsa da ölüm
Yaşamın saçlarında ışıldar
pas tutan tutkum.
Taşırım kimliğini yüreğimde
kilitli kutumun.
Eskimeden beyaz urbalı kefenim...

Derin bir kuyuda ikiye ayrılır kaderim
Titrer sarılan çıkrık ipinde suretim.
Yıkanır hayallerim suyla
çiçeklenir duvar dibinde.

Basmaya kıyamam papatyalara...

Deli dolu koşar ..koşar..
şiirle yakalarım yaşamı.
Bir celsede kovulacağım
nasılsa yaşamdan...

Adımlarımın arkasında
aralanır günün kapısı.
Kıvrılırim avuç içimde bir yere.
Parmak izlerim değer şiire.
Asarım kendimi
yarım uyaklı sevince...

Buharlaşıp giderim
şubat tükürmeden yüzüme.
Sanki bir tanrı iç çekişir
zamanın teninde doğum günümde...

FERDA ÖZSOY

Şiirime sesi nefesi ve emeği ile değer katan Sevinç İnal Hanımefendiye sonsuz teşekkür ediyor saygı ve sevgilerimi sunuyorum efendim.Var olun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748436/yasamak-bazen-bir-siir-misali-dolu-dolu.html>

Bir B/aşkadır Sonsuzluğumun Gölgesi.

İmbat rüzgarları geçiyor içimden
Kırgın dalga sesleri
çığlık çığığa...
Kumsaldaki ıslak ayak izleri
kopuşumuzu adımlıyor
Sol yanım eksinin altında...

Çaresiz bir gün batımı yaşıyor ömrüm
Baş kaldırıyor
dolunaya med ve cezirler...
Can kırığı yansımada.

Sözcük sözcük

Harf harf

Sana eriyor cümleler....

Girdaplarda kayboluyor ihanetler.
Yar çekimi sunakların ıslak özleminde...

B/akışların son sesinde yıkanıyor aşk
Köpük köpük yayılıyor
s/onsuzluğun aynasına.
Akordu bozulmuş bekleyişler
vurgun yemiş yaralı.
Açılıyor yüreğimde derin dehlizler.
Besmele gibi her başlangıç cümlesinde
yazgımın adı....

Yazıyorum öznesini aşkın
Hüznün rahminde doğsa da
dolaylı tümcede şimdi adın.
D/okunmak istediğim seni
Bekliyorum alfabemin ilk harfinde.
Fırtınada"fer" dağlarda "da" ol diye....(ferda)

Ölümçül bir sevdayı yıkadım şiirimde
Aşkın en mavisini saldım sevda denizine
Tıklanma rekorları kırıyor asil rengin.

Sevdikçe düşlerime işledi
vuslatın yakasını bir araya getiren hayallerin.
Peri masallarımın aydınlığı vursun dibine
Ben en dipteyim,sendeyim...
Enlerin karanlığı yok sevdiğim.

Dahası;
Senin için eskimez dediklerimi sildim...
Zıpkınla yaralı bir yunus şimdi kalbim...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756784/bir-b-askadir-sonsuzlugumun-golgesi.html>

Boş Ver Gözüm

Azrail dokununca tene
nefesin titremiş ne önemi var
kentler yıkılıyorsa içinde...

Kayboluyorsa son duman gözde
Belli belirsiz sis kaplıyorsa içinizde
Kasvet okyanusu ise bedeniniz
boyunuzun ölçüsü deniz olur
boğulur düşleriniz...

Zincirin halkalarında
üç harfli yalın bir "Dön"sesi
Kudüs'ü izliyorsa ifadesiz bakışlarda.
Çaresiz bir çocuk sesi.
Tahta atını yitirmez mi savaşlarda...?

Toplamaz mıydı ganimeti oysa
taş atan avucu
sevgi ile okşandığında çocuklar...!

Yazmak latif bir dokunuşsa hayata
Öyleyse sabah yeniden yaratıldığında
uğra gece kondu sokaklarına...
Derin mezar kaz ölmekte olanlara
Ya da bir gecelik dua ile gel
kalbinden ağlamaya...

Hiçliğin çölünde dilense de şair;
Gömülsün firavun arenalar.
Karınca sümüğü olsun çığırkanlıklar
Yarı ölü akrep düşleri bunlar...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761671/bos-ver-gozum.html>

KIR ÇİÇEKLERİ

Sallandı lodos rüzgarında
yaz sıcağı
Serildi yedi renk
kır çiçeklerine.
yağmurdan sonra çıkan
gök kuşağının ipinde...

Doldu ciğerlere kokusu
Ne kadar bağırsın bağırsın
Çiçekleri koparma levhası
asılmıştı bir kere kalbine.
Ateş böceğinin gölgesinde.
sevda açmazlı odanın içinde.

Ebrulidir aşk dedi sessizce.
Sevdanın şah damarı
Yokluğun en hırçın yerinde...

Bahar yaprağının izi vardı
hala yüzünde...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763318/kir-cicekleri.html>

Güçlüdür Kadın Yüreği

Yankılanır aynı çığlık
Geçer kimliksiz kıyılarından.
sürükler asi bir rüzgar
fesat karışır zamana.
Tutuşur göğün tavanı
basar karabasanlar...

Görmeyen gözler
düello eder
beyaz parlak uçlu bastonda...

Arar sahibini düşler
koyu karanlıkta.
Düş satıcıları
ulaşmıştır amacına
rol yükler yine bir çocuğa...

Hiç gelmeyecek yarınlarda.
Yarın bugün olur
bugün yarın...
Gece gündüz
Gündüz gece...

Yükler bekleyişleri
bıçak gibi tüketir zamanı
Kıvrılır sancı ile
pembe kazağın içinde
küçük bir kadın...

Üzölme bebeğim
bir erkeğin yumruğundan
güçlüdür bir kadının yüredeği !...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763630/gucludur-kadin-yuregi.html>

Kedi Kuyruğunda Kıvrılmak Geceye

Parlatır gizli hançeri alaca karanlık
köşe kapmaca oynar düşler.
Başlar göç zamanı
kaktüsler kaplar biçare zamanı.
Öğütür sivri dişler
hüzün eğrisi öpülmemiş anı...

Arsızlaşır dikey çılgınlık
uzaklaştıkça yakınlaşır
yatay suskular.
Tavan yapar fiyakalı aşklar
Kıskançlıktan geberir
Hercai arzular.
Demlenir koynunda vuslat
Farz olur sevişmek
'geçmiş'in kollarına dolaşık..

Uzun solucan gibi
kıpraşır acının dili.
Bitmez bu hikayeler
mıhlanır yaralı hüzün.
Kaypak dönemeçte
kıvrılarak uyur ölüm.

Çalar coşkulu arya
kelebek telaşlı nakaratta
Koyulur uyku beşiğe
sallanır sonsuz karanlık.

Yeni çocuklar doğuruncaya kadar ışık...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765106/kedi-kuyrugunda-kivrilmak-geceye.html>

Günlerimin Yamalı Bohçası Efkâr

Çatladı şiirin öz suyu
peydahlandı
hazla süzülen kelimeler.

Eğildi
beyaz çiçeklerin üstüne
çukurlaştı göçebe bir korku.

Çözülmemiş bulmacada
yenildi
bereketli rahimde ölüm.

Tahliye edildi öfke
çökmekte olan
bir sınıfın şafağından.
Sızdı bencil hesaplar
ecel nakışlı bedenlerden...

Dikildi ıssızlık sürüsü
çuvaldız ile
ayak basmaz oldu
gecelere.
Isırsan kanardı
içi sabahların...

Çürüdü dudaklara
konan gülüş.
Tasmanın ucunda seyirdi
siyanür sessizliği...
Var üstümüzde
provaların dar kalıpları...

Çorak toprakta
iz bıraktı martılar.
Yürüdü
gençleşti kara pijamalı
tik olmuş yaşam.
Yaşlandı yağmurun sesi
dizelerin keline vurdu rüzgar.
Alıştı ihtilal yangınlarına
kendi tırnaklarını yedi dünya.

Nasıl ki;Dayanamaz
yıkılır duvarlar.
Gel-git yapan karıncaya.
Tak kanadı duygularına
kuş seslerini as duvarlarına.
Soludukları havayı
fazla
fazla
ver çocuklara...
Yoksul çıkınında
yeşillensin akasya...
Dağıt sözcükleri
toplansın ışıklı ellerde.

Çünkü bir şiir kaldı
randevusuna erken giden...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/768456/gunlerimin-yamali-bohcasi-efk-r.html>

Umudun Kandili Güneş

Doğanın misafir bayırında
bekler güneşin başkenti.
Dizer bulutları pencereye
sallanır afacan ve sarışın.

Alır asırlardan hızını
terler kendi doğumuna
soyunan geceden sonra...

Süzülerek geçer
çiseleyen
yağmur sepetinden.
İlerler umarsız günde
mayalanır aydınlığın kandili.

Dillenir yüreği sevgiden
tüter evrenin sofrasında.
Kara saçlı zamanın zülfü
uzanır kekik kokan türküye...

Dolaşır kapı kapı
Sürüklenir ateşe canı.
Kıpkızıl alevinde coşar
şarabın kırmızısı.
Delice çiçek açar
sabahın mor filizi...
Kucak görmemiş
umutların harmanı ininde.

Dolanır kırmızı bir atkı ile
Hadi geç der demokrasiye..

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/768978/umudun-kandili-gunes.html>

S/ON'A

Memleket meselesine benzettin
bana olan kızgınlığını
Belliymi gelişinden
her sözünün
isyan ığığı.
Yenilgilerin
savaş katliamı
dünyanın döndüğü
kadar zaiyat..

Kavimler göç ediyor
sarı saçlarımdan
Canımı sıkmasa
bir de şu şarkılar!...

Can çekişir miydim
Savaşın enkazında.
Dilenir miydim adını
yağmura çalan
gök yüzünden...
Keskin barut kokusu
sarmış her yanı
Savaştan yaralı çıkan
Filistinli diğer yarım...

Unutulan bir mülteci suskunluğum...

İltica kaybettiren davamda
çürüse de ömrüm kamplarda.
Pencereden özgürlüğüne
bakan mahkum olsam da
seveceğim seni uzaktan...

Ferda,ca

Şiirime ses olan Sayın Mutlugil Hocama çok teşekkür ediyorum.Nefesinize yorumunuza sağlık efendim.Var olasınız..

Arkadaşlar sizlere şimdiden hayırlı bayramlar diliyorum.Bayram tatilinde aranızda olamıyacağım.Her şey gönüllerinizce olsun
saygı ve sevgilerimle....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769983/s-on-a.html>

CUMHURİYET

Çözölür binlerce düğüm
Cumhuriyet olur
gök yüzünde çiçekler...

Tutulur sonsuzluk
yıldız yangınları büyür
yumruk gibi içim(iz)de
Kazınır sevda
Anadolum'un her diliyle
derin bir parantezin içinde...

Çok mu zor
filiz olmak
çok mu zor
kanatlanıp uçabilmek.
bakabilmek;
Umutun mavi gözlerine
titreyerek...

Ağaç olmak
güvercin olmak gibi
hür ve özgür
asi ve mavi
Hüzne kesmeden yıldızlar
yitirmeden koruyabilmek
Atam'ın emanetini...

Uzatıp ellerimizi
tutalım gagasında beyaz karanfil
taşıyan güvercini...
İmgelerin iri gagalı yalnızlığı
ebelik ederken sabahlara
Taşsın yüreklerin gümbürtüsü
güneşin birinci çinkosunda
Süzölüp gök yüzünden
masmavi bir geleceğe.
Orta yerinden başlamalı
gül kurusu şarkılar söylemeye...

Çın çın ötmeli CUMHURİYET
sessizliğin ortasında...

Ferda Özsoy

CUMHURİYET'İMİZİN 90.YILI KUTLU OLSUN.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774187/cumhuriyet.html>

Nazende Demlendi Aşk

Yağıyor içime
vesikalık gülüşlerin
Serinletiyor kaderimi
çukuruna düştüğüm gamzelerin.

Yıkım tümcesinde dilsizim
kendimle bu günlerde...

Yeşeriyor dudaklarımda
yeniden yeşil bir yaprak
mazinin gül dalında.
Bulaşıyor eski bir sevda
köklerime.
Can suyu oluyor kaderime.

Soluduğum yorgun kuş lekeleri
yankılanıyor sol yanımda
Tutuyorum nöbetini
yaklaşan adımların.

Aşk harfleri sürünüyor sesime
destansı ateş yanıyor
tarih merdiveninde.

Yaslanıyorum bir sürü kafiye
gün ışığı dökülürken saçlarıma.
Geziyorum yeşil bir vadiyi
koşar adımlarla.
Yokuşlar bitmek bilmesede
iki dağ arasında aşk kanamakta.

Biri dostluk biri sevgi
ikiz doğurur parantez arasında
yanıp yanıp söner Süveyda...

Vurulur perinin çırpıtığı kanatlarda
uçurmak istemediğim sevdam.
Uğuldar poyrazımda
pastoral bir aşk...
Ezberden çizerim
sevginin tüm renklerini.
Gülkurusu bir sessizlikte
iliklerim yelden gömleğimi.
Kaç efsane çıkar mitolojide
Bizim gibi dolaşır el ele...

Araya özlemler dikilse de;
Melankolik tohumlar

sürölür aşkın kır bahçesine.
harmanlanır saadet kucak kucak.
Sarılırsız sevi örgülerine
mevsimsiz esse de rüzgarımız.

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774771/nazende-demlendi-ask.html>

ÖLÜM

Dilsiz balıkçının şarkısıdır
doğurgan bir çığlık
uyandırır gölgeleri sessizce.

Sükut rengi aksırır yürek
oltanın ucunda titrer kırağı ayazı.

Düş kırıklıkları giyinir
üniformalı gece.
Yıldız yumağında
Vurur damgasını bahtına.
Kısılr lamba hüznünde gün batımı.

Çekilirken kıyılar
direnilir yatağını değıştirmez.
Beyaz bayrak bayraktır o an
köpüren dişlerde...
Bir esinti ile gıcırdar
ruha sözcülük eden vakit.

Sonsuzlukta yankılanır
med ve cezir...
Ürperir deniz
iç çeker gökyüzü...
Çiftleşir; Mavi yolculukta gerçek.

Ayrılmanın vaktidir
Selama durur
sırrı alemde vasiyet...
Sessiz bakışlar
gül kurusu emzirirken ölümü...

Ferda Özsoy

Seçki kuruluna çok teşekkür ederim.Değer veren yürekleriniz var olsun efendim.Saygılarımla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775252/olum.html>

RENKLER VE DÜŞ

Yaşarım tüm renklerde
ezberden çizerim sevgiyi
uğrunda yaşanacak ne varsa.

İsyanda iken bütün dünya
barış türkülerini
boyarım gök kuşağına.
Tarihin henüz yazılmamış
ön sayfasında...

Damıtır karanfilden kırmızıyı
dönüştürürüm elma şekerine
yaramaz bir çocuğun elinde.

Atarım direnç tohumları toprağa
Büyütürüm zeytin dalı umutlar
güvercinin gagasındaki
yeşil dalda.

İnerken beyaz bulutlar kaygılarıma
Bin umutla çiçek açar sardunyalarda
penceremin önünde...

Secde eder güneşin önünde ılık.

Kırarım yasa dışı
düşlerimin zincirini
bitiririm dünün
dalgalı denizini
Aksi seda ile
boyarım dünyayı
çivit mavisine.

Açılır kabak çiçeği gibi dilim
kurarım gülden köprüler.
İçimdeki çocuğun
kara gözleriyle
açarım uçurumlara kanat.

Otururum toprağa
sarı kelebekler döner
dört yanımda.
Kanayan güneşi
dolarım boynuma.
Terler bakışlarım aşkla.

Tan öncesi
kayan bir yıldızı
çekerim gökyüzünden suya...

Çünkü;
Sönmez ateşi
suya düşse de yıldızların.

Boyarım kaygıları özgürlük boyu.
Kıyamet gibi yıldızlara...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776286/renkler-ve-dus.html>

GELİN ÇİÇEĞİ

Çılgın alacası
bir yaşam nakışlandı;
bağnaz karanlığın kasnağına.
Dilenci düşü döndü
başı boş bulutlarda.
Dar bir geçitti yüreği
öl diye fısıldayan kasıma...

Dört mevsimin endamı
doldurdu dünyasını
kandı yalancı bahara
Oysa;
Zamansız açan gelincik
çalmıştı ilk yazın gülüşünü
yeminler dolarken
taç yapraklarına...

Esti alaycı bir rüzgar
çığ gibi düştü
günlerin rahmine.
Savruldu polenleri
uçurum diplerine...

Boynu bükük bir çiçek açtı
sesleri baygın mavi duyan
dağın yamacında.
Sakladı destanını koynunda.

Duman yorganı örtündü
titredi gelin çiçeği
selamını alırken yeşilin.
Bir cenaze kalktı içinden
dakikaların kırılan kanatlarında.
Kanıyordu sıcacık bir merhaba.
Hoşça kal demek istedikçe
dünün tuz bastığı yaralarına...

Gelincik mevsimi diyorlar
o yüzden...
doğal, yalnız ve gururlu
başına buyruk yalnızlıklara...

Ferda Özsoy. —

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776434/gelin-cicegi.html>

Senden B/aşka

Doladım geçmişin avlusuna
saklandım görünmez sığınağa.
Boğuldu yankılar
aynalı mezar taşında...

Ulaşmasın adımların bana
can yakıcı nostalji yaşasam da...

Benden çoktan geçmiş bakışları
Astım bombalı pankarta.
Rüzgarla koşsam da hatıralara.

Aldırmıyorum kramplara
mideme otursa da gerçekler
kusmakta yalancı avuntular.

"Keşkelerim" Davacı
Düğümlense de boğazımda gerçekler...

Çıkardım pişmanlıkları be sevgili !...
Soluyorum burukluğun nefesini
Aşk bedel ödemekmiş...
Gün ağıtları düşse de
gece kaleme.
Çöker mahzunluk
hüzün heybeme.
Kanar sessizliğin içinde bir çığlık...

Ayrılığın rüzgarı b/aşka, b/aşka
esse de ölüm/e.
Hiç ihanet etmedim kalbimdeki yerine...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777687/senden-b-aska.html>

Omuzdaki Güvercin

Vurulur uçuğu gün
kanadından.
Şehla sabah ile
göçebe akşam...

Hız yapar
ensede toprak.
Teselli verir
gün geceye.

Ürperir;
Peygamber nefesinde
sökülen duyarlılıklar.
Yıpranır sözcükler.
Damla damla
var oluşlar damlar.
Kökünde hayat olan
ölüm sarnıcına.

Düşer gökten
bir avuç bilye.
Döner kör labirentte
renk tayflı plak.
Duran saatin önünde
son kez haczedilir aşk.

Bir ucu sonsuzluk
bir ucu sessizlik
bu uçuşumun...

Başlar solmaya fotoğraflar
Asılır ince bir ipe
naklen yayında ışık...

Çalar iç seste
kırık dökük bir radyo.
Kısa dalgada yalnızlık.

Sonu belli bu dramın.
Nereye baksan
çıkamaz sokak Kasım.
Bitmek bilmez uçuşumda
yokuş olur Aralık...

Gül damlatır teselli
güvercin gözünde
aydınlanır sabır.
Diz çöker umut
bir avcının yüreğine
Vurulur hepsi
O'na tutunanların.

Yansır şafağın göz bebeğine
yaldız çarıklı tan.
Gece yarısı festivaline
yaklaşır adımların nöbeti.

Her çizgi duvar kesilir.
Yuva kurar
omuz başına güvercin.
Acıyı sevince birleştirir.
Sallanır güneş salıncağında
içi geçmiş zaman...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778481/omuzdaki-guvercin.html>

Düş/tüm Dev/asal Düş/e

Zamanın ten yansıması mıydı
devasal med cezirler?
Arkların açtığı korku muydu
tuvale çizilenler...

Ulaşmak için
güneşin küllerine
Yol ararım
bulut merdiveninde.

Beslenir yüreğim
çığırtkan düş köprüsünde.
Giderim dönülmeyen zamana
şaşalı yalnızlık lobisinde...

Palazlanır
gözümde gök kuşağı.
Geciken şiirler yazarım
gece vardiyasına 'Mavi'si çoğul...

Sığınırım
güneş görmemiş düşlerime
Çekerim içimi
gel(e)meden son cümleye...

Kanar ruhum
Taşır eceli boynum.
Sesime sesi değse
çoğaldıkça yok olurum.

Sus dökülür dudaklarımdan
ölürüm son vurgunda.
Sana borcum olsun şiir
Harcatmam son sevgiyi.
Öznesi belirsiz de olsa
yüklemine çare yok vedaların...

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Nilgün Paksoy Karabiber Hanımefendiye sonsuz teşekkürler.Emeğinize yüreğinize yorumunuza sağlık efendi
sevgilerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779359/dus-tum-dev-asal-dus-e.html>

KÜP

S/akladım hatıra küpünde
yaprak yaprak hayallerimi.
Yankılandı geri geldi sesim
Döküldü aksiseda ile
yürek dolusu sus...

Zaman/sızım...
Bilinmezlik koydu içime
bu gece.
Bir ben, bir de (s,e,n)
toz duman olup
konuş(ma)macasına
yapıştı boğazıma...

Ağırlaştı avuçlarım
belirdi izi toprağının
Okşadı usumu
taş duvarlar...

Pişti hicran kabında
kül öksüzü yangınlar.

Biliyorum yağmur yağacak
sızlayacak yine sol omuzum
Ellerime bulaşacak kokun.
Ya benimsin
ya da....
Üzerime örtülecek toprağın...

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/780232/kup.html>

ENGEL/SİZ olmayın yeter...

Okunur alnın yokuşundan
Perçemi düşmüş çelişki.
Zincirlesen köpeği
alır başını güneş
gölgelemez geceyi.

Bırak onursuz
sessizliğin elini
Ejder tohumu karıştır
kaymasın bastığın toprak.
Tırmalasa da ruhunu
heveskar kısır ebesi.

Savrulur onmaz bir sancıyla
küçük adamların
büyük gölgesi.
Çürür tasmanın ucunda
öfkenin kurucu meclisi.
Dökülür boyası dünyanın
ilk dönemeçler
hep kanlı satır...

Dalgalanır kırıksıklıklar
saklanır alaycı gülüşler
Oysa;
bekleme salonu yok umudun.

Geçer ezberden yatılı filim
sızar buz tutan sular
gerçeklerin duvarından.
Titrer çöl ayazında
bencil hesaplar
Çoğalır paya düşen
ayak sesleri
yaşanır ödenmiş ölümler.

Yoksul çıkınında duvar saati
mırıldanır durur
yosun rengi...
Dokunur ;
Yırtıcı bir acı dudaklara
Süzülür ;En güçsüz sözcük
kirpik tuşlarından
Defnedilir dualarla
ensesinden vurulur
zor günlere çalınan ısıklık.

Dağıtılır sadaka gibi erdem
beyni taş devrinde kalmış sersem
Kime aittir bu beden?
ruhlarda küstüm otu olmak niye?
Kalbindeki sırat

tahta beşğinde zamanın
Gel çevir sayfamı
bu kaçınıcı sabah.
Mezar karanlığına
pencere açtığım
Yarım beden, bütün yürek
işte orada ben varım...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784636/engel-siz-olmayin-yeter.html>

DRAMA

Sadece benim anladığım
hüzün var içimde bugünlerde
Soğuk ses(sizliğı)i aldım baş köşeme
düş'tüm yazgılıyken o düş'e
Bir tek yıldız yer bırakmadı
ışığını yakmak istesem de nasibime...

Misafirim belki de düş saatine.

Yükselir önümde duvarlar
Atarım küflü değerleri
dünya yeniden doğar ellerime.

Beklenir pusuda
bir kibrit çakımı yaşam
İç çeker
baş ucumda yelkovanlar
sayarlar nefesimi
yitik düş'ene kadar...

Ucunda sonsuz yolculuğun
eksiltir takvimleri bir tesbih.
Dilsizleşir yıkım tümcesi
yapar yılların yapamadığını
uçuk çalığı bir gece.
sonu belli nasılsa bu dramanın...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786054/drama.html>

EYVALLAH

Yak bir sigara daha
üfle gönlünden düşeni.

Ağız dolusu kıs gözlerini
çıkart ininden
düşüğün mesafeleri.

Üsten değil
düşüğün yerden ayır
vedasız gideni.

Çek düz çizgiyi ince ince
eteklerini havalandıran
dalgalı çizginin üstüne.

Büzdür dudaklarını
Üfle...Üfle !...
Ucubeye dönüştür
aç kurdu.
İçine çektiğin
küfürsüz eylemde.

Bittiyse paketini
buruştur avucunda.
Aklında duruşunu
hak etmeyi.
engelsiz çarp duvara.

Söndür izmaritleri
adamlığın fahişe ruhunda
Uğurla göğsünden hızla
ziftlenmiş cesedi.

Bir hasret bir ayaz olmasın
Dağılsın hayalin çöküşü
yükle külleri bulutlara.
Bir de uzağında olsun
maydanoz olmasın bağına
Allahın ölmüşü...

Sabah ezanı ile geleni
selâ ile uğurla gitsin
ismin en 'Yalın' haliyle.
Başka bir hali daha var da
yakışmaz sana.
En güçlü denklem bileşke değil ya!..
haydi uğurlar ola

eyvallahına da eyvallah !...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787516/eyvallah.html>

VASIYET

Yeni sökülmüş tırnak acısı
sallanıyor veda ayracı gibi
anahtar deliği dünyamda.

Mevsimsiz girdap içinde.
kyor düşündükçe dibe.
Siyaha sarılmış yüzüm
suyun aynasında öbür yarım.

Ve değiyor beklemediğim taş
serçe parmağıma.
Kırıldığında diz kapağım
yanmamıştı bu kadar canım.

ekildi nabız atışlarım kulaklarıma
geçmişin sesi elek altı duyamıyorum.
Dn akıp gidiyor içimden
ses(s)izlik yağıyor dışarda..!

Bıra(a)k bunları... !
Bırak...diyorum...
Verilmeden arka mahallede selâ
Son kez söz hakkı istiyorum.
Kaldırıyorum parmağımı havaya
Camdan kuleli hayata...

Kıyamet koptu kopacak biliyorum
ahiret içim-dışım.
Bakamıyorum içine sandığımın...

Islanmadan beyaz gömleğim
bir tuş izi olmadan gecede.
kal(mak) yankılanmadan beynimde
Dağıtın elbiselerimi herkese...

Sadece;İp atlayan küçük kızın
kırmızı ayakkabısını
koyun kapının önüne.
Askıda unutulmadan nefesim....

Ferda zsoy

ŞEFFAF AYNA

Ebabillerin hüznü
meleklerin düğünüdür.
Zamanın rahlesinde
Yankılanan yaşam...

Hira'da başlayıp
Dar-ı dünyada son bulan..

Kovulur huzurdan ömür
Düşer sükût suretinde ses.
Pas tutar dil
körelir hançer öfkesi
demlenir im/lâ/l...

Bak etrafına kimse yok
ardın hep boş.
Uçsuz bucaksız bir deniz
Saklanır ardında hüznün kıran.
Su/sar yürek dağlar
Gül bank susar...

Vaad eder istikbali Araf.
Atılır imzalar hakikat defterine
Mâhur, esrîk ve sonsuz...
Vav olur eğilir
Mim'i sarmalar bir garip sâbâ.

Değer vahyin ayazı
Nura döner Rebiülevvel
Yan yatmış sekiz değil midir
ışık hızıyla sörf yapan yaşam...

Dolar kum gibi karanlık
tarçın dökülür güne.
Döner yedi rahvan üstünde
dünya eb-rû-li
düşen kırıksıklıkları avutur
göğ e açılan el-Hamra kapıları.

Fetih süresinde tüm şehitler
önderlik eder peygamber
Derken Allahü ekber
gülümser Furkan.
Yerleşir gözlerime bahar
Bahçemde Nezen'in soluğu var.

El ver sâki;
Geciken kendime yetişmeliyim şimdi.

Ya ve Sin kavminde
sûr'u üflüyor kalbim.
yüklemi vurgulu misk-i amber
Sazın Zühresinde özne
menzili sonsuzluğa çekilen perde
Amin diyorum küllümü vereceğim güne!....

Ferda Özsoy

eb-rû-li;Karışık renk
sâki; Ruh doktoru olmuş günümüzde pek rastlanmayan bilge kişi
el-Hamra ;Yer yüzündeki cennet saray
rahvan;Her atın başaramadığı yürüme biçimidir.
Gülbank;Hep bir ağızdan ve makamla yapılan dua veya ant,
Dar-ı dünya;Dünya. (Dâr-ı fenâ da denir.)
Ebabil;Allahü teâlâ âyet-i kerîmede meâlen buyurdu ki:
Üzerlerine Ebâbîl kuşlarını gönderdik. O kuşların her biri onların üzerine çamurdan yapılmış ve ateşte pişirilmiş taş atarlardı.
(sûresi: 3-4)
Ebrehe Mekke'ye yaklaştığında, Allahü teâlâ Eshâb-ı fil (Ebrehe ve ordusunun) üzerine denizden Ebâbîl kuşlarını gönderdi.
kuşta, biri gagasında, ikisi ayaklarında olmak üzere üç taş bulunuyordu. Nohut ve mercimek tânesi kadar olan bu taşlar kırılıp
etse, helâk oluyordu. (İbn-i Hişâm)
Furkan;İyi ile kötüyü birbirinden ayıran kanıt / Kuran-ı Kerim
misk-i amber;"Misk-i Amber" eşi- benzeri olmayan bir koku demektir
bâb-ı esrar --esrar kapısı
Asuman;Gökyüzü. Sema.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788634/seffaf-ayna.html>

Sevincimin Kocaman Merdiveni

Bir elimde yetişkin gün ışığı
diğer elimde
aysız gecenin fotoğrafı.
İçimde kar yüküne dayanamayıp
kırılan ağacın sancısı...

Yaslanıyorum şafağa
tereddütsüz kabulleniş ile..
Mevsimsiz esen rüzgarın gölgesi
dalgalansa da bayrak gibi göğsümde.

Ve bir düş'ü bağıyorum
adak ağacına
tam da ölümden söz ettiğim anda.

Korun düşüyor suya
yayıyor klarnet sesi bahara
Dönüyor tövbem pusuya
yasak yayın yapıyor toprak.
Kayan yıldızlar kimin umurunda...

Çarpıp çıktığım kapı önleri
ikindinin kaygan yokuşunda.
Kekik kokulu arka bahçem
Bekliyor son dans için kapıda...
Bir top gülüşünü
yuvarla gelsin bana...

Soluyorum binlerce yılı
Bey dağının akşamında.
kalbim kalbini dinliyor sessizce
boğuluyor hücrelerim ışığında...

Vaktin dibine bak gülüm
sesin çarpıyor duvarlarıma
sevgi olup dönüyor sana.
Bir basamak daha çıkıyor sevincim
gün boyu sol göğsümün altında...

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791422/sevincimin-kocaman-merdiveni.html>

GÜN/AHSIZ SEVDAM

Nice günler devrildi yüreğimde
yürüdüm karanlık hayallerin çıkmazında
Titredi can evim
yağmur sonrası toprak kokusunda.
Yıldızların yüzüne değmeden çamur...

Açmıştı umudun alnında gökkuşağı
sağanak yağmurlar kaçarken bulutlara...

Sorma bana neredesin diye?
içimdeki yollardayım halâ
Hasretin izi açıyor dallarımda.
Dört mevsim dönüyor etrafımda...

Baharımsın çiçek kokan
Güneşimsin sıcacık yakan
Küllenmiş mangal gibi
sonbaharda hatıralar.
Şehrimin bütün yollarında kar var...

Bakmaya özürlü çiçek solgunu gözlerim
zehir zemberek yoğunlaşan sessizliğim.
Çürüdü zindanlarda sevda kokan kelimelerim.

Yüklendim sırtıma düşlerimi
aşındırdım vuslat kaldırımlarını
Islanmak için yürüdüğümüz
yollar bomboş nedense?

Nemli gözlerim köprüler kurar
kirpiklerine her gece
Seninle aşka durur haykırışlarım
yankılanır vaveylam dağ gibi sinende...

Sararım ömrümü saçlarının teline.
aşkla sohbetimin suskunluğu
tükenir çaresiz nefesimde.

Bitmesin gözyaşı gecelerde
hırçın sağanak yıkasın yollarımı
Terlesin ellerim adına mavi dediğim
Çoğul kıyametin eksiğinde...

Sen parmak ucunla dokun kirpiğime yine
yüzünün izi yuvarlansın gecemde.
Biliyorum az ötemde gurbetin
can bardakta yudumlanır hasretin.
Demlenir yokluğun nefesinde sohbet.

Yudumunda boğulurum günahsız sevdamin.

Ferda Özsoy.

Arkadaşlar Mevlid Kandiliniz kutlu olsun saygı sevgi ve dua ile...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795886/gun-ahsiz-sevdam.html>

GÖLGE TANIMAZ OTAĞIN

Döner içimde bayram yeri
Kırda bırakılan bahçe gibi
Sade kalabalıklar
turunu tamamlayan
dönme dolaplar.
Şen kahkahalar atar çocuklar.
mağrur bir gülümsemede amcalar.

Yüreğimin kabuğunda
acemi baloncunun hüznü var.
Bağlarım her düğüme
İpini kırdığım
düş yolculuğumun rengini.
En tepeden izlerim yolu
yoldan geçenleri.

Seyrederim şaşkın şaşkın
sihirbaz çadırında oynanan dramı.

Siner yaz sıcağı
alının ortasına.
Fay çatlağı elleri
alaycı gülüşü ile
İlgi odağıdır çingene...
Döner sinema şeridi gibi
heveskâr ruhumda...

Ejder tohumu gibi
yeminli sözleri
düşse mundar eyler hayali.
Yağmalanır kehanet
baklalar arasında...

Kara trenler makas değiştirir
gazete hüznü ile bakarım yollara.
Asılmış yasaklı levhası da
Son istasyona...

Yürürüm keş ayrılığa
Korkusuz kedersiz.
Bitimsiz başlangıç yok bilirim
Suyun solmadığı gerçeği
bugün gibi aklımda.

Yükseldikçe dönme dolaplar
sorgulanır vadesiz hesaplar.
Hayatın özetine devredilir
iniş çıkışlı çarklar.

El sallanır yaşama
İlkel bir gümbürtünün boynunda
Düşmeden selâlar vagonlara
Boyanır gülüşler can boyasına.
Döner akşam suskunluğu
ezanın ayak seslerine...

Boşluktan ibarettir güncesi
düne ait hikayeye veda etmeli
Dönüp durdukça soluklanır
kim bilir kaçınıcı
kavurucu yaz sıcağı ?
Yıkanmalı düşler emek ile
sesleri dağa kaldırılmadan önce.

Esnemeli tan yeri
Uğur böceğinin kızıl kanatlarında
Kasırganın kökünden söktüğü
ağaçlar gibi sarımsalı yüreğimi
tozu dumana katmalı aşk.
Takılmalı kirpiklerime kible
yeşermeli yaşadığım kent
ela gözlerinde.
Son serenat sanadır
Tanrının huzurunda ey yar.
Gölge tanımaz otağın...

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797349/golge-tanimaz-otagin.html>

HÜZÜNLE ÖRTÜLÜ GÖNÜL

Ardındayım kaf dağının
duyguların en ince arafında.
Kelimeler düğüm düğüm
kırılıyor sazlar acıdan.
Siyahi gecede sükut sözler...

Suyun intiharı geliyor aklıma
serap oluyor sevgi
duvar örülmüş arklara...

Koşmak istiyorum delice
gül güzelliğini görmeyen gözlere
mecalim yok yürümeye...

Kandil oluyor gün ışığı
soluğumun s/onsuzluğuna
Şive değiştiriyor ışık
bilinmezlik örtüsünün altında...

Çatlayacak acıyla kabuğum
biliyorum...
Düşecek toprağıma sevgi tohumu
yeşerecek yine dallarımda sevda
En acı çekirdekte
dönüşeceğim meyveye ömür ağacında...

Koyacağım çocuk bakışlarımı duvara
alarm çalacak hücrelerimde
koparacağım saatin akrebini
akşamın kızıl dudaklarında...
İpe dizilmiş tutkularımı
saklayacağım servet gibi avucumda...

Bütün gece yanacak yine lambam
tek seyircisi sen ol diye penceremin.
Şarkılar hüzzam olurken dudaklarımda
Acıdan tasarruf edecek payıma düşenden
dalları diz çöken erik ağacı.
Uğuldarken yel yorgunu yaprakları...

Ferda Özsoy

Şiirimi güne taşıyan değerli seçki kuruluna ve bu şiiri yazma sebebime sonsuz teşekkürler...Gözlerim dolarak yazdığım şiirime,gözlerim dolarak teşekkürlerimi yazıyorum...Saygı ve sevgilerimle iyi ki varsınız efendim...

Ferda,ca

Kaynak:

Bitmesin Yazma Eylemi

Kurşuna dizilir sesler
uzar büyüü sağır kuyularda.
Düş(me)mek için
çırpınarak döner sana
tekrar tekrar yalnızlıklar...
Ve başlar yazmaya
barikatlar engel değildir yazana.

Hiç uğruna harcanmaz duygular
gasp edilir gözlerde uyku
Saplanır kirpiğe
hüznü tülle örten acılar.

Acemi mahkumdur
serbest cümleler
faili meçhul sayfalarda.
Saçılır ilk rüzgarda yeminler
değer uğruna vurulur harfler.
Siyah beyaz isyanlar
kan ağlasa da...

Düğüm düğümdür kelimeler
dolanır boğaza ıssızlıkta.
Şahlanır düne ait hikayeler
acemi terzinin ellerinde hayaller...

Hiç bitmeyecekmiş sevgiler gibi ...
Kayaları yumuşatan kavgalar gibi...
Bereket olup açlığı yok eden bulut gibi...
Sessizliğe ses olan yasaklara isyan gibi...
İdam fermanı verilmiş ipe dizilmiş halkım gibi...
Şöhret zurnacılarını fener alayına davet eder gibi...

Vurulan harflerin şıkırtısı söner sabaha
hayat susarak yazdıklarımnda benden yana...

Okunaklı çıksın diye iç sesleri
döndürürüm takvim adlı tekeri.
Suskunluğa bozarken yeminimi
sonuna kadar açarım perdelerimi.
yemyeşil bir gökyüzüne
sarmalarım düşlerimi...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799195/bitmesin-yazma-eylemi.html>

MERDAN

Zamansızlığın mabedinde
mülteciyim ölümsüz düşlerine
Gün ışığı görmemiş şarap kadar eski
Katransı bir geceye doğan
gül doğumları kadar yürekliyim.
Gecenin şehvetinden
taşan çığlık kadar sus.
Koyakların koynunda
sevişen ruhlar kadar gerçeğim.
Sancılı şiirler doğuruyorum
Kan ter içinde
Sıfırın altında düş noktasında...
Firar tutkusunda
dolup dolup boşalıyor yollar
Ortasında sen,ben ve hayallerim var
Düşüyor kelime hazineme
hoyrat çiy taneleri.
Örüyorum sabahın serininde
belik belik sevdanın
kumral perçemini...
Çözüyorum sonra ıssızlığın saçlarında
akıp giden gün ışığının ipeksi çilesini....

Sınanıyor sevgim mihenk taşında...
Kümeleniyor ilk yaz güneşinde hasretim
sarıyorum kangren olmuş yarama
peşim sıra dolanan hayalini
Kana(t)masın istiyorum siyah kefende
sensizliğin ecel rengi yüreğimi.
Dolansa da canımın gölgesi sokağında
gireyim sonsuz mutlulukla koluna
Yaprak işlemeli gecenin hırçın bakışlarında...

Dönüşsün rengim
imkansızlık sınırında vebaline.
Taş duvarlar örülse de
belirsizliğin kalbimi burkan sesine.
Umarsızca bakayım yine ben
sözcüklerin isterik külüne...
Haykırmak varken
karınca yüküyle gel-git'e.
Sirenler çalsın Endülüs esmerliğinde
İstanbul'â nazır gönlümdeki köşkünün önünde
kıyamın son rükûsu,sevda/nın emrinde...

Güle kessin tan yeri ;
Gece yarısına "an" kala...
titresin dudak bükümü gülüşlerim yine
yetmez çünkü bir ömür
gülün yaprağını onarmaya..!

Dönüp dönüp
sana çıkıyorsa yollarım.
Neresinden dönersem
kârdır kırgınlıkların.
Çalıyorsa sözlerin şafağında
sevdaya dair şarkılar hüznü fonda.
Da-ya-na-mı-yo-rum...
Beni aşktan bağırta bağırta
öldüren şarkılara diyorsam sessizce
Kalbur üstü sevdanın çıkmazındayım Merdan...
Hadi çık gel
aş telden örgüleri
mayınlarda çarpışsın yüreğimiz.
Aşkla parçalanıp düşelim tane tane
kendimize vatan bulduğumuz tüm şiirlerin üstüne...

Ferda Özsoy

Merdan;;Sözüne güvenilir, mert erkek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800128/merdan.html>

SEVDA

Dut yemiş bir ingene
Oturur içimde
Isınır hasret ateşiyle
acı ile katıklar umudu.
Alev olup yalar içimi
ılgın kısrak yelesi...

Bülbül gibi seranatta
ağza alınmayacak
suskun y/anım...
Günler ibresiz
şarabi duyguda pusulam.
Dş yetimi zaman/sızım.

Mistik kokuların akustiği
eksik kalır harabatta...
Alazlanır sözcükler
destansı akar renkler
sığmaz kabına
dillerin sultanı...

Kırılğan nağmelerde.
titrer hikayem
Gerilir kemanın yayında
ulaşılmaz geçitler.
Sağalır derin yara
imrenir notalar
gök kuşağına...
Aşk adına nazarlığı
saklarım solumda...

alar anlar durmaksızın
susar dinlerim z/amanı
i çeker duvar hıķırıkları...

Yürürüm yalın ayak
ateş üstünde dansa
rkek bir kırlangıcın kanadında...

Gel yaslan yine omzuma
Korkma!..
Karışsın alın yazımız
kan ter içinde
kara sevdaya.
Salınsın gl dalında
bir o yana
bir bu yana
saçlarımın arasında
yirmi dört ayar kırmızıyla...

Yıldızların taçlandırdığı gecede
sefersiz kıyamet olsun aşk.
Düşün ayışığı
ölmeden hücrelerime.
Mahur gülüşün gerilsin çarmıha
yarala bir kez daha içimdeki şarkıyı...

Düşün "Sükût Sûretinde
ardına saklanan hüznün kıran.
Vakitsiz bir gün batımına
etmeden elveda...

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800996/sevda.html>

Akar Dua Tadında Her Damla

Aklımın akit aynasında
dolaşır umutlar
Maveraünnehir gibi
mana ile varlık arasında.
Çekilir yıldız yumağından bir ip
Pusuya düşer milyonlarca yıldız...

İhtilal mezrasından göz kırpar
gece ile gündüz...
Sayar yelkovanlar nefesi
Seredilir gönül enginliği.

Atılır son bir kez daha kement
Duygunun derinlerine kırbaç olur
depreşen ışık süvarileri.

Dökülür hasbi hal kıvamında
yürek ağacı.
Tefekkür yolculuğunda
çoğalır kıyametin eksiği.
Uzun soluklu kaderin
akıp giden suskunluğunda...

Aralanır naçarlığın kapısı
Ağır ağır Arş'a yükselir
avuçlar önünde dua
Vakit bir bayram sabahı
günlerden cuma...

Parıldar bir çift göz ışık ile
yıklar tılsımlı sözcükler yolları.
Söz ile ses arasında tavâf eder
ihramı giyinen melekler.
Dilimizin çarkında döner Âminler...

Uçar bir nokta
hummalı yüreğin derinlerine.
Hicret eder ruhlar
örümcek hassasiyetiyle.
Çatlar dudaklarda
bin yılın yaz sıcağı.
Histen köprüler kurar gözlere kerbelâ.
Semaha döner durur yürekler
Toprak atılır üstüne acıların...

Güle hasret ten kokar lav olur heves.
Akar saadet asrı tadında her damla
Çekilir yüreğin kuyusu
Dudaklara düşer peygamber sancağından
Bir yumak ateş.

Kıyamete ramak kala...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802073/akar-dua-tadinda-her-damla.html>

Bir Daha Sever mi Kalbim?

Yaralı bir sevdadan
bir daha geçer mi kalbim.
Çıkar mıyım yollara
tedariksiz katıksız mülteci gibi...
Sancılı molalarda
nedensiz çeker miyim içimi.
Akıtır mıyım göz pınarımdan
sevgimin atıklarını...

Kıyametin sessizliğine isyan edip
kaybeder miyim sıcaklığını
parmak uçlarımdan...

Dökülür mü sözcükler
ölü uğurlayan cenaze evinden...
Unutmak istedikçe seni
kanar mı kalbim bu denli...
Fırtınalar doğururken gökyüzü
şüpheler asılı kalır mı kulaklarıma.
Sevda sesli nakaratlı türküleri
yaren diye alır mıyım düşlerime...

Bir fırtına var ki içimde;
Sorma nedir diye?
Tek satırda "hoşça kal" demek
Çalar durur yamalı sensizlikte
Çığlar yağar üstüme
mahur çalan bestede...
Sarı hüznlerim pas tutar
vuslatın ellerinde...

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803652/bir-daha-sever-mi-kalbim.html>

Hücrelerimde Atar Sevdan

Patlar içimde bir yanardağ
Yanarım gecenin burçlarında.
Deli gibi koşarım
Katransı gözlerine...

Döner durur bir kartalın gölgesi
dutsu düşlerimin üstünde...

Damıtır hayalini tutkum
aşk açar kayıp şehrimde.
Koparırım tan yerinden
bir parça aydınlık.
Biri bana, biri yürek yarıma...

Kurarım sonsuzluk merdivenine
uyku ile uyanıklık arasında salıncak.
Buharlaştır çingene ruhum
bir cam kürede...
Bazen kabırır, bazen çekilirim
sarhoş dalgalar arasında...
Sonra döner yüzüm sana
aynamsı yansımayla.

Dolunayın gölgesinde
derya olur bir ada...

Bilmediğim...

Görmediğim...

Sadece hissettiğim...

Ağarır sevincim
aydınlık pencerede...

Dilenirim ayak seslerini
tükenmez destan olur yüreğim.

Bir ömür sürüklenir
geceye beş kala...
Yeniden doğarım varlığına
baktığın yerden...
Yalın ayak zamana inat
yeşillenir sesimde cemre telaşı.
Kollar geceyi ecelin
atar kalbimin hücrelerinde
ömürlük sevdan...

Dizerim tesbih çiçeklerini
Sessiz sedasız kırılmış saç telime.
Tutuşur gece sabahın eteklerinde....
Yemin eder güneş az sonra
gülümser sarmaşığın yapraklarında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804789/hucrelerimde-atar-sevdan.html>

Çemberin Dışında Kalmak

İletirim bütün iyi temennilerimi
kendime yabancı yapanlara beni.
Giyinirler toplama bilgisayar gibi
örterler muşamba suratlarına geceyi...

Yıllarımı harcadığım içim-dışım birdi
ayaklansa Yahudi lobisi
bitiremezdi bir celsede işimi...

Desibeli yüksek kahkahalarım
yayılır kalay makamında...
Sıfırın altında sırça ruhum
gezerim Azer Bülbül kıvamında.
Bakarım utanarak içimdeki yaraya.
çırılçıplak bir aynada titrer içim...

Sanırsınız kaldım sokakta
alkolik kocam yüzünden beş çocukla...
Vallahi parçalanır içim
tel örgüler takılır alnıma.
Savaşacak gölgeler bırakmadılar bana...

Yüreğimde hep tırnak izi
burnumda hep rutubet kokusu.
Harcandı sevmek-sevilmek adına hayat
yıkılır kaderin cilvesinde
yere basmayan hayaller bir bir...

Yorgun bir savaşçı asılı durur
yüzümdeki çizgilerde...
Ayakta bütün hücrelerim
yol ayrımında söyleyemediklerim.
Ağır bir ders senden kalan
hayallerin üzerine inşa edilir beklemlerim...

Sahi neydi hayaller...

Yağmurun yağması mı?

Damlaların yüzüne vurması mı?

Pencerenden içeri dolan toprak kokusu mu?

Ya da ıslanmayı beceremeyen cenabet ruhumuz mu...

Oysa;
Koymuştım hayatımın merkezine seni , çemberden içeriye girmek çok mu zordu...

Ferda zsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808034/cemberin-disinda-kalmak.html>

DUA

Uğuldar kentin ara sokaklarında
kuşların resitali.
Kar yağdırır sunağa.
İnfilak eder yürek
keskin aşk yakıcılığında.
Geceyi yakar isyanlar
krizantem yumruk olur sözcükler.
Diş izi kanar
sessizce dudaklarda.
Dokunur kirpiklere acının kılıcı
Boşalır baloncuklar
delinmeden gözlerden.
Zulada ıknır geçmiş vakit imleri...

Saçaklarda yüzer dizeler
uyur prenses
beyaz atlı prensin kollarında.
Salkım saçak anılara
merdiven olur gölgeler masallarda...

Esneyen gün derken geceye elveda
Açık görüş bekler seher vakti dualar da
bir mahkumun avuçlarında...

Prangalı bir düş işçisini;
Bağışla Tanrım ne olur bir aşka
Her aşk sürgün olsa da yalnızlığa...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809283/dua.html>

HERİ

Tutturmuşsun bir duygu akımı Heri
asla varmayacağın yerlere gider ayakların.
Virgöl koymak istedikçe hayata
coşkun fırtınalarda gelip gider aklın...

Boğulursun en derin cümlelerde
yarım bir şarkı ısmarlarsın öldüğün kente.
Takarsın gurbeti koluna
esersin deli rüzgar gibi Dikmen Vadisin'de...
Gelincikler dolsun istersin yamaçlarına...

Havalanır durur serçe sürüleri de
konacak yer bulamazlar içinde...

Aşk hayal edersin
ya da hayallerini uydurursun aşka.
Hayalle yaşadıkların hayalete dönüşür zamanla...

Kış ayazdır Heri, yaşayamadığın baharla...
Boşanır kendinden bir celsede
yabancılaşırsın bütün mola sancılarında.

Oysa ben Heri;

Dilim sükût etse de
mutluyum harabe semtimde.
Hüzün çiçekli yollarda yürüsem de gecelerde
kırmızı lastik terliklerimle...

Çingene ruhum dokur yalnızlığı her bir heceye
Sever adım koşarım uzun yollarda özgürce.
Mucize yağmurlar boşalır bardaktan
sızar yüreğimin derinlerine, köpek öldüren sancılar.
Unutmak istediklerim damlayarak erir tenimde.

Çıglıklar atarım çocukça küçük göletlerde
sarmaş dolaş olurum aşk girdabında
Sıksalar bedenimi sevdiklerim damlar avuçlarıma...

İliklerime işler tatlı bir sızı üşürüm
yağmurdan sonra çıkan rüzgarda...
Acı ve yağmur uçurumuna kaç mevsim sığar ki...?
Bir ömür kaç mevsimlidir...

Üşüyeceğini bile bile, düş/me satırlarıma Heri...!
Yalnızlık her koşulda bir sığınak bulur nasılsa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/814448/heri.html>

AF OLA

Kara bir trendi ömrüm
katarından ayrı düşen.
Bazen bulutların arasında.
Bazen ağaçların arasında.
Bir tepeden baktım
kış masalına...

Dokunuş olsa da
her yolculuk dağa
geç kalsam da yaşamaya
rüzgarın hırsı
hep banaydı bana....

Kimdi kalan...kimdi giden?

Hiçliğe teslim olmadan.
yüreğimi genişleten
Beyaz atlı prens miydi?
Yoksa gülüşüne gamze olan
peri miydim ben....

Saraya dönüştü dünyam bazen
sol kolum alçıda olsa da...
Sükut vadisine yol aldım
tutunamadığım nev baharda...

Toprak değdi
gömülmeden ellerime
Uzaklığın acısını
kesmedi annemin duaları da
Anlamını yitirmiş
romantizm dağıldı içli içli
Sümüklü bir çobanın kavalında...

Gölgem kadar yakın
nefesim kadar masalcasına
palavraydı hayat.
Burnumun direğinde hep kar
Bir yanımda karanlıklar
bir yanımda uçurumlar
Kaderin ellerinde keskin bıçak
büyüdükçe derinleşti yaralar...

Ufacık bir çerçevenin ardında
bir başkaydı alem
Kayıp giden rayları
kovalar gibiydi ruhum.
Soyunup kaderimi kara trene
yeniden doğdum başka alemlere

Sur'a üflenmeden
Çevirdim rotamı
nereye gitmem isteniyorsa
önümde yol,arkamda yol...
Aklımda hep fırtına...Hep fırtına...

Son günüymüş gibi yaşamaktı en iyisi hayatı.
Bir şeyi unuttum af ola...Kadındım ben ama...

Ferda Özsoy

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820070/af-ola.html>

Sessizliğin Musikisi Çalar Yazdıklarımnda

Karanlık yudumlarken geceyi
bazen şiir yazmak isterim
Yaşlanır yaralı sırtım
dağ gibi kalemin ucuna
Cümleler süzülür
yeniden dediğim başlangıçlara...

Büyütür kelimeleri
cümlelerle tanıtırım hayallerimi
Eşik önünde beklese de özlemlerim
bedenimin çeperini titretir duygularım.
Sevdiğim yüreğe sızar
unuturum tüm küskünlükleri.

Ağır bir taş oturursa da bazen yüreğime
ötelere kalsa da kavuşma hayalim.
İhtimallere yol alır kestirmeden
beyaz bayrağı dikerim ruhumun surlarına...

İtiraz cümlelerim talan olsa da yaşadıkça
aldığım nefes ile verdiğim nefese çatarım
Çaresizliğim değse de tavana...

Kayıplarımınla kavgalar etsem de
hoş geldin derim hatalarıma...

Derin misafirler oturur boş bakışlarımda..
kanatsız dokunuşlar değer yazdıklarıma.
Bir hayal yaşlanır yalnızlığımın omzuna
aklımı geride bırakır tutarım ruhumun elinden
Kullansam da kaçamak kelimeler
saklayamam gerçeği kendimden...

İçime çeker soluyarak yaşarım
benden beni anlatan satırları.
Devrederim umudu bir sonraki güne
çayım kalemim ve iki kelam ettiğim yüreğim ile...

Gülümseyen gamze gibidir hüznün
Yalnızlığıma ses olur
geceyi delip geçer parlak bir ışık.

Sıcak bir el gibi uzanır yaşam piyangosu
bir ömrün son çeyreğine
Kifayetsiz bir aynadır kendime tuttuğum

Kayıplarımı kazanca çevirip
sorgularım kendimi esaret altındaki duygularıma.
“Yorulдум be usta” diyemeyecek kadar
mürekkep sızıntıları akar kağıda.
Bir yıldız göz kırparken yeni güne
aşk ile dua ile Bismillah ile
Yaşarım her bir dizede
umut serpintisi c mlerimde...

Ferda  zsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822930/sessizligin-musikisi-calar-yazdiklarimda.html>

Yazmak İçin Uyandım Güne

Güzel bir şarkıyla
uyandım bu sabah
Boylu boyunca
uzandığım uykumdan...
Bedeller ödense de sisli ülkemde
sabahın tazeliğini
ekiyorum ciğerlerime.
Serin bir rüzgar yalıyor saçlarımı...

Üzgün doğup küskün batmaz ya
güneş her zaman.
Dönüp duruyor
başımın üstünde beyaz bulutlar
Toprağımı yıkasa da yağmurlar
kuruma telaşında dudağımın kıyısında
yaşamaya çalışanlar...

Tomurcuğun içinde büyüyor filizkiran
hudutlarında faili meçhul bir iklim var.
Gün'eş ile arama girmesin yapraklar...

Yüreğimi alan baharlara
bırakıyorum kırılmış dallarımı
Bütün acılarımı
inanıp kaybettiklerimi.
Terk edilişleri
yitik bir maziden
topluyorum anılarımı....

Dolduruyorum kolilere.
Sararmış eski defter sayfalarını...

Yudumluyorum sabah kahvemi
yelken açıyorum
ötelenmiş düşlerime...
Uzarlarda
annesiz bir çocuğun ellerinde
Sırça yüreği ile
kim bilir...?
' O 'anlar beni belki de...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825726/yazmak-icin-uyandim-gune.html>

Mavi Anahtarın Döner Hücrelerimde

[ikiyanayasla]

Günlerden düş ertesi...
suskundu mevsimler
Uzun soluklu yolculuğun.
ayaza kesmiş gün ardıydı
karanlıktan kalan....

Heybetinde eriyip
ciğerleri zorlayan
Endişeli bir kalp atışı idi
kilometreler tanımayan....

Bir yalan ertesi
dizlerde kanayan yaralar
"Çok acıdı anne "diye
boşluğa düşen bağırmalar....

Araladım perdelerimi
bir yudum bulut için.
Ağardı sevincim
penceremde.
Sardım zamanı
hayalin orta yerine
Serçenin soluğu değdi
nefesime....

Ezberi bozuk bir çocuğun
avuç içlerinde ağladı kalbim
Daldan dala asılırken ruhum
kaç hayat soludum içimde.
Dokundu masum bir çocuk
izi olmayan resmine anne...

Güller tırmaladı
duvarlarımı
Varlığın düştü
dar sokaklarıma.
Her nefes alışımda
kıvrım kıvrım
uyandı gül yaprakları...
Çektim kokunu doyasıya
yenik düştüm yer çekimine.

Vuslatın sırtı dönük olsa da
Mavi anahtarın
döner hücrelerimde
Hayali dudağın
nazikçe değer tenime.
Yükselir gözlerimde
bu sefer buldum seni
dediğim merdiven.

Titrer dudaklarım
"Seni seviyorum"
annem derken....

Düşünden kara(n)lığına düşerken
Yorgun yağmur bulutu gibiyim
sessiz ve gri ağlayan...
Ömrümün son gerçeğini
alma benden
Seni saklasa da cümleler
Perdelense de aramızdaki özlem
Ön sözü "Sen"olan
kafiyesiz bir kaç cümlenin içinden.
Tut titreyen ellerimden sıkıca
uzanayım toprağına
boydan boya annem...!

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826886/mavi-anahtarın-doner-hucrelerimde.html>

MERAKLI BİR ÇOCUKTUR GECE

Zamanı aşındırır derin gölgeler
pas tutar ağızda her kahkaha
titretir dalgınlığın dallarını bir rüzgar
Diz çöker yüz yıl...

Dikenli tellere takılır ünlem...
Sarar yumuşacık düşleri
ağaç kabuğuna sığınmış ürkeklik.

Dokuz çentikten öte ısrar
yazıldıkça ayık bakar yüze....
Karıncalanır gözler yollarda
görgü tanığıdır
yönünü şaşıran kirpikler.
Kırık dalgalar çarpışır ışık hızında
ayaza kesen gün ardında...
Uyanır gece mavisı vitraylar
imza töreni düzenlenir bir yalana.

Dağ doruklarında bir özlem
basa basa geçer içinizden
Işık şive değiştirir,kendi olmak için
hiç doğmayacak gebe sevgiye.

Harcanır geçmiş zaman kuyusunda aşk
kırık kahve fincanında yaşlanır anılar..
Dul bir acı okşar elleri
şirler asılır sahipsiz odalara...

Solgun ağızlar konuşur gururu
en yırtıcı acı gelir dudaklardan
Öpülür gece
kıskançtır yanı başında gün.
Eskiler alınır yıldız yapılır
sesi duyuramayacak kadar gidilir uzaklara...

"Aşk affetmez gecikmeyi "
alınan her soluk ödöldür
son kapının ardında.
Çıkar kutsal ruh
yüreğın tam üstüne
Çınlar güvercin bakışlı sessizlik.

Zaman vuruşların ardında...
savrułan taşın yankısı
ınkarın kıyısında....

Hüzzam adasından veda öpücüğü verir
ölümleri devşirir dağ dorukları
Rastgele sözleri alır rüzgar
alna çekilir gam çizgileri.
Uykuların tutanağıdır dış gıcirtısı...

Sayfalardır hep açılan
Kapaklar hep yalan.
Kızılçık sopasını vurur
bir şamar gibi
hak edene yaradan...

Ne yana göçsek içimizde
saklambaç oynar yüreğin dalları
Yürünür tüm yollar
dönmek için kendimize.

Kana karışır yaşamak
hazla süzülerek dünyaya
Bir avuç umuttur
serpilir şiirlerin alnına.

Bir damla sudur
bir çift söz
kuraklık basan dudaklarda...

Cemreyle sevişen tohum gibi
bir iç çekiş,ışıklı bir yoldur
geceye evci çıkar şiir...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832782/merakli-bir-cocuktur-gece.html>

Felek Bakma Şiirlerime Dik Dik Öyle

En sığ sularda bile
tutup ellerinden
yüzdürdüm köhne hayallerimi
En değerli taş gibi
bastım bağrıma acılarımı...

Derdim önümde
sevincim ardımda
yol aldım yıllar boyunca
bir gezginin
yorgun, üşümüş adımlarında.

Misafir oldum düş saatlerine
alevinde ısındı tükenmiş kalemim.
Cevaplar aradım sorular sordum
tutundum şimşek ağına.
Karanlık suların rıhtımında
inilti ile yansıdı şehsuvar...

Bir tek yıldız
yer vermezken Dolun'aya
Gecenin nabızı attı
kuş konmaz boşluklarda.
Kaç şiire oturdum kim bilir ?
Benden çoktan geçmiş bakışlarda...

Göçebe bir korku
çukurlaştı başımın altında
Ölüm şiirleri
sarardı yayıldıkça.
Bizi bırakıp giden
adımların ardında.

Ne yana baksan
yaralıyım anlayacağın
Biraz ötemde duruyorken aşk
imkansızlığın önünde durdu saat.
Haczedilen sessizliği
teneffüs etti kemiklerim.

Gurbetin gergefinde
boyandı kızılıcık rengine
kanlı satır gibi cümleler...
Boylarının ölçüsünü aldı
dünyayı verdiğimiz çocuklar.
İçindeki bahçesinde
siyah önlük giydi torunları..
Dokuz ay on gün
birikti avuçlarında.

Çiçekleri ertelendi
kundaklanan baharların...

Hep bu havalar değil miydi
üzgün bulutlara özlem yükleyen.
Yalnızlığa çarparak giden satırlarda...

Müsvedde idi hayat
kandilinde yağ kalmamıştı ömrün
Temize çekilse de kimi zaman
konuk gibi geldi ölüm...

Çevrilen bir tek filmdi yaşam
Sessiz harflerle kapandılar
istemese de tüm kapılar...

Ferda,ca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833975/felek-bakma-siirlerime-dik-dik-oyle.html>

Bazen Yalnızlık

[ikiyanayasla]

Ağır aksak yürürsün bazen
gece ya da gündüz ne önemi var
Ellerin ister istemez o cebe girer.
Düşünürsün derin derin...

Ve de serinlik hissedersin yüzünde
anlamını bilmediğin...

Neden hasret içindesindir ?
neden yüreğin ağlamaklı
gözlerin buğuludur.
Nehirler aktığı yerde neden hep sancılı...

Bazen yarım metre karın üstünde
buzlu bir şehirde.
Sokak lambasının sisli sessizliğinde
kendine konuşur kendine yazarsın
İçinden okursun en güzel şiirleri...

Bozkırlardan süzülür
bazen denize çıkar tüm yolların
gecenin birinde ikisinde...
Birine sevdalı hasret içinde...

Bazen bal böceği
bazen tam bir cadısındır ya da...
Yalnızlığı hissediyorsan eğer
Ne önemi var bulunduğu yerin.
İster İstanbul olsun isterse İzmir...!
Yalova ya da Ankara.
Marmaris ya da Foça...

Bir sigara yakmak istersin ya
İhtiyacın olan tek şey
kibritin yoktur hani...
Sende öylesindir şimdi..

Yine de ...Yine de....

Mutlu anılarınızı
güzel duygularınızı
kırık kalbinizi
başkası ile paylaşmak yerine
Bırakın duygularınızı
gecenin karanlığına
şafağın en yakın anına
özgürce nereye gitmek istiyorsa gitsin...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849027/bazen-yalnizlik.html>

GÖNÜL DAĞI

Sen yoktun.
Yağmurlar yağardı şehrim.
Sağanaklar öperdi alnımı.
Güneşin değerdı aniden
ellerimin acizliğine...

Şıfa verirdin sevda reçetesi ile
yağmur sonrası sıcaklığında...
.Demlenmiş özlemleri içerdik
eksik kalan cümlelerde kana kana...

Yara izlerini siler geçerdik kalemle
Gök kuşağının yedi renginde...

Bir daire çizerdik
içinde döner dururduk ikimiz de...
Sarmaşıklar büyütürdük
Sımsıkı sarıldığımız iplerinde...
Kurardık salıncağı
sonsuz dek sallanır dururduk
bitmeyen sevgimiz ile...

Pi sayısı bile çözemezdi bizi
logaritma cetvelinde alırdık yerimizi
Problem dedim de ;
Sayıları severdin bilirim.
Alır gelirdin tüm rakamları
buluşurduk aynı denklemde...

Kuş kanadından hayallerimizle
pembeye boyanırdı zaman,
Çiy taneleri serpiştirilirdi
üstlerine çiçek tarlamızın.
Baharı olmayan yılların
sessiz adımlarını bırakırdık ezgilerde..
Avuçlarımızı birlikte açardık kabul edene..
Ecel olsak da
vazgeçmek mümkün olmazdı
cennet gözlerimizden...

Çalı gülünün meyli asılı kalırdı yorgun kirpiklerde...
şükrederdik bizi bize verene...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850004/gonul-dagi.html>

FİNCAN

Hani bazen sıkılır ya canın sebepsiz
hani fırtınalar kopar ya dışarıda
göğsün sıkışır ya apansız
Kifayetsiz kalır kelimelerin güzelliği.
Tam da sevda yaşında...

Dört mevsimi anlatır gözler
kışın ortasında aralık ayında...
Buna rağmen direnirsin
benlik duvarına...

Hep yarım kalacak değil ya mutluluklar...

Bir fincan çaya sarılır ellerin
sıcak kelimelerini özlürsün sevgilinin
'canımmm ,gülüşümmm ...'
deyişi çınlar kulaklarında.
Hasretini hisseder bükülen dudakların.
Sonsuz bir çokgen olur yüreğin
varlığı dostluğu sol yanındadır bir elin.

Kaparsın gözlerini karanlığın içindeki düş'lere
gecen neredeyse gündüzün oradadır
gölgesi düşer gölgenizin üstüne
kıyamayız nefesini, geri vermeye?

Sevda damıtır gözler
için için yanan ateşine sessizce...

Acıyan yerlerinizden öper kelimeleri
Ufak sıyrıklar olsa da dizlerinizde
korkmazsınız düşmekten.
Sesli bir harf, sessiz bir yalnızlığa değer aniden
Ümitvar bir dize olursunuz aynı kağıt üzerinde.
Bir tek cümlede...

Sabıkalı bir aşık
sürgün yerken gözlerde
Yeşillenir tüm bitkiler
saksılarda birer birer...
Aşılanır umut yüreklere
külün ortasında
hem yeşillenir
hem yanar vuslat kelimesi...

Başladığı yer taşıdığı bedendir.
Sevginin ve sevilmenin
ruha yansımasıdır tutunacağın el...

Köfte dudaklı,bebek suratlıdır sevgi
Şefkatli bir sestir ninni gibi..
Kapat gözlerini hadi bana uyu şimdi.
Ninni bebeğim ninni...

Ferda Özsoy.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850396/fincan.html>

GÖÇ

Sevdalı bir çingene
şiiie göçer
gün niyetine doğan gecede...

Gülüşüne uçarken serçeler
güneş yıldızları çalar
gözlerinden...

Yanaklarında kırmızının ateşi
teninde sardunya tozu
kokusu dalgalandırır karanlığı
kendine çeker
kıyamet gibi sabahı...

Mendilinin köşesinde eli
ne zaman oynamaya çıksa
bastığı yer ölüm
çıktığı yer aşk olur.
Toy bir fırtına eser dağlarında...

Saçının kokusu siner dört nala
sığmaz yer yatağına
sabah ve akşamlarda...

Kuşlar döner göçlerinden
Bir dünya doğar
yüreğine yeniden
Aşkın kadın haline
evirir cümleleri...

Yırtar karanlığı
çeker şimşegi
Sabır kitabından
bir yaprak çevirir.
Bengisu sarnıcında
aşk ece olur gözünde.

Işıksızlık büyük söngü ustası
mutluluktan mutluluk beğenme de...

Bir bakışlık cesarettir
duymak istediğı ise iki kelime
Can kafesine...

Soru işareti yerini bırakırken ünleme...!

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850946/goc.html>

KOZA

Az ilerde esnedi aydınlık
ağustos düştü içlerine
Kuş tüyü ümitler dokundu
Kırıldı bütün donmuş denizler
yüreklerinde...

Unutulmuş duygular çatladı
cemreye gebe mevsimde.
Nefeslerini saydı yelkovanlar
Zamansızlığın doğum sancısında..

Yeşil dikenlere takıldı yankı
Açtığına yanmadı ağaçlar
Bir kez daha mavi çiçeklendi bahar...
Gölge payı çoğaldı kökleri
portakal kokuyor şimdi tüm kentler...

Sarmaladılar sinelerine
soldan sola vuran yanlarını.
Yüzdeki öpüş kadar
sessizliği bozamadı at nalı sesleri.
Kırpiklerin gölgesinde teselli buldu
sevdanın bölünmez ahengi...

Kendini kendine bölen
asal sayılar kadar
yaklaştılar birbirlerine
Heveskar ruhları boyandı
ilk yazın kızılıcık rengine...

Aşk mendilini düşürdü açılan iki avuç arasında..

Kökü kazınmış seviler
Sabah ezanında dua kapısında.
Sınır değiştirdi bulutlar
doyumsuzluğun çoğul Araf'ında.

İçi boş bir zamanı dolduran
bütün devrimlerin gizli öznesiydi
ecel nakışlı bedenleri.
Gülüş diye dudaklarına konan
büyülenmiş bir ceylandı
yüreklerinden kopan.
Erguvan yangınlarıydı
perçemlerine takılan...

N'olur kıskanmayın
kapı pencere dört duvar

Gün döküldü yastıklarına
çizdiler gök kuşağını
satır satır aktılar altından.

Vee..

Açtılar göğün kilitli sandığını
gri taçlı bir yağmurla ıslandılar.
Son nurdan bir damla ile
gelecek günlerin kapısını çaldılar...

Ferda Özsoy

Şiirime sesi nefesi ile can veren arkadaşım Deniz Uzuner'e çok teşekkür ediyorum sevgiler imle Deniz'im seni seviyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854608/koza.html>

Tırnak Acısı

Yürüyen bir ışık kervanıydı yakamozlar
oluk oluk akardı bir düşün ardında
zamanın puslu rıhtımında...

Olağanüstü bir sessizlikti yeşillenen
sayfa sayfa çevir bitmeyen.
Beklentileri yayardı kırılmalı eller...
Tırnakların içine alınırdı
sancının mihlandığı yer.

Tembihlenirdi içimizdeki ben
kınından sıyrılırdı
çığlıklar üzülmekten.

Çürürdü ağustos sıcağında sevgisizlik.
takılırdı duyarsızlığın dalına
örselenmiş derinlik...

Gri bir koridorda
dönüp kırılırdı boyun
Takılırdı bir çift muska ikindiye
virajları alamazdı hüznün.
Yamaçların dikenleri arasına
yuvarlanırdı iyi niyet...

İçlerin içi acırdı
sürgün alacası yorgun iklimlerde
Nadasa kalırdı hücreler
kadavra aşkların bedenlerinde.

Denizin sonesi yumuşatırdı kalpleri
görünmeden dönerdi
yumuşak bir fırtına.

Dönüşsüzlüğü iade ederdi akış
Mor seslenirdi güneş
yalan rengi bir çiçek açardı yapraksız.
Yaşlanıp yorgun düşerdi
uzun otların üzerinde bıraktığı iz.
Yeni gün takılırdı yakalarına
dağ çileği kokusunda.

Tende dağılması zordu yaraların
Yeni bir terk edişe takılıyken plak .
Dudaklarına ilişirdi yelden bir ısıklık.
Yar semtinden geçerken
kanardı geçmiş.

Damıtılmış bir yol kavşağında
dünü bitirirdi sıradağlar yaratan sevda
Saçları yasaklanırdı bütün dokunuşlara bir gün...

Ferda Özsoy

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855054/tirnak-acisi.html>

ŞÜKÜR

Eski bir düş evinden
nanik yapardım an(ı)larıma
Hüzün nehirleri akardı
kendime doğru düşlerimde.

Bir muammalı vakitti oysa ki yalnızlık
yalaz yalaz sarmalansa da sonsuzlukta...

Kum fırtınasında
göğre asılı kalırdı sağanaklar.
Göz kırpma aralığında geçerdi zaman.
dönerdi gün üç vakte kadar...

Fokurdayarak demlenirdi sabah
kışlardı yarın ayak dibinde kağıt kalem
Hayat ile hayal karışırdı birbirine
sahranın tam ortasında görülen serap misali...

Hummalı fırtınalara kapılıp
sürüklenirdi güz bahçem.
Dolaşırdım bir muhacir gibi
kutlu yolunun içime uzanan çöllerinde.

Sürgün naraları yankılanırdı avuçlarımda
aşkın doyumsuz rengi
tomurcuk olurdu evliyanın sinesinde...

Hissetmeseydim bu hüznü mevsimleri,
nasıl kavuşacaktım şimdi muhabbete...
Elim nasıl bulaşacaktı şiire
körpe bir duanın
harlı perçeminde iken kalemim.

Göç vakti ey gönlüm
kelimeler kelimelere yaslandı
Aşk kaydını yaptırdı yüreğinin kıyısına
Sana baktım, içimde kendimi gördüm
kanayan gül yaprağından geldi selamın
ilişmeyin yarama!..
Soluyorum nefesini binlerce kez
Dokundukça dağılan gül yapraklarında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861763/sukur.html>

YOL ARKADAŞIM

Serçe edası ile uyanıyorum
Yokuş yukarı vurmadan
yokuş aşağı koşmadan
nefes nefese...

Kar düşmeden gül yapraklarına eylülde
en solmayan güller açıyor
renk alacası ile ait olduğu yerde.
Bir anahtar deliğinden
gülümsemeden önce...

Bir el arıyor fersiz dizlerim
beklentimi emziriyorum saçak altında
Biliyorum ki;
Tutunamadan dal veremem bir daha.

Semtimize uğramadan şafaklar
Düz ayak bir yol gidiyorum
sevgin ile yan yana...
Güzellikleri büyütüyor
acıları küçültüyorum kanatlarımda
Varlığımı bağliyorum varlığına
hasretin acımasız yüzü
ulaşlamaz olsa da...

Gözlerinde kayboluyorum
Kesik çizgilere basmadan
Sessizce dinliyorum
Millerce ötelerde
derin vadilerde atan kalbini.
Yolculuğum sanadır ey yar
birazdan ineceğim
kimsenin bilmediği durakta.
Ulaştığın yerler kadar mevsim üstü
göbek bağım kadar değerlisin
sen kokan yanımda...

Yeter ki buz tutmasın
ruhumuzu geliştiren zaman yolculuğu
Gün baharsa seviş benimle...
hayaline dokunduğumda
bir siren sesinde
boğazıma düğümleden önce...

Kehanetidir mutluluğun bir gülüşüm
Düş ülkesinin renklerine boyansın
senden uzak her günüm.
Çalan sirenler sana
gönlümdeki köşkü kucakla hadi durma...

Gülün dikenine takılsa da rüzgarın
yaslan çıplak kirpiklerime
Hayatım gibi kalsın...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861925/yol-arkadasim.html>

Eylülü Solumak Seninle Gülüm

limon çiçekleri açıyor
yıkıldıkça örülen duvar renginde
Ay ışığı ile yıkanıyor yüreklerimiz
gözlerimizden geçiyor bütün denizler
Öksürerek uyanıyoruz
zamanın en güzel döşeginde
Beşikleniyor eylül hışırdarak
çekiyoruz üzerimize sonbaharı
Çivilenen cam dibinde birikitiyoruz
ahşap kalabalığında bir yığın sarı yaprağı
Kapatıyoruz yıldızlı gecelere perdelerimizi
Ölü yazı süpürürken rüzgar...

Yeni doğmuş bebek kokusunda gülüşlerimiz
dağılıyor tenimizin üzerinde çarşaf gibi nefesimiz
Dudaklarımızın ıslığında yepyeni bir sevda
nefesleniyor dün gibi eski bir plakta.
Kokulu bir dağ çileği eşlik ediyor odamıza
Dudaklarına sarılıyoruz şarkıların
gebe bırakıyoruz anı, sallanan kollarımızda...

Bir çift göz kilometreler akıtıyor
alevistan oluyor iki boşluk arası kıvılcım
Yanıyor can pervanesinde aşk
mum içinde eriyor sessizlik
al bir gülde titriyor tok seda...

Ayakları yerden kesiliyor
ürkek gözlerle sevişen kuşların.
Mor bir bekleyiş damlatıyor son damla
şiire su veriyor
sevinç düşleri ile gözlerimizi kapatan eller...

Bir basamak daha çıkıyoruz
birbirimize karışmak için....

Sökülüyor parmaklarımız her mısrada
kolay değildir beyit olmak çıplak bir ağaçta.
Gün değmemiş girdapta
yere düşerse iki nokta arası bir yaprak
Sen gömülü sevgimiz
kök salacak yaşadığımız mezarda...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862267/eylulu-solumak-seninle-gulum.html>

Hasretiniz Bana Şifa

Şiirlerim sizi hiç ilgilendirmedi yazdıklarım da...
Akarken göklerden, altın çağlayanlar
Yansımanızı fark ettim buğulu bir vitrinin camında.

Kınası silinmiş ellerim ederken dua
Dolaştı içimde karıncalar
İlahi şifrelerden taşı aşkınız itinayla...

Güvercin güzelliği ile hicret ettim dallarınıza
Ucunu ellerimle temizlediğim, dikenler işledi iliklerime
titredim Meryem'in sancısıyla...

Çiçek işlemeli bir lambada hissettim
Buhurdanları kiskandıran misk-i amber kokunuzu
nefessiz kaldım ellerinizin musalla taşında...

Ay ışığında yıkandı feracem sabah suyuyla.
Sükutlu nakaratlar döküldü kulağıma...
saba makamında. Yusuf'un kuyusunda...

Sebebini sorarsanız siz değilsiniz, sizin o kocaman yüreğiniz....
Yaralar içinde Eyyup gibi hayatımın içindesiniz.
Arı, duru, sade sevecen, kaybetmek istemeyen, kıskanç hat da;

Aslandan, ceylandan bana ne
Hasretiniz bana şifa
gözlerimi bu kadar karartmışken... sevda!

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863199/hasretiniz-bana-sifa.html>

Lambada Titrek Bir Alevdi Ömür

Toprak renginde uyuyan
bir akşam üstünden geliyorum...

Bin acı geçiyor
yüreğimden kıvranarak.
Yeni bir günün başlangıcında
çatlayan alnıma yaslanıyor efkâr
İmzasını atıyor saçlarıma dertli beyazlar...

Zaman bir anne gibiydi daha dün
ellerimden tutup tay tayda durduran...
Gürültüyle gelip geçti düş adımlar
çıplak ayaklarıyla yürüdüler içimde
selamsız sabahsız geceler....

Usumun kapısında
nöbet tuttu gözlerim
Seher goncası dudaklarım
kanadı eksilen günde...
Sessizlik çimdikledi göğsümü
kara bir uçurum gibi çektim içimi...

Sarıl sarıl bitmedi pişmanlıklar
Belime bağladığım kuşak gibi
ebruli renkte aktı zaman...

Kırk yılın uzunluğunda
çizgiler yüzdü
örselenmiş derinlerinde yüzümün.
İkindiye keder gibi düştü gölgem
Aynaların işgalinden
kurtaramadım kendimi...

Yüreğimin serasında şimdi
yalnızlık kokuyor sevda çiçekleri.
Kurumuş dalların arasından
dökülüyor pişmanlık türküleri.
İçimin içi acımakta
saldığım dostlukları da, bıraktım nadasa...

Yorgun bir rüzgar tararken saçlarımı
yıkandı uzun metrajlı filim, karanlık odamda...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863377/lambada-titre-k-bir-alevdi-omur.html>

Gebertme Bayram Beni

Bir gitarın içinde saklanır bayram sevinci
Çocukluk bağıdır cıglık cıglığa
dakikaların dibinde dolanır
atlı karıncalar ,dönme dolaplar
atlar ve yolculuklar ...

Büyülenmiş bir ceylan gibi
bakar zamanın dalları arasından.
kan ter içinde kalan bilinmez yüzler...

Unutuluşun parmaklarında yuvarlanır
ünleme zorlukla dayanan acımasız kelimeler.
Dalgınlığın camlarını titretir hırpalanmış saatler.
kovanını arayan arı gibi oğul verirler...

Düğümleir boğazında yumruk olur
dudaklarından öper ölümü tınısız öksürük.
tokat olur suratında patlar acıları eviren şiir...

Neşesi yağmalanır tüm bayramların
bunca kan dökülürken
ruhlar bu kadar uçup gitmişken
Gebertme bayram beni
Bir mahkumun verecek neyi olabilir ki size?
Özgürlükten söz etmekten başka...
Kapı kapı dolaşan çocuklar
verin öpeyim ellerinizi
Belki bir şeker verirsiniz bana...

Bugün bayram parlamıyor gözlerim
su sızıyor şimdi coşkumun alevine
İmgelerin ininde hüznüm
Kucak görmemiş çocukların anısına
karanfil ekiyorum direnen yüreğinize
utanç dolu yaşamın imbiğinde
yoldaşınız olsun umut...

Kelimelerim üşüse de;Siz üzölmeyin
maviye boyadım çocuklar,tüm günahları
İlkel bir gümbürtünün boynunda
her iç çektiğinizde yorulsun diye gelecek...

Ferda Özsoy

Şiirimi günün şiiri seçen Edebiyat Defteri seçki kuruluna çok teşekkür ediyor saygılar sunuyorum efendim.Değer veren yüreği
var olsun...

04 Ekim 2014 Cumartesi 18:22:33

“Bir gitarın içinde saklanır bayram sevinci
Çocukluk bağırır çığlık çığığa...”
Üstelik buram buram silahlarla saldırırlar dört bir tarafına!...
“Atlı karıncalarla, dönme dolaplarla”
Kıstırırlar canını seni bir çocuk parkın da
Ve mutluluk payını ister senden kaybetmiş olduğun her hatıra...

“ünleme zorlukla dayanan acımasız kelimeler.”
Sonun da düşlerinin yırtıp damarlarına yerleşirler
Çocukluğunu taşıyan takvim yapraklarına tutuşturup
Eski yaşanmışlıklarının tüm küllerini yüreğine serperler !...
Katilin senin hiç hesapta yokken
Çocukluklarından firar eden bugününe saklanan O ünlemler !...

“Gebertme bayram beni”
Kimsenin işine yaramazsın, kimseyi yok edemezsin asla !
Öldüremezsın kimseyi benim kaybolan o hatıralar silahımla
Her bayram yalnız sahibinin hatırasına asılır unutmama ?
Yok olursun sen, sahibin seni kendin de yaşatmadıktan sonra
“Bir mahkumun verecek neyi olabilir ki size?” hem
Özgürlükten söz etmekten başka...”

“Kucak görmemiş çocukların anısına
karanfil ekiyorum direnen yüreğinize
utanç dolu yaşamın imbiğinde
yoldaşınız olsun umut...”

Okudukça üşüdüm şiirinin bu kısmını
Üşüdükçe de titreye titreye okuduklarımı,
İçime sindirmeye koyuldum
Reçetenizi yüreğime doğru doğrulttum
Ve öylesi bir “umudun yoldaşlığı”
Bir de ona okuttum !...

“Kelimelerim üşüse de;Sen üzülme
maviye boyadım çocuk,tüm günahları...”
Artık düşünme,
Bayramsız geçecek bayramları
Mavi olacak bundan sonra sizlerin hayatları !...

Gerçek bir bayram şiiriydi !
Duygulandırdı, düşündürdü, biraz kül, biraz duman etti
Giderken yüreğimize İZ etti !
Tebrik ediyorum bayramlık yüreğinizi !!!...

Onatça

Yorumları ile her zaman şiirlerimin önüne geçen güzel insana çok teşekkür ediyor saygılar sunuyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863650/gebertme-bayram-beni.html>

Rüya Bu Ya...

Derin bir uykudan uyandım az önce
kocamış bir köpek gibi
kalmışım kan-ter içinde....

Rüya bu ya;

Aralarına alıp ayrılığı
yürüyordu iki fırtına.
Hayal kadar gerçektir
yolundan şaşan varlığım.
Gizli bir hıçkırık
düğümleirken boğazıma.
sefilce gel-gitler yaşadı suskunluğum...

Direndi endişenin sisi
usulca süzüldü aralardan
Sonuilmek...
Yolu süngü...
idi kederli sokağımın...

Yandı yalancı şafağın lambası
eşkiya güncesi ömrümde.
Yağz bir at çatladı koşarken içimde.
Bakışları ürperdi
üşümüş çocuk gözlerimin...

Duman altı bir rüyanın
en kederli yerinde
Sancılarla kalakaldım
azarlanmış hayallerimle...

Bir sevinci yeni toplamıştım oysa
öyle eskidi ki uzaklar sezildiği anda.
Kelimelerin hatırası yerleşti
ölümcül dudaklarıma...

Gökten kaç elma düştü ki payıma
meze mi oldu soframda aşkıma.
Ben de masal prensesi kadar
masum ve güzeldim
Uyku geldi
bir rakip gibi girdi aramıza...

Sonuna üç nokta koyduğum şehir...
nöbete durdu usumun kapısında.
Varmaktan daha iyidir bazen
yolculuk etmek varsılın sunağında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865530/ruya-bu-ya.html>

AN

Yıllarca koşup yoruldu hisler
aşkın yalın halinde devrildi cümleler
Yılışık bir sarıydı akılları çalan
Kah susadı bir kuyunun kıyısında
kah terk edildi
ölümün gizli omurgasında...

Baharın gelişiyse güzelleşti kentler
perinin çırpıtığı her kanatta
sevişti hayaller bir çırpıda.
Bekleyişin çantasında taşındı adımlar
ön söz oldu mahzun bakışlar yalnızlığa...

Kurutulmuş gül rengine sürüldü
düşlerin tohumlarında özlemler...
Üç duvar bir pencere değildi yaşam
cam bir fanustan baksak da kimi zaman
uyku öncesi masaldı harikalar diyarı..

Rüzgarın en hovardası idi
kağıttan uçakları sümen altı eden
Anka kuşundan öğrenmedik mi uçmayı
Fuji Dağı'nın eteklerindeyken.
Süperman da kurtaramadı
An'ları kötülerin elinden...

Bir kez yıkandık yüzdüğümüz sularda.
can simiydiyle sarıldık hatıralara.
Serilip dinlendik kimi zaman
gölgesi yer değiştiren ağaç altında...

Altına tarih düşüremediğimiz.
cesur dizelerde kaldı bütün sırlar ...
Naaş günü değil miydi ..?
şimdi emekleyerek beklediğimiz aslında...

Ferda Özsoy...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/866507/an.html>

Dip Notu Değil İç Notu...

Çok satan bir roman gibiyim
yazamadıklarımı taşıyorum sırtımda.
Biri ölüyor
biri düğümleniyor sözcüklerimin.
Ben ağırlanıyorum altında...

Zorluyorum aklımın kıvrımlarını
kırmızı beyaz ışıklar geçiyor yollardan
Adını bilmediğim
köprülerden dönüyor sessizliğim.
Siyah bir noktaya çekiliyorum
yalnızlık gün akıtırken zamana.
Küllü bir toz dolanıyor
gözlerime ve boğazıma
kuru kafa kadar sus kalıyorum...
hüznümün kabaran rüzgarında...

Ağırlaşmış yer fıstığı kokusu
sarıyor her köşe başımı
Serap grisine karışıyor
en güzel hallerim.
Granit vadilerine yağıyor
dilsiz gecemin yağmuru...
Güncelleniyor su gibi onlarca kelime
aşıyor dizlerimi en uzak derinliklerde....

Gülüyor yer çekimi
deve güreştiren bakışlarıma...
Seriyorum postumu gecenin
kıyamet koparan çoban yıldızına.
Unuttuğum bir fotoğraf çıkıyor karşıma
çala kalem yazılmış kısa notları da..
Yıpratılmış sözcükleri uğurluyorum
unutkanlığın ileri yaşına..
Yürek söküğü duyarlılıklarımı
sallıyorum yitik bir düşün koynuna...

Romanın tam ortasında yaşıyorum
iki sonsuzluk arasında...
Kelimelerin cesaretinden
cümlelerin ağırlığına selam vererek...
İndiriyorum beni kıranları
kalbimin yokuşundan.
Gelincik topluyorum
dikenler arasından...

*

Ve dip not değil iç not ekliyorum;

*

Donmuş bir hayalin
kirpiklerinden düşse de sevgim
Acının oyduğu çizgiler
soldursa da yüzümü
Mecburi istikamet olsa da derin uçurumlar
Zaman dönüp kırar boynumu
sayfalarımı çevirir durur bir deli rüzgar
Bir parantezin içinde ararım boyacı çocuğumu

Çünkü O;
En uzak mısranın sabahıydı tek başına...
Gül anlamına gelirdi her kelimem varlığıyla
Okul şarkılarının hepsini koysam cebine
Ganimet sayar mı sevdami, anahtarı döndükçe ruhumda...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867411/dip-notu-degil-ic-notu.html>

Doruklara Sevdalıyım

Burnumu titreten bir zamanın tam ortasında
Sımsıkı tutunsam da çalıntı bir şarkıya
yitirmez melodisini içimden geçen rüzgar.
Okyanuslar oturur içimde hasret kokulu
alabora olsam da kimi zaman solgun mevsimlerde
isyanın umudu,ölümün kapı komşusu olur sevdam...

Hüzne kesilse de yıldızlar gözlerimde
ölüm sızmaz dallarla uzanırım gökyüzüne..
Kahpe bir sonbahar pusu kursa da pencereme
Sıvası dökülmüş hüzünler tutsam da bir-üç nöbetlerinde
sonsuzluğu kazar gölgem duvar dibine sevgi ile...
yıkılmaz bahçemi sarmalar mis kokulu hanımeli.
Ensemde dolaşıp yüreğimi tırmalasa da kurşunlar.
aramam yeni cevaplar soluk almak için....

Varsın, sorumlusu olsun, bırakılan başlangıçlar
Varsın öykünsün karanlıklar boylu poslu içtenliğime
Varsın ,yakışmasın bensizlik bana,yakışsa da sana
Varsın ben doruklara sevdalı güneşin kızı kalayım
Ayaklarım yerden kesildiğinde haykırsın kalbimin sirenleri
Salıncağımda sallanan gökyüzünün boynunu bükeyim.
Varsın sallantılı aşkların şakırdamasına inat yerkürenin kulağını çekeyim...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870153/doruklara-sevdaliyim.html>

ÇALI KUŞU

Sorular denizinde boğulmadan
atlıyorum endişenin kıyılarından
gözümü kırpmadan...
Çember olup içine çekse de girdaplar
bir balığın karnında üşüyor akşam
gün suya batarken şive dağıtıyor ışıklar...

Koalisyon yapıyor inatla şarkılar
ağlıyorum yağmurları ıslatana kadar.
Müsaade deyip bir sigara yakıyorum
kafiye kaygısı taşımayan
yaşama yaslanarak...

Damla damla düşünüyorum
yarının kirpiklerinden.
Dört ucundan çekiştiriyorum A'nı...
Beşik gibi sallansa da dünyam
düş'ün bitişiğinde odam...!

Temize çekemiyorum bir tek ayrılığı...

Soruyorum kendime;
Ölümden daha hayati ne olabilir ki diye.
İçimde gümbürtüye gidiyor
masum binlerce basamak...

Sesindeki ışığı öpüyorum
çağ yangınlarının
Kaçamak gözlerle bakıyorum
elimdeki fotoğrafa
uçurumların derin oyuklarında
boyun büken bir çiçeğe yeniliyor yüreğim.
Bir çarpı işareti koymak istesem de
çelik kıvılcımları yakıyor içimi...

Bekleyişlerde büyürken sevgim
çevriliyorum bir mevsimden daha geri...
Acıların musalla taşında açık kalıyor ayaklarım
başımı döndürüyor bir namazlık saltanatım
Sonsuz yolculuğa uğurlanmadan önce
bir avuç toprak alıp
atamıyorum üzerime...

Okumayı yeniden sökecek
şafak biliyorum.
Sabah ezanında hece hece
başka ellerde...
Ucuz romanlar yazılacak
nar sözcüğü geçen cümlelerde...

Neden...
neden,açar durur
yazdan kalma hüznü bir çiçek içimde...?
Üzerimi örten çalılıklarda
neden kıpırdanır durur aynı şiir
Rüşvet bulmuşcasına gülümser kalemim...
Neden kimsesiz bir kıyıda kabarır gel-gitlerim
neden sayfalarca üşürüm kırık dökük anıya
soluk bir hüznü neden sızar
mezar karanlığında penceremden.

Neden koynumda yatar gölgesi küstüm otunun....

Yanıta susamış suskun yollar çekilirken gözlerimden
Yorulurum tebessümü yüzüme çizmekten
Bekleme salonu yok mutluluğun...

Harmanlasam yüreğimi yeniden paylaşıırken
yinelenen şarkıda bir tek seni sevdim ben derken...

Ferda Özsoy

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873039/cali-kusu.html>

Nöbetçi Gölgeleler

Ardışık bir olay
yanılgısıdır şeffaflık.
Şiirsel bir özde yakalanır
doğanın içindeki cebri varlık...
Zirvede atılır keyifli kahkaha
yaratılır diriliş eseri
bir su damlasında...

İndirir beyaz perdeleri leylekler.
Geceler yorgan altında
tarihi gerçekler....
Olağan üstü değerlidir
anıtsal kıvrımlarda minik desenler.
İade edilen sevgi kadar mukaddestir
indirgenemeyen estetik değer...

İzole edilemez
bir ıslık olur s/öz
Mezarlıktan geçen çocuğun
korkulu dudaklarında..
Çeker sessizliğin toprağı içini
s/ağırdır akışı zamanın
çokça yeşil bir dalga gibi....

Kefenlenir karanlık
uzun bir uykuda.
Rendelenir sözcükler
asılır gri bir buluta,
Yok oluş gezintisinde
gölgelenir imaj.
Çekilen fotoğraflarda
zehirlenir montaj...

Yankı yasaklanır aynalara
yanlış yerde hışırdar rüzgar.
Bağlanır şairin saçlarına
kestirme iki nokta arasında,
Sessizlik damıtılır
yol kavşağında...
Düşer belleksiz atlardan
içlerimizdeki yolcular...

Gülümseyen korkudur
nedensiz sevinç
Nedensiz ölümlerin
suskunluğu gibi....
Yırtılır gözlerin aynası
dikiş tutmaz nefesler.
Düzenlenir bir yalana
imza töreni
Nöbetçi gölgelerin kapısında...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873816/nobetci-golgeler.html>

YEMİN

Karlar yağmıştı saçlarına
ertelemişti kendini
hiç başlamayacak olan yaza.
Kayboldu ürküp titredi
Serap misaliydi şimdi rüyalarının şehri.
Çağrışım albümünde aynı fotoğrafta
takılı kaldı ümitleri...

Zerrelerinde bir başka tüttü gurbet
bekleyişlerinde tükendi damağındaki acı.
Hayat duygularını
barikata dönüştürdü belleği.
Sükut ;Gözyaşlarını çaldı
dışarıda tek bir iz bırakmadan...

Sönmüştü gözlerinin nevası
Daracık koridorlarına
çakılmıştı çiviler.
Kapatmıştı iki yakasını özlemlere.
Gülümsedi nedense umarsızca
uzaktan gelen bir terennüme...

Ekvatorдан gelen güneşim dedi adam
beklerim sizin dinene kadar.
Kutuplardaydı kadının yüreği
tozunu almak o kadar kolay değildi.
Ya da beklemediği silahtı
boyun bükme istemediği
Muhallif bir rüzgara...

C/ana dokundu müstesna bir zaman
yükseldi karlar küçük avuçlarında
Mandalsız asıldı sorular
beynin uçurumlarına
Yanıtlar aradı
vav lekeli çalkantılar arasında...

Doğurgan bir çığlıktı
durmadan aksıran
Bir düşün yalvar yakar sürüklediği...

Ç/alıntı bir masaldı
kısırlaşan zaman.
Sallanırken ağladı Ren geyikleri...

Ta ki;Dikenli dallar arasından
Sana yöneldim, sana güvendim
yemin ederim der gibi...
Pembe bir karanfil uzatana kadar sevdiği...

Ferda Özsoy

vav:Yemin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874519/yemin.html>

GÜCENİK ÇOCUKLAR

Kimsesiz bir çocuğun ranzasından
gözlerimi dikerek baktım tavana.
Daldım boşluğun seyrine
gözlerim dolu
boynum bükük...

Yankılandı minik topuk sesleri
toplama kampıydı karanlıklar...
Mezarlığa dönüşürdü çoğu zaman
Sükut içinde bulunduğum koğuşlar...

Çalı çırpı ile yakardım
çoğalan karanlıkları
Uyandırıp geceyi
sevip okşardım kalbimdeki ormanı...
dervişin ayakları ile yürüdüm zamanı...

Bir gün dilerdim
çalınmış olmasın masallardan
annem kayıp gelirdi her yıldızdan
Kuşlar çarpardı pencereme
siper ederdim ellerimi gözlerime
Bakardım kaçak umutlar
cirit atıyor mu diye...

Kapılırdım kuş sağanaklarına
tedirgin şöyle bir dönerdim havada
kanat çırparak hırçın poyrazlara
korkunun kol gezdiği heybetli dağlarda...
Rüzgar ovarıdı omuzlarımı elimi sıkarak
uykularımdan kovalardı babamı...

Aşardım zorlu geçitleri
kardan gelinlik giyinmiş dereleri
Siyah duvak taksa da bulutlar
güvercin kayalığına sığınırdım
kimi zaman...

Her renkte sarılmak istedim sevgiye
gök kuşağının çocuğu olmaktı niyetim
O yüzden;
Atlardım bir zirveden,bir zirveye
büyürdüm başak saçlı güneşte
geçerdim kim bilir kaç okyanusu...?

Bakışlarımı çekerken geceden
bir ay dolaşırdı üstümde kapkara
Aynı hızla kirlense de bütün renkler
beyazı bırakırdı bana...
Gurbet olurdu, bedenim ruhuma
her uzanışım düştü boşluğa...

İssiz ormanları biçerdi dudaklarım

hatırasına çekilirdim aslının
Eğilip geçerdim yarım eşikten
yağmalanmadan sarayım...
Göremediğim sevgimin faturasıdır
sadece yaşadıklarım....

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875997/gucenik-cocuklar.html>

Uğulduyor Yel Yorgunu Yaprakları

Titrek bir iplik vardı
hayatla arasında
Vuruldu kendi dizlerinden
sıcak bir bağ bozumunda...

Ne yandan baksa yaralıydı
salkım söğüt yüreği.
Gürültüye gitti
bir teneffüs saati...

Sancıyla uyandı bazen
azı dişli sabaha.
ve
Ağır bir uykunun bastırıldığı
küflü bir akşama...
Çektikçe içini
eksildi tesbih taneli sonbaharda...

Boş zarların içinde yaşadı hayatı
ha bire okuyup üfledi başkaları.
Tımar tutmadı yılkılı günleri
uçuk çalıntısı anılarda yıkandı.
Gözleri bulut
saçları çığ
gülüşünde derin çizgi vardı...

Sonsuzluğun bir ucu O
bir ucu sabırdı.
Dizildi yalnızlık katar katar
uzun hava çaldı yıkım tümcesi
Gazete hüznü ile baktı raylara
yağdı içine dolu dolu
yaşamkeş yılların yağmuru...

Taşıdı sırtında
seksen beş yaşın yükünü
Sonu belli bir dramada
bekleme salonu yoktu umudun...

Acı bandıralı gemi
yolunu çoktan tutmuştu.
Demir atsa da bir sürü kafiye
ölüm şakağından vurulmuştu.
Öfkesi gülümseyen dudağının
kıyısına vurmuştu...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876321/ugulduyor-yel-yorgunu-yapraklari.html>

Uzatsan Ellerinini Islanırdım

Eski bir fotoğraftan dökölür nehirler
Sürüklenirim bir dal parçası gibi sularında.
Ç/ağlayanlardan mavi bir sis iner gözlerime
b/aktıkça boğulurum harfler zincirinde..
Dönüşse de fırtınalar kasırgaya
hüznümün yakasında
çiçek açar sevda
Kıvırcık saçlı bir boşlukla yan yana...

Ben kimim ...
Beni üzen kim?
hislerim karıncalanır alabildiğince...
Toplarım ardım sıra
dönüşü olmayan yollardan kendimi
sabahlarım aynı kapıda zamansız ermiş gibi.
Açarım tükürük nakışlı zarfı
sahne arkasında bekleyen
aktör gibi titrer ellerim...
Tümlenir gayretim son mektupta...

Nemrudun ateşi düşer odama
gülizâr olur gönlüm dikenin kanattığı yerde
Doğan güne savururum
aşkın küllerini.
İbrahim'in Putları kırılrsa da içimde
yüklerim bütün suçu kendime...
Ceren gözlü ışık olurum
giz karasında....
Yaralı ceylan seker bakışlarımda.
Yorulurum saklamaktan
ansızın uyanan düşü...
Yankılarını alıp götürse de düşbazlar...

Kavrulsa da acı ile çılgılığım
çatlayan toprağımda yatağımyı ararım
Kuruyan dilime düşse de efkar
Hani gölgem nerede diye sorarım...!
Bir nokta hükmünde savrulup
yüzümü kesse de
küskünlüğün çölünde kumlar...
An(ı)ları biriktirip üç vakte kadar.
yürüyerek geçerim sahra çöllerinden
çünkü izlerim sözlerimin bittiği yere götürür...
o kadar...!

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/880039/uzatsan-ellerini-islanirdim.html>

Hasret Sancısı

[ikiyanayasla]

Salamura bir anıyı ağırlıyorum
göğün boşluğunda
Seslerin ıssıza geçen dişleri gıcırıyor
Haydarpaşa garında...
Ezilse de gölgeler yanlış makasta.
Bekleyişler ustura kesiği
günler saçlarını ortada ayırmış bela...

Fısıldıyorum hasretini esen rüzgara
çekiyorum kokunu içime ölesiye
'Sen ' Karışıyor hücrelerime
çığlık çığlığa...

Durup denizi gözlüyorum
tutuşuyor içimde kardan adam
Çözmek ne zor buzulları
Kapanıyor yüzüme aralanan kapılar...

Karla karışıyor yağmur damlaları
değemedi birbirine..
Ne arayabiliyorum
ne de yazabiliyorum bir tek kelime
Açığa alınsa da adım
demirbaş defterinde...

Köprü kuruyorum bir yakadan bir yakaya
hüzünlü bir çiçeği ilıstırıyorum
ten rengi boşluklara...
Aradığın dünler bırakmıyor beni
seriliyor adımlarının altına
son kez yağmalanıyor ruhum...

İssız yerimde duruyor yelkovanlar
Çiziyorum altını yankının.
sesin zamansız ermiş
nakaratını geri veren plak hayatıma...

Sessiz bir kırağı olup
uyanıyorum sabahlara
Aynı notu düşünüyorum düş defterine
bir gülün tersine açılmasıdır solması
Seninle tutunduğum hayattan
geri döndürme beni.

Yüzümdeki hüzündür sevgimi devleştiren.
Güzelliğini doğurabilir miydi yoksa göğsüm?
Sevi ilmikleri ile döşenen kilimdir sevgin...
Terasında açıyor
mor bir bekleyişin içinde sır çiçeklerim.

Zeytin dalları sallanır gözlerimde
gizli bir el gibi uzanmak isterim
bulut balkonundan kucağına.

Yanıp sönen ışığınla
düşe kalka giderim.
Senden sonra masal dışı sayfada
yaşatma beni...
Yüklemsiz aşkların kitabında
uydurulmuş dökümanlar gibi...

Assa da zaman çaresizliği yorgun kanatlarıma...
Sabahın en yeni reğinde vesikalık gülüşlerin
anarım adını besmele gibi dualarımda
her anımda hasret sancısıyla...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883454/hasret-sancisi.html>

Aralandı Sevda Mevsimi

Adam;

Evirir çevirirdi üç kere başında
Uzak diyarlara salardı
yarım uyaklı sevinci...
Sıratı yol eylerdi
beyaz merdiveni.
Maviyle sevişirdi lacivert düşlerinde
sonsuz akardı umudunun sesi...
Avuç içlerinde kıvrılırdı kağıtlar
Örterdi parmaklarıyla üzerini
sevdiğini sarmalar gibi...
'Senli fallar açtım' derken titrerdi içi...

Kadın;

Kalkmak istemezdi oturduğu fallarından.
Elerdi yoksulluğunu beklentiden de öte...
Yatırırdı büyük aşkını tabutunun içine
Aydınlanırdı geceleri
ağır ,ağır sevdiğinin ışıyla...
Dolaşmazdı parçaları
ayrı ayrı sokaklarda...
Çoktan yazmıştı kimliğine adını
Yoluna dokuduğu düşlerde eridi
sesi değdikçe sesine adandı yüreği ...

Adam ve kadın arkada
yürekları önde yürüdüler...

Ağaç ve kabuğu misali
sığındılar birbirlerine .
Parladı kimsesizlik mücevherleri.
Aşklarının uğultusu ile yıkandı sesleri
tuttular ellerinden onurlu sessizliğin....

Yüreklarının öpüşmesine tek şahitti
durmadan okunan Kuran sesleri...
Yeryüzündeki tek saltanatlarıydı o an
Sultanahmet camii...

Her kavuşma ayrılık olsa da bazen...
sarıldılar annelerinin bıraktığı yerden.
Hazla süzülen kelimelerde
yansa da kırmızı ışıklar...
İmgelem serasında
ikiye bölünse de çıgıklar.
Avuç içlerine bıraktıkları bir şiirin
damarlarında dolaşıyorken sevda mevsimi...
Bazen de geçtiler hayallerin ötesine
girmedikleri cehennem kalmadı
sevgileri azalmadı yine de...
Gözlerini ayrılıklar ıslatsa bile...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885000/aralandi-sevda-mevsimi.html>

Olmasa Ellerin

Aynı sokakta sensiz yürüyorum bu defa
yok oluşları baş başa bırakarak
Yorgun düşünüyorum rüzgarında.
peşin sıra koşmaktan...

Adına adanan yağmurlarda
ıslanıyor saçlarım.
Kıyamet sessizliğinde kelimeler kadar
sızlıyor kanayan yaram .
Bitmemiş bir şiirde dolanıyorum
vatansız şair gibi kederli.
Taş bir plakta telaşa veriyorum içimi
hızla dönüyorum
sencil yalnızlığıma çarparak...

Saklambaç oynuyor yüreğimde
denizin sonesi...
Uzattığın yüzünde
yüzüyor çaresiz bakışlarım.
Dalıyorum engin derinlerine...

Uçurum oluyor benimde nefesin
incecik tellerine bağlanıyorum sesinin.
Beklentilerim yayılıyor aralıksız
Sancının mihlandığı yerde...

Tırnak içine alıyorum;
Yıldızımı koynunda uyutan rüyayı
Tutuyorum ellerinden
aynı tonda gülümseyen geçmiş.
Anıların giriş kapısında
ıslık makamında büyütüyorum seni.
Hüzün ipeği örtse de ince bir zamanı
yeşillenir hasadın, dilime düşünce adın...

Son yaz vardı az önce bitişiğimizde
sen orada kal sakın gitme..!
Aşk boyumu aştı döne döne
solsa da hasretimden dualar
Ellerin olmasa
güneş geceler mi düşlerimde...?

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886194/olmasa-ellerin.html>

İz

Düşlerimin can bulduğu
sabah yeliyle uyandım uykumdan
Mahzendeki bir şarkı yayılırken bulutlara
düşüncelerimin beşiğini salladı dizeler...
Meleklerin şarkılar söylediği
sokakları sulayıp süpürdü annem.
Toprak kokusu sarıyordu tüm mahalleyi.
Dilinin altına yapışan bir sıcaklık ile
dünyasız bir bakış attı
Turuncu karanlıkların resimlerinden ayrılarak....

Hadi içine al beni de yıka anne
çılgın nehirlerinde...
Ben yine ayaklarımı vurayım yerlere
süz beni muzipçe, eline aldığı merdane ile...
Ardına bile bakma ama çıkma menzilinden
kimsesiz çocuklar gibi bakmayayım ardından
güzel gözlerinin yıldızına takılı kalsın saçlarım.

Közlenmiş biber kokusu sarsın evimizi
sardunyelerinin sardığı bahçede yapalım kahvaltımızı.
Sevim ablayı, çocuklarını da çağıralım yine
yalnızlığı sevmemeyi, paylaşmayı
senden öğrendim ben de...
Cevizli kurabiyelerini, çiğ böreğini yemezdim de
kızardın ya bana...
Şimdi hepsini öyle özledim ki anne...

Ümmiye Hanım teyze de mangalda kahve pişirmiş
çağır anneni gelsin demişti.
Burnunu karıştırırsa da onu da çok özledim inan ki...
En çok siz fal bakarken dinlemeyi...
Bir de gelinin israfını anlatırdı ya...
Kayın valide sendromunu anlamazdım o zaman..
zeytini ikiye bölmeden yer diyordu,
iflas ettirecek oğlumu...
Ziyan ettiğim onca zeytinde hatırlamam mı ben O'nu..!

Severdim insanları izlemeyi o zamanlar da
evde oturmak, uyumak sıkardı beni.
Hep saklanır dururdum bulma beni diye ...
Nasıl koşturmuştum seni ardımda iki saat
Zennuş ve Arap Tuncer de toplarını kestiğin için hırslıydı sana
Kuş kuş yapıp kaçırmışlardı ya senden
sonra da Allah ne verdiyse demiştin bana...
Çok kırılmıştı çocuk yüreğim onca insan içinde
yine de... yine de ...Özür diliyorum o gün için senden
Anne olduğumda anladım ki; Sen ne çok haklıydın...
Koynunda uyumak varken...

Demiş ya şair 'Bugün günlerden pazar çok özledim seni.....'

İnan anne bana her gün pazar
Özlüyorum tüm sevdiklerimi 'Bir emaneti kollar gibi'
Yeni doğan güne pankart açıyorum her sabah
Akşamüstü sefalarına inat
Yeni doğan acılarımla birlikte
yürüyüşe geçiyorum beyaz düşlerimle...

İstanbul'a yağmur çiseliyor bu sabah,toprak kokusu siniyor içime
ve romatizmalı ayaklarımın sızısını da seviyorum
sağlam bir çengele takılmış duran anılarımı anımsatıyor bana
Eski ama eskimeyen bir fotoğrafına gidiyor elim
sessiz adımlarını hissediyorum gidişinin
usulca gölgeni bırakarak geçiyorsun dünyamdan
bir dolu 'iz' in kalıyor geride
Dünyayı biriktiriyorum varlığıyla...

Güneşin batsa da karanlığın aydınlatır dünyamı
gölgen daha büyüktür o yüzden gerçeğinden...

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Sayın Mutlugil Hocama çok teşekkür ediyorum.Nefesinize yorumunuza sağlık efendim.Var olarsınız...Sürpriz
çok mutlu oldum.Saygılarımla çokça...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/887264/iz.html>

Gönlüm Put Değil ki Kırılsın

Sabah sisine bürünmüş dağ gibiyim bugün
adı sanı olmayan öylesine bir dağ...

Adres değiştirmek istiyorum gelinciklerle
endişem süzülüyor aralardan.
Seriyorum kar toplamış anılarımın üzerine
milyon yapraklı gülleri, ince bir yorgan gibi...
Alıyorum akide şekeri dünyayı ayaklarımın altına
Sade bir ölüm güzelliği ile askıda kalıyor zaman....

Salınıyor usumun vadilerinde yaban arıları
patlıyor ellerimde beklentimin aceleci tohumları.
İçime işliyor doğanın dağınıklığı.
sarılmanın bahanesi oluyor mevsimler...

Zalim uçurumlar çizilse de haritamda
boşuyorum bir celsede kendime çıkan yokuşları
Göğün kumsalları vuruyor yüzüme
sıcaklığından öğreniyorum ısınmayı..
Ve canımla tartıyorum gülümsemeyi...

Kimsesiz bir mücevher parlayıp dursa da gözlerimde
Kurnaz kafiyeler yuvarlanıyor yamacımda
kırlangıç kuşunun şefkatiyle...
Göğsümün çalılıklarında açıyor pelür bir menekşe
renk tayfında dönüp dönüp
bir yıldız gibi iniyor ürkek merhabası ile...

İpini kopartmış beyaz bir uçurtma
ağır ağır dalgalanıyor burçlarda.
Akbabaların çember çevirmelerine inat
duygularımın güvercinleri kuşatıyor her yanımı
Karanlığı bağlıyorum adak ağacına
Delirmeye demirli yüreğim çünkü.

Mavi gözlerini diliyorum gökyüzünün.
Yediemine bırakılmış özgürlüğün can kafesinde
buzdan çiçek açıyor ak pak uyanışlar...
Kıpkızıl dudakları ile uykuya dalmadan zaman.

Hazla süzülen kelimelerin güneşi doğuyor
Eğilip öpüyorum geceyi en mavi yerinden
siliyorum elimin tersiyle bin yılı
kanatlı düşlerin kalemi ile...

Günleri gece ile karıyorum
kayboluyorum şiir denen duvarın harcında
zamansa vuruşların ardında...
Yürekler çaprazlarda kaybolsa da
esin perisini alet ediyorum hain hayallerime.
Ayağa kaldırıyorum harfleri

boğuluyorum sırlarında cümlelerin...
Her satırda sonsuz ben'ler koyuyorum boşluğa
Bazen güneşe uzak,bazen de geceyi yakıyorum
bir kedinin kuyruğuna basar gibi yazıyorum aşkları
Geçmiş bir müsamere yazdıklarım
binlerce yıldız çaksam da karanlığa
Çarmıha gerseler de bedenimi
gönlüm put değil ki kim kırar kalbimi
hep bir papatyadan eksik çekse de sevdam...
Kafka öyküsüne saklanmak olmadı hiç amacım.
İç çekişlerimi kışkırtsa da kısa boylu adamım.

Ezeli bir fay kırığı gibi kımıldayıp durdukça yazma isteğim
her şeyi kazanç bilirim kaybettiklerimin uğruna ...
Kaybolmayı kaybettiğim anda karşıladıkça beni herkes...

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Sayın Mutlugil Hocama çok teşekkür ediyorum.Nefesinize yorumunuza sağlık efendim.Var olarsınız..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891562/gonlum-put-degil-ki-kirilsin.html>

Ay Düşer Işır Yollar

Unutuştan sonsuza akan
günün eşiğinden atıyorum adımlarımı
Anka'nın kanatlarında parlıyor gün ne güzel
Deniz kokusunu kendimden ilk kez dinleyişim
duvağını açarken gün martılara...
Aç bir köpek dolanıyor ayağıma
kovalasam da geri dönüp beni bulacak biliyorum.
Acıkan kuş gölgelerinde karnını doyuruyorum...
ve içimdeki sevecenliği,samimiyeti bırakıyorum
gözlerinin bitimsiz çıkmazlarına.
Bağıma yaslanıyor insanların gösteremediği vefa ile...

Dilimin ortasında devrilmiş
bir merdiveni kaldırıyorum
Acının son durağından,gülün harcını ödeyerek.
Ve gül taşıyan çocuklara yerleştiriyorum sevdayı.
Üç kere başımda çevirip,uzak diyarlara salıyorum
parmak yalayan yalakaları...

Açığa alıyorum eteğimi sıyıran rüzgarı
çingirak gibi sallanıyor arka kapımda.
Ağıma takılan bir balık kadar yorgun
devrilmiş yatıyor sessizliğin kıyısında...

Ah Ahmet Abi 'Mendilimde kan izleri var 'derdin ya
ne çok anımsıyorum böyle günlerde seni.
Ak bir kağıda serdiğim insanları
ak sütüm gibi göğsümde saklamıştım cimrice
şirimin dalgaları siliyor yavaş yavaş şimdi adlarını...

Akşam erken iniyor mapushaneye
Gardiyan bir kadının çıgıllıkları
karışıyor gurbet sürgünü türkülere.
Alçak bir felek bağlıyor elini ayağını.
bir kerrat cetveli gibi çarpıyor şeytanını
Demir almak zamanı hoyratça esse de yüreğinde...

Oysa ben Ahmet Abi;Ben gülüyorum mahkum olduğum için
özgürlüğe dair güzel günler var içimde.
Yaşantımın sürekli devrimi
efsane gibi parklarda dolaşırken el ele
Avuçlarımda büyüttüğüm yarın
Adım gibi parlıyor aydınlığın ellerinde...

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Sayın Mutlugil Hocama çok teşekkür ediyorum.Nefesinize yorumunuza sağlık efendim.Var olarsınız..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893676/ay-duser-isir-yollar.html>

Ruhum ingene

İstanbul gibi dolambaçlı ve tepeliydi gözleri
Yağ kandilleri yanardı ıslak duvarlarında.
Dik açıdan patlatırdı sakızını
ağzının çok kenarlı köşesinde
Kendinden emin çevirirdi boynunu
inatla gelebilecek bir düşeşe karşı...
Bir insanı ikiye bölemezdi.
dolaşırdı varoşların kömür kokan sokaklarında....

Şarampole yuvarlanmadan köşeyi dönerdi
Sıfat tamlaması sözleri ...
Genzinde depremler sallanırken
paylaşırdı çatlak elleriyle kim bilir kaç soğuşu.
Rötarlı bir vapur seferi
bazen de metro geçerdi içinden,durakları değışken...
Açar kollarını bir meridyen boyu
yoksulluğuna yol olurdu bir balina soluğu.

Kim ne der diye düşünmeden
Soluk köhne bir okul dokunurdu hülyalı çöllerine.
siyah bir tahta önünde işlemek isterdi altına...
Acı olan bir süre sonra, acımasa da yüreğinde...
Yetim silgi kokusunu alırdı demet demet çiçeklerden
taç yaprakları ve polenleri kadar arsız
yaprakların tutunduğı dallar kadar kırgındı yaşama...

Gündüze niyet geceye kısmet fal tutardı bakladan
çalkalanan parçalar dağılırdı boşlukta
Bir daha kim dönerdi ki ;
Bakar gibi yaptığı omuzundan geri...
Uçsuz bucaksız bir havai fişegin renkleriymiş
rengarenk parlardı ve geçti.
Eksi bir fahrenheit kadardı
değer kattığı uzaklar şimdi.
Devirip gitmişti bir sepet dolusu çiçeğini...

Cümle içinde kullanmaya kıyamazdı oysa sevdiğini.
Mahallenin kedisi köpeğı herkes bilirdi
bir kafiye için iptal ederdi tüm seferlerini...

Ters istikamete bekleyen yolcu olsa da limanda
Öyle gururluydu ki;
Dönüp hesabını sormazdı
kısa yoldan yapılan ucuz teşbihlerin...

Hayali bir kahveye anlam yüklemektir mutluluk
kuşkuyla zedelenmişti bir kez aklın karanlığı
Aralanan mecazın karşılığı kör de olsa
nefesi kulağındaydı hala...
Ruhu ihanete emanet olmasa da...

Bir rüzgar ki;Yanıkların izinde hatırlandı
sonra dağılıp kayboldu...
Dumana aç bir yaşamın kırık hikayesinde
alevlerin dna testi açıklandı.
Yalın ayak kaldı sevda.
Akşam trenleri dönerken evlerine
siren çığlıkları kulakları tırmaladı.
Davetkar rayların uzayıp giden boşluğunda...

Ferda Özsoy

Şiirime ses olan Sayın Mutlugil Hocama çok teşekkür ediyorum.Nefesinize yorumunuza sağlık efendim.Var olasınız..

Değerli seçki kuruluna gün seçkisinden dolayı çok teşekkür ediyor saygılarımı sunuyorum efendim.Değer veren yüreklerin olsun....

Dostlardan inciler..

en sondan başlamalı
efendim değişlerinden
seçki'ye olan minnetinden
sonrasında güller içinden olmandan
tut da, şiirin yazı rengine varıncaya dek;
ahh, görsellik ki okuru ayrıca etkilemekte

ve bilirim, ruhun da senin çingene...

bu bağlamda sanki bizim de varoşlarımızın
çıkma sokaklarında dolaşır gibi olmuşsun
sanki Madrid sokaklarında Jose aşkına gezen
Carmen örneği

bilirsin seilmeyi, sevmekten de en öte
dedim ya ruhun
çingene...

oysa tüm herkese açılabilen bir mahalle
hep aynı değerle
koscocaman bir çınar
ki -sevgi- dendikçe başı göğeren maviye
soylu yüreğin

zerafetini bir o kadar da al güllerin kızılığında
bulan; iklim (mevsim) gerektirmeden
bir deniz kıyısından açılabilen bilinmez okyanuslara

çok beklendin (bilmiyorsun)
zira kast sistemine dayalı feodalitenin yıkılışını izler gibi
olmak varken seninle,
ah bu hükümsüzlük; bilmem ki nasıl desem..?
iç kanatır cinsten idi

bağbozumu düşlerin pörsümüş katarlarınca mutluluk_
he mi..?
(payıma düşer iken) yine de olsun olsun/du
hem nasıl ki yorumsallıkta kalıp da sen öyle
bulmuştun ya yolunu bir İspanyol Meyhanesi'nin...
baş döndüren dizelerin ile gel
şarkılarını söyle

evet, (şimdi hiç kuşkum yok)
_ ruhun çingene _

/ saygım ile emeğe / gün(eş)e eş güzelliğine

eyvallah olsun

мαму єχ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894340/ruhum-cingene.html>

AŞK SOLUĞUM

Modern şiirlerin eskicisi gibi
kırgınlıklarımı
kızgınlıklarımı
sevdalarımı
düşlerimi
çığlıklarımı
An(ı)ları biriktirip
Kariştiriyorum sözcüklerime
Yanlış bir kavşakta kırmızı akarken acı...

Biri ölüyor, biri sağ çıkıyor
Biri hüküm giyerken, biri sefa sürüyor
Çala kalem yazdıklarımın...
Kalay makamında sözlerden
buhar olup uçuyor güneşsizlik.
Alıyorum tanışıklığımı
karaktersiz bir sıfat tamlamasından.
Bırakıyorum acemi bakışlarımı kenara.
Kim tutarsa tutsun gözümde düşeni
olmuyor umurumda...

Yüreğimin sivri kayaları selektör yakıyor
tiril tiril hayatın yaralarına..
İki büklüm gülme ile
yol veriyorum sahabe gibi gidenlere...
Rahmet vadilerinde
umutlarım ışıktan körleşerek diz çöküyor.
Suya taş atmışcasına
büyüyerek daireler çiziyor kelimelerim....

Geçiyorum yıkıntılardan, eski mezarlardan
anımsamada yeri olmayan, taş kümeler arasından...
Ilık bir gülümseme hazırlıyorum
girişteki boy aynasına...
zimmetime geçirdiğim ilkbahardan...

Nedense gülümsemeli bir pazartesi diyorum
ve yanıtını bulamadığım bir şey koruyor beni
Üç ayaklı iskemleye özenen insanlardan.
söz şiirde ağırdır ,dur be kadın desem de
tutamıyorum kendimi
Tana kucak açar mı sabah hiç....

Onca kalabalık küçülüyor birden gözümde
bir ses, bir nefeste, dönüp dönüp bakıyorum aynı yere.
Ruhumu az mı yatırdım bu fırtınanın beşiğine
kanadında az mı başım döndü durdu kahramanımın.
köprüden önceki son çıkıştı hep O'na varmak istediğim.
Sol çekmecemde sakladığım delikanlı bir fotoğraftı
dallarım boşuna diz çökmedi varlığının önünde..

Eksilmeyecek sen yaşadıkça bende yerin.
bir kez vurmuş bahtın ,damgasını rengime.
Aşk soluğum,küçük boyacı çocuğum,
dile dökülmeyen tenhalarda çiy ol yağ üzerime.
leyli aşkların vebali dolansa da boynuma
eski bir kıvılcımla dönüyorum yine yangın yerine...

Ferda Özsoy

şiirime ses olan Sevgili Sevinç İnal hanımefendiye çok teşekkür ediyorum.Sesinize nefesinize sağlık efendim.Çok sevgilerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898532/ask-solugum.html>

Say ki;İkiye Ayırdım Sessizliğı...

Nedensiz bir gülüşün ardında
Tükenirken son kozlarımız
bağışladım anılarımı gönül yurduma.
Şelalelerin asaletinde kanat çırpıtım
yaklaştım ayaklanan geceye...
ilk kez görüyormuş gibi el salladım
Bir yolcu edasıyla yoldan geçenlere.
Seyirdi hınzır depremler gözlerimde
ve ıslak dudaklarım yapıştı birbirine
dul bir acı ile..
Yalnızlık ırzıma geçse doğuracağım
Iraksak bir vuslatı o derece...
Bin yokluğu yaşıyorum yaşamın eldesizliğinde

Geçmişin dili çözüldü birden
acılar ve sevinçler eşit dağıtılmıyormuş meğer.
Elvedasız bir küheylanmış yanımdan geçen zaman
Üzerime sıçrattığı çamurun izine
güler hala palyaçolar...

Işıkları sönük bir evin kapısını açabilir misiniz siz?

Mecazi anlamları aldım o yüzden sözcüklerden
Bir yumrukla uyandırdım sabahları
elimin tersiyle sildim suskun acılarımı...

Tacı püsküllü gelin gibi
diktim hayat iksirini kafama
Teselli buldum gözlerinin yeşil mevsiminde
yol gösterdi ıslığın en zor günlerime...
Sızdım gece ile gündüz sarmalının
tek yastığı alaca karanlığına...
İmkansız ve zor ne kadar kelime varsa
topladım mektup yazdım yağmur perisine.
Süreyya takım yıldızının altında...

Çiçek açtı kurduğum cümleler
Ve kokun geldi burnuma ansızın
titredim...Titredim...Titredim...
Can veren düşlerin ile kelimelere gülümsedim...
Gözlerimde bulut saçlarımda çığ vardı
bu halimden korkan melekler kapının arkasına saklandı.

Ne kelimeyi yaktım ne cümleyi devirdim.
Girip gözlerinde içeri,dip notunu okudum yüreğinin
Adımızı birleştiren harfler aynı cümle içinde körebe oynuyordu
yakalarsam çığlığım susacak mı bilmiyordum...
Sendeki soruların yanıtı mıydım ben...
yoksa yüreğindeki yerim miydi kaleminden silinen...

Özür diliyorum yokluğundan,kapama gözlerini
Çiçek açmış bir ölünün kalbinde can çekiştiğim için
Say ki;Yok olmuş saatlerin dibinden baktım
gizlenmiş öznede ayrıla ayrılan kayıp ilanıydım
Bir sigara izmaritini kayan yıldız sandım
yolların bittiği yerde tek savunmam
savunmasız olmamdı....

Say ki;Ürkek bir çilenti usulca yoklarsa bahçeni
yüreğimi yanına bıraktım ısın diye...
Gri bir koridorun örselenmiş derinlerinde
sensizliğin ayazını örterken üzerime....

Ferda Özsoy

Sevinç İnal Hocama çok teşekkür ederim.Şiirime verdiği sesi nefesi ile...Sevgim ve hürmetim ile...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900700/say-ki-ikiye-ayirdim-sessizligi.html>

Rüzgar Kırdı Dalımı

Devrilmiş yatarım sessizliğin öteki kıyısında
rüzgar yanıt verir sarıldığım dallara
Yaprak verip sır vermem
yakın olsam da sonbahara...
Tütsü tutmaz gövdeme
değdikçe göçmen kuşlar
Ağırlaşan yüreğimi yeşertir
ağlayan bulutlar...

Anlamasa da kadın hallerimi tükenen son kozlar
sohbet kokarım akasyanın sade dilinde.
Alını morunu bohçalayıp
tüyerim çiçek tozlarına alabildiğince.
Duygumun güvercinleri kuşatır bir havalanışı
dipdiri orman olurum yükseklerde...
Alnımdan öper milyon yapraklı gülüşlerim...

İşte o yüzden' Bu gece kap gel anıları 'demeyeceğim
Deli sevdalar yedi kat deliliğe provalıdır
Kötülüğün soluk alışında
anlatamadıklarım var hayal kadar.
Aptalımsı bir tek düzelik içinde gerçek yanımlı.
Boşluklar yaralar beni...

Pavyon sarışını bir ihanet pervasızca yüzüme vurur
mahalle arası düş kıvrımlarını...
Yerinde yeller eser anılar enkazının.
Taş keser bakışlarım
ellerin aşkı kaçmışsa gözlerine...

Bu defa 'bana' mücadele derim
üç köşeli ihtimale attıkça adımını.
maksatsız mevsimler dolaşır kalbimde.
Kapımda diz çökmüş eski bir Eyvallah.
eşref saatini heba ederim... kesmece hayallerimi de...
Her ölüm düğündür derler ya
beklerim hepinizi cenaze şenliğine...

Dehlizlerden arta kalan zamanlarda
vursam da karaya
Kalkıp yürürüm gururla ..
Boğuk yankılara veririm devre arası mola
Sarhoş ayak seslerinin anonsan bayırında...

Şiirin menziline kuşanırım ölümsüz sevdayı...
Yakarım anıların çubuğunu uzatırım geceyi
Nasıl sökerse meşeleri kökünden kasırga
öyle delicesine sarsılır yüreğim aşkla.
Sevinçlerin birinci sınıfında

kavuşur sözcüklerim birbirine
Ve kıpkırmızı olur kağıdın teni.
Kısa devre yapar sol yanımla.
Kışkırtırım iç çekişlerimi...

Dinlenme yerimdir içinden çıkmak istemediğim evim.
Mızrağın içinden geçse de dizelerim
nabzımda mihlanır güneş gibi yüreğim...
Yine de sızlar içim.
Temize çekilirken içimde yaşamın ders notları.
Benim kadar gece bile susamamıştır sessizliğe...

Harfleri tanıyorum da; Vuramıyorum işte birbirine...

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905721/ruzgar-kirdi-dalimi.html>

Nisan Düşleri

Sırça bir saraydı "di"li geçmiş zaman
akrepsi sokulgan yaşardı pusuda
Bir asrın ateşkesi bozulurdu sancılı iltifatlarda
kuytularda açardı günahların darbesi.
Fırar ederdi köşe bucak kekremesi pişmanlıklar.
avuçlarda çürürdü sen veliahtlı cümlelerim...

İnsanın içinde saklardım sevgiyi
ve basamak basamak sevgi olurdu sevgiyi ararken
Taşırdım kart vizit gibi yakamda yüreğimi...

Karanlığıma ışık sayardım mor bir düşü
son akordunu yapardım sonralar dünyası ömrümün...

Bir karış üç parmaktan uzundu
belkiler karşısında çaresizliğim.
Çetrefilli yüzlerin tarihinden sökmek zordu keşkeleri.
Yoksa baş kahramanlığına soyun/durul/muş bir diş sarımsağa
dövecek olur muydu bu kadar kanarken yüreğim...

Ömrü boyunca dik durmamış bir uçurum gölgesine
baş göz eder miydim acılarımı bir düş/üş için....

Yağmurlar başka şehirleri yıkamaya gitmiş olmalıydı bugün
Mevsimsiz dokunuşlar öptü yüreğimden ansızın
içimdeki yolculuğa hazır olmasa da çantam
yarım kalsa da bir yanım çoraklaşan kelimelerde
Bir toprak kayması gibi üzerime yığılsa da anılar
Mavi yeşil bir cemre düştü gökyüzünden
aydınlandı gidenin koparttığı yer ıslık ıslık
Kaldırdım yüreğimden tüm kafiyeleleri.
tuttum yirmilik düşlerimi kollarından...

Sakladım dizelerimin arasına sazan derisi günlerimi
Ansızlık anılarımı kurtardım ağzı bozuk cümlelerden...

Bir öyküye bir gökyüzü ekildiğinde sarsılmazdı toprak zaferle
Kaybolan medeniyetlerin akıttığı çeşmeden
kahırlar içerdim doya doya...

Zarif bir çılgılık olamadım biliyorum
zorba elleriyle yüzümü okşayanlara...
Ey aklım elma dersem çıkma desem de
şirle tırtım hüznlerimi
Yükselirken yoksulluğun barometresi
geri çekilen sesler klarnet gibi yayıldı bahar ayında
İçti sevda dolu mavi bir balonla hazırlandım uçmaya.

öptüm güvercin gözü aydınlığında bulutları...

Değil mi ki;Duygularına kuşlardan önce kanat takar şairler...
Değil mi ki dünya bir sevda evi;
Ellerimin nisanı gölge olsun ilk yaza
Eğilip göğsü sorayım yine benimle ağlar mısın diye...
Eksilmiş bir zamanın hesabını kapatarak.
suskun gölgem çıkıp gelirken geçmişten beni karşılamaya....

Ferda Özsoy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/915623/nisan-dusleri.html>

DÜŞ BULUTLARI

Çekiyor mutluluğumun öfkesini
kaderimin anaforu
hüznüme mimar oluyor türetilmiş kelimeler
gün ortasına boyuyorum duvarları boydan boya...

İbn-i Sina bakışlı yarasa akşamlarında.
Yaramın sesiyle bakıyorum uzaklara
hadım ediyorum tüm ışıkları
izler ediniyor tenim
İstiridyenin kestiği yerde
k/anım tuzlu akıyor hala...
Ellerimde parçalanıyor
ağustos böceklerinin haritası.
Kuş bakışı bakıyor
anlamına karşılık bulamayan kelimeler
Ölüm fermanı gibi
büke büke suskunluğa gömüyorum bir düşü.
Niha-i arzumu katlayıp kaldırıyorum yavaşça
gece ile esmerliğin arasına...

Urgan olup kısıkvırak boynuma dolanırken zaman
Hallacı gibi en derinlerde
aleve dönüşüyor kavrama izleri bir çırpıda
Toplayıp mesafeleri yakıyorum odamın ortasında.
çoğalıyor yaman bir ezgi
Muhallif rüzgarın kıvrımlarında...

Uçurumlar köprüleniyor bakışlarımda
solgunluğa sıvalı uykular üstünde
Yuvalarını terk ediyor gözlerim
Rönesans gülüşlü orta çağda.
Dudaklar hissiz, kalpler gayretsiz
mertliğin tanelerini arıyor elimdeki serçe...
Kim unuttuysa açık
içimdeki Tufanı kapatsın artık...

Şahını mat ediyor atlar gül fırtınasında
Nalları düşüyor gönlümün satrancına.
Aşk sultan tanımaz diyerek
çıkıyorum ipek yoluna...
Veziri esir alıyor yüz­süz dakikalarım.
Sonuna mim koyuyorum
haramilerin talan ettiği hatıraların....
Antik kentin yıkıntıları arasında
Hititlerden kalma güneş gibi
sevgim ile göz kamaştırıyor ışığım
Miadı dolmuş yorgun bir yolcu olsam da
asaletimin ibresi destan yazıyor dağlarda...

'Gel beni şad eyle ' diyene kadar
Mevlana diyarından bir ses...